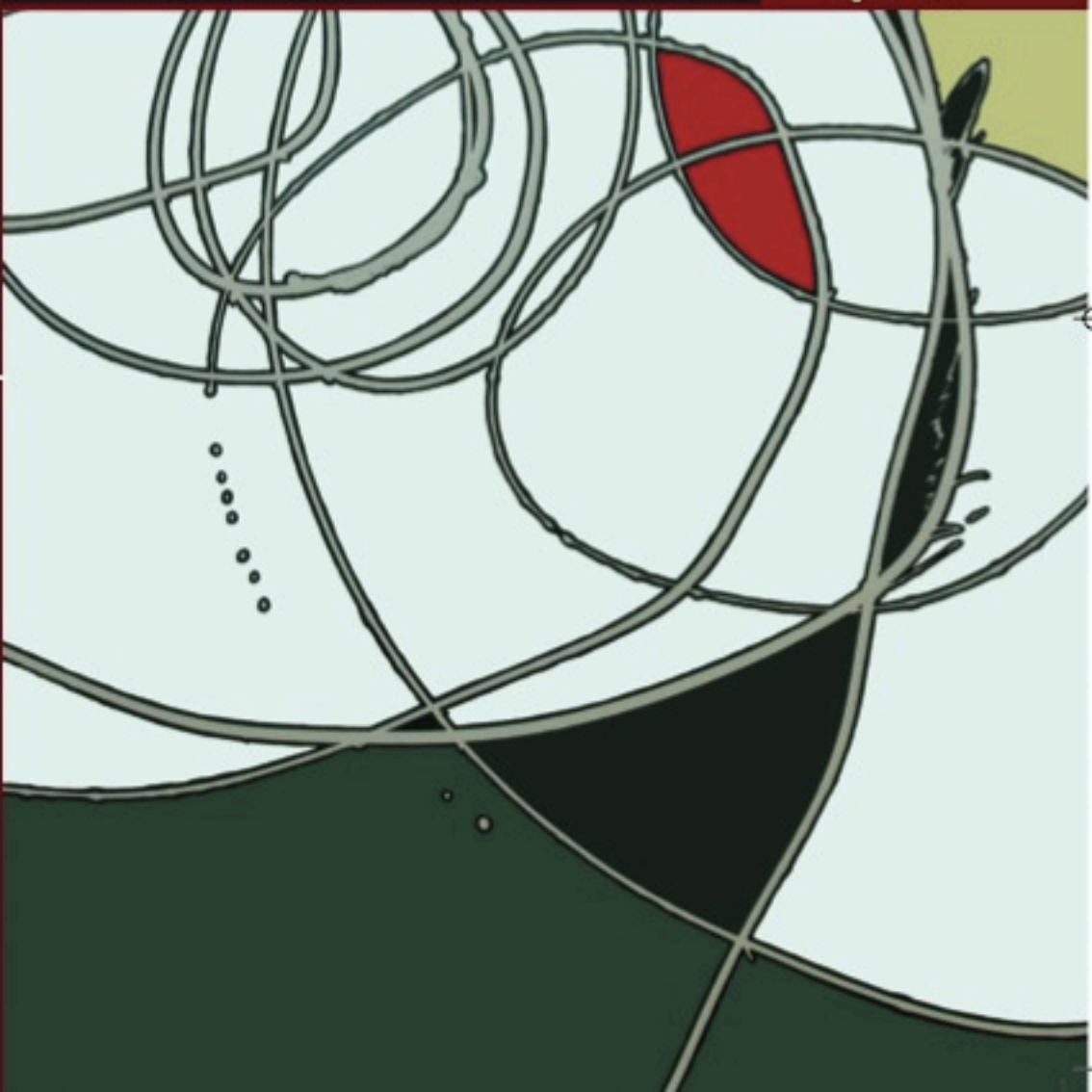

Anuari *Cap Vermell*

2007
2008

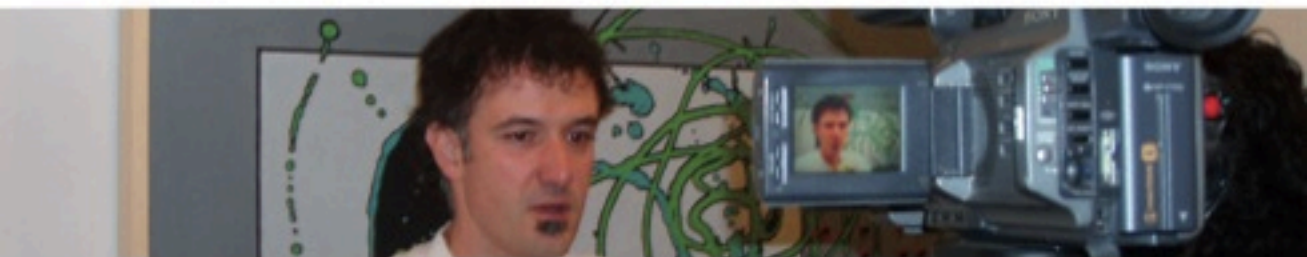
gener-2009

Mateu Estarellas Melis

Cala Rajada (Mallorca), 1970

Llicenciat en Filosofia per la Universitat de Salamanca

EXPOSICIONS COL·LECTIVES:

- 2004. IV Certamen Internacional de Pintura Joven "FUNDACIÓ BARCELÓ"
- 2004. XX Concurs de Pintura "Vila d'Andrax" (Sala d'Actes de l'Ajuntament)
- 2004. Premi de pintura "Vila de Lloseta" (Sala d'exposicions)
- 2005. XVII Certamen de pintura Son Carrió (Ca ses Monges)
- 2005. V Certamen Internacional de Pintura Joven "FUNDACIÓ BARCELÓ"
- 2005. Artistes de la galeria. GALERIES BENNÀSSAR. Pollença
- 2005. XXVI Concurs de Pintura "Vila de Costitx" (Sala de l'Ajuntament)
- 2006. "...En projecte". TORRE DE SES PUNTES. Manacor
- 2006. VII Certamen de Pintura C.R. de Castilla y León. M.A.C. Es Baluard (Sala de l'Aljub). Palma de Mallorca.
- 2006. XVIII Certamen de Pintura Son Carrió (Ca ses monges)
- 2006. VI Certamen Internacional de Pintura Joven "FUNDACIÓ BARCELÓ"
- 2006. "Noves Presències". Itinerant Barcelona (Espai Mallorca) i Madrid (Galeria Dionís Bennassar)
- 2006. "Estoerniart". Itinerant per diversos pobles de Mallorca
- 2007. XIX Certamen de Pintura Son Carrió (Ca ses Monges)
- 2007. VIII Certamen de Pintura C.R. de Castilla y León (Espai Ramon Llul.
- 2008. XX Certamen de pintura Son Carrió. (Ca ses monges)

EXPOSICIONS INDIVIDUALS:

- 2004. GALERIES BENNÀSSAR. Pollença (Mallorca)
- 2005. CA'N CREU D'INCA. Capdepera (Mallorca)
- 2005. NA BATLESSA. Artà (Mallorca)
- 2006. ATENEU CAIXA LAIETANA. Mataró (Barcelona)
- 2007. "Geometria del devenir". CENTRE CULTURAL "LA UNIÓ". Son Servera (Mallorca)
- 2008. "En Canvi, Permanent". CA'N CREU D'INCA. Capdepera (Mallorca)
- 2008. "En Canvi, Permanent". TORRE DE SES PUNTES. Manacor (Mallorca)
- 2008. ART CONVENT DE LA MISSIÓ. Palma de Mallorca
- 2009. "En Canvi, Permanent". CENTRE CULTURAL. Felanitx (Mallorca)
- 2009. AAGAARD GALERIE. Berlin. (Alemanya)

PREMIS:

- 2005. Menció especial al XVII Certamen de Pintura Son Carrió
- 2006. 2on Premi al XVIII Certamen de Pintura Son Carrió
- 2006. Accésit al VI Certamen Internacional de Pintura Joven "FUNDACIÓ BARCELÓ"
- 2008. 3er Premi al XX Certamen de Pintura Son Carrió

A n u a r i 2 0 0 7 i 2 0 0 8

Taula

Presentació 1
 Premi Cap Vermell 2
 Portalet 3
 Plaça del Sitjar 7
 Entrevistes 25
 Col·laboracions 35
 Esports 46
 Agenda de la Vila 52
 Cultura, 55
 Medi ambient 66
 Excursions 71
 Miscel·lània 74

PRESENTACIÓ

Quan falta poc per a complir dos anys des que *Cap Vermell* abandonà el format imprès i es convertí en una mitjà exclusivament digital, ara, amb aquest exemplar que arriba a les vostres mans, tornam, ni que sigui puntualment, als orígens.

No pretenem recuperar la periodicitat impresa mensual, d'antany, però, a petició de molta gent que encara no ha accedit a les noves tecnologies, hem cregut oportú resumir la nostra activitat informativa per mitjà del present anuari –un bianuari, en realitat– que, a més de poder-se fullejar, constitueix una síntesi de la nostra primera etapa a Internet.

Encabir una part de més de 3.000 entrades penjades a la nostra web en un sol volum ha suposat una tasca de selecció molt i molt arbitrària. Amb tot, hem procurat que en aquestes pàgines hi trobeu el batec del poble, el més important que ens ha passat en el període immediatament anterior, allò que per bé i per mal ha marcat el nostre esdevenir. Sabem que, probablement, aquesta o aquella notícia, aquest o aquell article que heu llegit a www.capvermell.org i no han estat inclosos a l'anuari, els trobareu a faltar, però, ja se sap, una tria sempre és subjectiva. Us en demanam disculpes.

La nostra voluntat, a partir d'aquest primer lliurament, és que l'anuari es converteixi en una cita anual que mirarem de fer coincidir amb el lliurament del *Premi Cap Vermell*. El projecte neix amb l'esperança de donar resposta als vostre desitjos i de correspondre a la vostra fidelitat, per tal que, tots plegats, puguem donar continuïtat a una tasca informativa que ja fa més de vint-i-vuit anys que dura.

Una abraçada cordial,

Cap Vermell
 Equip de redacció

EDITA:
 Associació Cultural Cap Vermell
 Capdepera - Cala Rajada

EQUIP DE REDACCIÓ:
 Jaume Fuster, Paco Galían
 Pere Cortada, Manuel Muntaner,
 Maria Vives, Josep Terrassa,
 Lluçia Siret, Lluís Cerrada,
 Xisco Campins, Carlos Blanes

COL·LABORADORS:
 Climent Garau, Miquel Flaquer,
 Miquel Piris, Joan Espiritusanto
 Maria Àngela Melis

DIBUIX DE LA COBERTA:
 Mateu Estarelles

MAQUETACIÓ:
 Miquel Flaquer

www.capvermell.org
capvermell@gmail.com

Carrer Vellela, 11
 07580 Capdepera

Depòsit Legal: 1197/80

PRODUCCIÓ:
 Coc 33 serveis editorials s.l.

L'ESCOLAR I TONI PRATS REBEN EL PREMI **CAP VERMELL**

L'Associació Cultural Cap Vermell va lliurar, el dissabte dia 24 de maig, els seus guardons anuals, d'acord al que havíem anunciat oportunament des d'aquest pàgina.

L'acte va ser una gran festa social, amb el teatre pràcticament ple d'un públic heterogeni, entre el qual hi poguérem comptar fins a deu regidors. Així mateix, distints mitjans de comunicació varen cobrir la notícia, entre els quals IB3.

Exerciren les funcions de presentadors els nostres companys Maria Vives i Lluís Cerrada, que hi posaren solvència i un fi sentit de l'humor que els va permetre sortir-se'n amb nota d'excel·lent.

Carme Mut va ser l'encarregada de llegir l'acta de concessió dels premis a l'Escolar i a Toni Prats, mentre que Pep Terrassa, president de la nostra Associació, va donar compte de la justificació del premi.

Un any més, el guardó va consistir en una bella síntesi del disseny de l'artista Gustavo i la realització en plata del taller Art en Joies, de la família Fuster Gallego, sobre un suport realitzat pel taller de restauració de Suso Cruz i David Monton.

El batle, Bartomeu Alzina, i el nostre president, Pep Terrassa foren els encarregats de fer a mans els guardons.

Els guardonats pronunciaren unes paraules per agrair el premi. El batle, de la seva part, va tancar el torn d'intervencions, per a felicitar els guardonats i a *Cap Vermell*, per aquesta iniciativa que ja dura vuit anys.

Dos magnífics audiovisuals realitzats pels amics Xisco Campins, Suso Rexach i Lena Laabs posaren les imatges que, a més de contextualitzar l'història tant de l'Escolar com de Toni Prats, aixecaren no poques emocions entre el públic i els guardonats. Tot i el

petit ensurt tècnic al començament, va valer la pena, ja que, efectivament, estam parlant d'un treball esplèndid, tant de realització com de muntatge.

I la nota musical i artística, plena de gràcia, la hi varen posar alguns alumnes de l'escola de ballet "Stylo", que en distints moments de la vetlada interpretaren alguns números de dansa alegòrica a l'esport. De fet, tots varen sortir a l'escenari amb la samarreta de l'Escolar

L'acte es va cloure amb la interpretació de l'himne de l'Escolar, a càrrec del seu autor, el cantant i compositor local Felipe Cardiel, qui va encendre una mica més encara els ànims dels assistents.

Després la festa continuà en el vestíbul i les immediacions del teatre, amb un buffet variat i, sobretot, amb una bona estona de conversa entre els nombrosos assistents.

PORTALET

19 setembre 2007

Portalet

En el *Diari de Balears* aparegué la notícia que el Consistori farà una important inversió en la construcció d'un nou edifici municipal, en el mateix lloc de l'actual, després que l'equip governant escampàs als quatre vents que la seva política es basaria en el dia a dia, a resoldre els problemes quotidians de la ciutadania i en la conservació de les infraestructures existents; a més de dir que les arques municipals es troben buides.

Una vegada més, una corporació municipal és víctima d'un sistema de finançament que la ferma de peus i mans a l'hora de debatre i planificar les despeses i inversions locals.

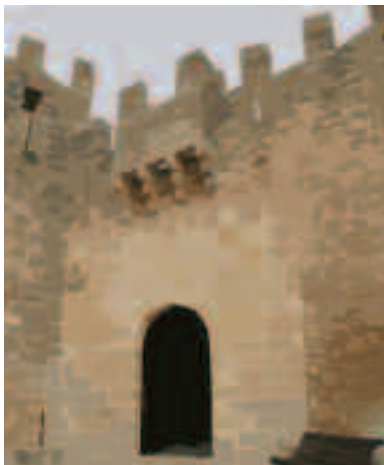
Vegem unes quantes xifres que ens permetran entendre millor la situació: La despesa pública local és de 1.050 euros per habitant a Espanya, mentre que al conjunt de la Unió Europea/15 arriba als 2.600. El 13% del total de la despesa de l'Estat espanyol la fan els municipis, a la Unió Europea/15 el percentatge és del 22%. El finançament amb recursos propis dels ajuntaments espanyols és del 50%, a la UE/15 del 35%; dit per passiva, les administracions locals reben d'altres sectors públics un 35% dels diners que manegen, mentre que a la EU/15 els cau un 44%. I per no marejar el lector, acabarem dient que la despesa no obligatòria dels municipis espanyols ronda el 30% del total pressupostat.

No és cap novetat dir que l'organització pressupostària dels locals és enreputada. D'una banda reben una forta pressió de la ciutadania perquè li resolguin els problemes, donat que és la part de l'Estat que té més a prop, i ja hem llegit que el sobrecost que els ajuntaments destinen a cobrir partides sobre les quals no tenen competències ni obligació de dotar-les suposa un 30% del total del pressupost.

D'altra banda, estan infradotats i dins un cercle endimoniat. Als estats

federals (a la pràctica, l'espanyol-autonòmic no es distingeix gaire d'aquests) el poder local és més dèbil que als estats centralistes, en no haver-hi un estament intermediari, i aquí el fet s'ha agreujat en crear "ex novo" les autonomies, deixant els ajuntaments com a parents pobres.

Encara més, la feblesa del poder local és inversament proporcional al poder dels polítics i partits que juguen la lliga autonòmica i nacional, en disposar aquests de dotacions pressupostàries que els regidors han d'anar a pidolar i

que reparteixen en funció d'interessos aliens als de la població. Això crea una estructura de clientela que degrada la democràcia. De fet, no se n'avergonyeixen gens, els polítics, de demanar el vot amb l'argument que, si l'obtenen, a canvi ens faran arribar doblers. L'interès per millorar la situació per part dels polítics és retòrica, ja que els causaria una pèrdua de poder (algú es creu això de les llistes municipals obertes?).

I, per afegit, l'estructura financera local és en gran part obsoleta. S'han de suprimir impostos i taxes i se n'han de crear de nous, adequats als temps que corren (per exemple, en la imposició mediambiental, que afavorís determinades conductes i actuacions que a la vegada garantissin la sostenibilitat, hi ha camp obert), s'ha d'assegurar per llei la participació incondicionada en els ingressos de les administracions central i autonòmica, etc.

De moment, el que es fa és recórrer a les conselleries demanant almoïna i aprofitant el que caigui, donar les gràcies, fer capades, i a la democràcia ja la millorarem en una altra ocasió.

3 gener 08

21 temes de què parlar el 2008

- 1 CONFLICTE
- 2 ESPAIS
- 3 INFRAESTRUCTURES
- 4 ESDEVENIMENTS
- 5 PROJECTES MEDIAMBIENTALS
- 6 TEMES PENDENTS

$$1+2+3+4+5+6= 21$$

0 PREVI: GESA. A hores d'ara ja està decidit. Parlarem de les obres, tant si se soternen com si no, però el contingut s'haurà acabat.

1 CONFLICTE: La policia.

La justícia hi haurà de dir la seva, una vegada que l'instructor recomanà obrir expedients. Mentre, la maror continua pel carrer Roses, amb denúncies i amenaces entre policies.

2 ESPAIS per inaugurar: la piscina i la residència.

El primer sembla el conte de mai acabar; a més, haurem de parlar de la seva gestió, preus... La residència, tot i no ser gestionada per l'Ajuntament, arrossega un seguit d'incògnites: qui hi podrà anar del poble, com s'ha seleccionat el personal, etc.

3 INFRAESTRUCTURES per fer: El multiusos, el nou Ajuntament i el nou edifici de l'Institut.

- L'edifici multiusos a Cala Rajada està a punt d'adjudicar-se. No hem vist res, però ha de ser el gran centre socio-cultural de Cala Rajada.

- Aquesta legislatura sí. Sembla que el nou ajuntament serà realitat. Ara bé, fer-lo suposarà molts de canvis i tragins.

- Del nou edifici de l'Institut, annex a l'actual, que es construirà a la zona nord del solar, en sabem allò que ens va dir na Maria Antònia Sancho, la seva directora.

4 ESDEVENIMENTS: 150 anys, nova dinàmica en les nostres fires, Claudia Troppa a Pequín i la renovació de l'herba al camp de futbol.

- El 2008 serà l'any de la commemoració dels 150 de Capdepera com a municipi independent d'Artà.

- Les nostres fires: el Mercat Medieval i la Mostra de la Llampuga sembla que tendran una nova embranzida, tant en la gestió com en la dinàmica que l'Ajuntament vol donar-los.

- El 2008 és any olímpic i, si no hi ha lesions per enmig, per primera vegada en la història d'aquest poble, una atleta gabellina, Claudia Troppa, prendrà part en uns jocs olímpics. Tendrà tot el poble darrere!

- I si fórem dels primers a tenir un camp de gespa artificial, ara ja toca baratar-la. Diuen que la gespa d'ara dura molt més. Pel que valdrà, tant de bo sigui veritat.

5 PROJECTES MEDIAMBIENTALS: La reserva marina, el tancament definitiu de l'abocador, les plaques fotovoltaiques, la recollida selectiva a Cala Rajada i la regeneració dunar de Cala Agulla.

- La Reserva Marina, de la qual tant hem parlat, s'ha d'aplicar amb tot el seu rigor i recursos.

- El tancament definitiu de l'abocador per a fer-hi un camp de plaques fotovoltaiques és un projecte molt ambiciós i la primera passa per a disposar d'alguna autonomia energètica.

- La recollida selectiva a Cala Rajada, donada la seva complexitat, també durà molta feina.

- Pel que fa a la regeneració dunar de Cala Agulla i al manteniment de la resta de platges del municipi, és una necessitat que no podem ni aparcar ni oblidar.

Molta feina té el departament de Medi Ambient d'aquest Ajuntament. Tot està fer fer.

TEMES PENDENTS: El tren, la temporada turística, la llei de depen-

dència, l'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, el creixement demogràfic del municipi (amb la necessària adaptació de la normativa urbanística), i l'educació dels nostres fills.

- La temporada turística sempre serà objecte d'anàlisi, enguany Pasqua és molt prest, alguns hotels encara no hauran obert, o després tancaran l'abril, sense oblidar que els anys olímpics i l'Eurocopa a Àustria i Suïssa poden determinar les vacances del mercat alemany.

- Ningú qüestiona que el factor humà és el capital més preuat d'una empresa i d'un país. Sols amb un impuls decidit i continu en matèria educativa podrem créixer com a poble i

aconseguir el nivell de qualitat en els serveis que oferim.

- El desenvolupament de la llei de dependència ha de tenir un reflex en els serveis socials del poble.

- L'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics suposarà en el 2009 que els tràmits municipals es puguin fer per la web i que hagi d'haver-hi espais wifi al municipi. Tot està per fer en aquest sector.

- Pel que fa al creixement demogràfic ens hem d'assegurar uns serveis dignes i replantejar-nos, com a comunitat autònoma que més creixement ha tengut els darrers 10 anys i on ha augmentat l'habitatge en un 270%, on són els límits definitius.

- I, des de *Cap Vermell* no oblidarem mai el tren, com a mitjà de comunicació col·lectiu i sostenible, ecològicament parlant. I el continuarem reivindicant, conscients que Capdepera continua sofrint la marginació més gran de Mallorca a nivell de transport públic.

Tots aquests temes, amarat d'unes eleccions generals que tendran lloc dia 9 de març i a les portes d'una crisi econòmica pronosticada ja fa un any, seran allò de què ben segur parlarem el

2008. Si se n'esdevenen altres desitjam que vagin per bé.

$1+2+3+4+5+6= 21$. *Coratge gabellins!*

12 febrer 2008

GESA 7 - Capdepera 0 Roda de Premsa sobre el cablejat elèctric

PREFACI

Sostenibilidad

*Cumplimiento de nuestros compromisos
La sociedad. Compromiso con el desarrollo de las sociedades en las que operamos.*

«El arraigo en los entornos sociales de los territorios en los que está presente es uno de los valores característicos de la trayectoria empresarial de ENDESA. Este arraigo se manifiesta en su voluntad de llevar a cabo sus actividades industriales y comerciales en esos entornos de acuerdo con los principios del Desarrollo Sostenible, lo que implica fundamentalmente, entre otros aspectos, suministrar en ellos un servicio seguro y de calidad y, sin menoscabo de lo anterior, tratar de cooperar con ellos mediante acciones destinadas a fomentar su desarrollo económico, cultural y educativo, cubrir algunas de sus necesidades básicas, o colaborar en la vertiente social de la conservación medioambiental.»

Crònica d'un fracàs anunciat

o

GESA 7 - Capdepera 0

Si fossin temps religiosos, els polítics ens haurien parlat de resignació, conformitat, que la felicitat la trobarem al costat de Nostre Déu Pare, no prement un botó i au, llum!; ens haurien parlat de renúncia i submissió. Llàstima de secularització!

Després de sis anys de lluita ens han parlat de sentències del Tribunal Superior de Justícia, d'ordenances fiscals reguladores, de reglaments d'estabilitat pressupostària, de finançament supramunicipal i que l'Equip de Govern, conjuntament amb la Direcció General

d'Energia i Gesa donen per bo el cablejat aeri fins a la subestació del Polígon de Capdepera.

Queda el regust amarg de la derrota després de molt lluitar, queda clar; però també aquest anar a la guerra alegrement, fora que els generals passin revisita a les tropes. Estan les cotes ben sarzides?, les espases ben esmolades?, tenim prou pinso per als cavalls?, estan les corrioles de les catapultes ben untades?, amb quins aliats comptam? Ara sabem que les conselleries ens han deixat a l'estacada, que la legislació afavoria la causa contrària, que el pas del temps jugava en contra nostre: 600 famílies afectades, 40 habitatges socials sense estrenar, la piscina mancada d'energia, la residència...

Fins quan es pot resistir sense estratègia ni tàctica? I el *popolo minuto*, mirant-s'ho des de fora, mai n'ha fet causa, sobretot quan s'assabentà que hauria de pagar el soterrament. Ni tan sols els directament perjudicats formen bandes d'*arrabiati*. Els generals no necessiten del poble i aquest passa d'aquells que ara temen que els demani comptes, no per voler protegir el paisatge, sinó per la manera confiada d'entrar en bregues sense encomanar-se a Déu ni a Maria. Dia 12 de febrer, dimarts, festivitat de santa Eulàlia, de l'any de gràcia de 2008, a les 13 hores, en el Saló de Plenaris de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Capdepera, últim comunicat de guerra. Per a més informació, acudiu a Internet.

Ui, perdó! Si Internet som nosaltres!

27 maig 2008

Economica local

El conseller Manera, que és el responsable dels doblers de la Comunitat Autònoma, ha deixat ben clar que la situació econòmica de les Illes "és calamitosa". No hi ha més que deutes. Des de Madrid, el senyor Solbes també avisa que la caixa va magra i que d'euros es disposa dels que es disposa, ni un més. I nosaltres, per Capdepera, quan aquí comanda un socialista, i a Palma un altre socialista, i a Madrid un altre, i ja vèiem la Seu plena d'ous, és a dir inversions a balquena, ara sabem que, una legislatura més, estarem a pa i aigua.

L'equip de govern, que ha intuït clarament que no hem d'esperar ni un velló de més amunt, i que aquí hi ha moltes necessitats, ha decidit invertir pel seu compte un gruix important d'inversions, tot i que això suposi un endeutament considerable que haurem de pagar fins més enllà de la jubilació. Com les hipoteques.

És el nostre destí: si hi ha doblers, no comanden els nostres, i si comanden els nostres, no hi ha doblers. Ja veis quina desgràcia.

Pel que fa a la doblorada que el nostre Ajuntament sembla decidit a gastar, sense tenir-la, això és, manllevant aquí i allà, seria discutible la finalitat de cadascuna de les partides, com passa sempre. Hi ha partides que no es poden obviar (el personal de la casa, fer net, la factura del llum...), això que en diuen despesa corrent, i encara que se'n puguin matissar els detalls, hom acaba acceptant-les. Però les inversions sempre són discutibles, com les alineacions dels equips de futbol. Cada aficionat posaria aquest o aquell altre jugador, i cada ciutadà gastaria els doblers en això o en allò altre, depenent de prioritats que molt sovint s'han d'associar a gusts personals.

Respondre a preguntes com per què s'han d'escometre dos projectes d'embelliment de Capdepera, simultàniament, i en canvi s'ha de deixar aparcada la remodelació del passeig de Son Moll a Cala Rajada, suposa establir preferències i definir polítiques determinades. Respectables, però discutibles.

Ens agrada l'empenta i el coratge dels polítics que avui regeixen els destins del nostre poble. Són agosarats i això és el que els demanàvem, mesos enrere, des d'aquesta mateixa secció: valentia. I ara no serem nosaltres que els direm que fan massa via. Estam segurs que el

municipi, al final de la legislatura, farà una altra cara. Però, servituds de la política, han de comptar que hi haurà veïns que criticaran la seva actuació, perquè és criticable. Naturalment.

Des de la premissa que han de governar per a tothom, fins i tot per a aquells que els critiquen, l'equip de govern ha de multiplicar els seus esforços per a explicar molt clarament el que fa i per què ho fa. I, a més de valentia, ha de posar grans dosis d'humilitat en el seu quefer. Una cosa no està barallada amb l'altra.

Concitar unanimitats, en política, no seria ni saludable, però llimar arestes és imprescindible.

5 agost 2008

Democràcia experimental

Sembla ocios que adesiara hàgim de recordar el paper de la premsa (escrita o digital), però no ens queda més remei que fer-ho quan, també adesiara, s'alcen veus que ens voldrien una mica més blans.

Recordau allò d'informar, formar i entretenir? Idò això. Acompleix "Cap Vermell" aquestes tres premisses? Ho procuram. Després de més de 27 anys de fer-hi feina, ja ens coneixeu, no? I per tant sabeu que no renunciem a recollir, entre d'altres coses, ni que sigui de manera esblaimada, la tradició de la premsa satírica mallorquina.

En una recent reunió de l'equip de redacció, algú va dir que "en aquest poble, o inauguram oficialment el sentit de l'humor, o és que la democràcia encara es troba en una fase experimental".

Que acabeu de passar un bon estiu.

21 octubre 2008

El tren que s'acosta

Dissabte, dia 18 d'octubre, va ser un dia assenyalat per al futur del transport públic a la comarca de Llevant. La presentació del projecte de reobertura de la línia ferroviària Manacor-Artà, davant els batles dels municipis afectats, es va fer pocs dies després de la signatura del conveni entre la Conselleria de Mobi-

18 desembre 2008

Responsabilitats?

litat i el Ministeri d'Obres Públiques. I, a més del projecte del tren de Llevant, hi haurà doblers per a allargar la línia de Sa Pobla fins a Alcúdia i per a millorar el tram de Palma a Inca, entre d'altres inversions que poden suposar una notable modernització de la xarxa ferroviària de Mallorca.

Però, a nosaltres ens afecta especialment la línia fins a Artà. I aquí no podem sinó comentar dues coses que ens preocupen. La primera és que encara no s'hagi triat una opció per travessar Manacor (passeig del Ferrocarril?, soterrament?, traçat aeri?). Hagués estat interessant tenir resolt aquest entrebanc i que la Conselleria hagués presentat ja la seva opció. Si les dades que maneja el departament de Mobilitat són correctes, gairebé un 70% dels usuaris de la línia Artà-Manacor tenen com a finalitat accedir a la capital de la comarca. En aquest sentit, aquesta línia ajudarà a vertebrar la comunicació entre els municipis amb el transport públic i a potenciar la capitalitat de Manacor. Però caldria que la Conselleria, i aviat, prengués una decisió sobre la continuïtat de la línia Artà-Manacor-Palma. La segona cosa que ens preocupa, malgrat les bones paraules i intencions de tots els polítics, és l'arribada de la línia a Cala Rajada. Des del moment que per a poder fer realitat el projecte, un cop superada la primera passa de l'estudi de viabilitat (cal recordar que serà un traçat nou), tot depèn, una vegada més, del finançament extern, és a dir de Madrid, la seva realització es presenta, com sempre, difícil i llunyana.

De la capacitat de mobilització ciutadana i del suport de tots els agents socials, en pot dependre que el tren arribi més prest o més tard a la mar, a Cala Rajada. La Conselleria de Mobilitat s'ha compromès a elaborar un projecte aquesta mateixa legislatura. Ho esperam. I que el traçat sigui el més respectuós possible amb el medi, i basat en criteris objectius.

Si badam i, en lloc de començar a reivindicar conjuntament l'arribada del tren, ens quedam mirant-nos la guixa o ens perdem en discussions estèrils, la història es repetirà, com va passar anys enrere, quan les vies s'aturaren a Artà.

Després ens lamentarem que no hi ha res que arribi a Capdepera. Això ja ho sabem fer.

Capdepera i Cala Rajada hem estat, aquests dies, trista actualitat, amb motiu de la tragèdia de l'hotel Son Moll. Tots els mitjans de comunicació ens tan tret de portada, i la mateixa pàgina de *Cap Vermell* ha batut de llarg tots els seus rècords de visites. I és que quatre morts són un balanç massa feixuc, massa greu, massa inacceptable, i ara la justícia ja està treballant per a esbrinar-ne responsabilitats, que és el que cal.

Però es podria haver fet alguna cosa abans, per a evitar l'accident?

Un cop passada la tragèdia, sempre un cop passada, surten salvadors de per tot, es verbalitzen indignacions incommensurables, i hom es revesteix de jutge implacable. Tothom hi diu la seva. Però anem per pams. Hi ha sindicats que ara exigeixen responsabilitats, però cal recordar que ells mateixos tenen alliberats, enllaços, afiliats arreu, potser fins i tot entre els treballadors de les obres de l'hotel Son Moll. I aquests sindicats, no coneixien les condicions en què es treballava? Havien denunciat res? Ara exigeixen responsabilitats polítiques. Ara? D'altra banda, hi ha polítics que s'esquincen les vestidures. Oh, Déu! Des de *Cap Vermell* reptam TOTS els ajuntaments de l'illa que demostrin que en el seu municipi no s'està executant CAP obra sense llicència d'obres. És més, aquí va una pregunta: quantes obres han tirat endavant, en els últims anys, sense permís d'obres o fins i tot després d'estar precintades?

No es tracta de justificar res ni ningú, però abans de parlar convendria que cadascú s'aturàs a pensar què diu. Ara és el torn de la justícia, per a acotar responsabilitats d'uns i d'altres. Sempre hem demanat que es compleixi la legalitat i que s'apliqui un control efectiu de l'urbanisme i ara no podem sinó insistir-hi. Hi ha uns procediments i uns protocols que s'han de seguir fidelment; les dreceres no aporten res de bo.

El que volem dir és que no s'ha de desviar l'atenció ni s'han d'aixecar cortines de fum. Si s'han estat executant unes obres sense llicència; si les mesures de seguretat s'han complert com perto-

ca o no; si els controls urbanístics i administratius han funcionat correctament o no; si s'ha fet feina a la correguda o si ha estat un desgraciat i lamentable accident imprevisible, és el jutge qui ho ha de determinar i delimitar les responsabilitats. No debades la policia judicial investiga i els principals responsables de l'obra ja han passat a declarar pels jutjats.

Malgrat la ràbia i el dolor, deixem que la justícia actuï.

I, més encara, pensam que el responsable màxim és aquest maleït sistema, aquesta necessitat de córrer, de no aturar, d'haver d'aprofitar la temporada de dalt a baix perquè si no els comptes no surten i l'empresa i tots els seus treballadors se n'aniran a porgar fum. Això passa per haver d'encalçar la pastanaga que duim davant el nas perquè si no el sistema ens passarà per damunt, ens farà miques i ens menjarà.

Quatre morts.

Una tragèdia.

No té nom.

PLAÇA DEL SITJAR

27 maig 07

Manifestació Reserva Marina

Dijous dia 24 de maig a les 20.00 h. estava convocada una manifestació a favor de la reserva marina de Llevant

La convocatòria fou tot un èxit i els pescadors es sentiren més recolzats que mai. Allà se va llegir el manifest següent:

LA RESERVA MARINA DE
LLEVANT: UNA EINA PER
A L'ESPERANÇA

Avui, Mallorca es troba en una disjuntiva, i els mallorquins hem d'optar entre dos camins possibles: un camí ens mena cap al suïcidi, cap al col·lapse, cap a la mort dels recursos mediambientals (que, no ho oblidem, són el millor reclam per al turisme, motor principal de la nostra economia); l'altre camí, treballant amb les eines de l'esperança, del seny i del realisme, ens menarà a un futur en què la vida de les persones, i també la dels animals i de les plantes, gaudeixi de la qualitat a la qual, uns i altres, tenim dret.

28 maig 07

Estormiart

Sens dubte, **Estormiart** –Artesania, art, solidaritat– ha estat, gràcies a la col·laboració de l'ONG Voluntaris de

Mallorca, l'exposició de més ressò que l'Ajuntament de Capdepera ha projectat mai.

Plantejaren a 49 artistes una intervenció sobre una **estormia** i que la venda d'aquestes es destinàs a un projecte solidari: canalització d'aigua al poblat de Patzalà (Guatemala).

A hores d'ara ja tenen venudes 24 estormies i el projecte està complet.

Ara sorgeixen nous projectes, ja que per una banda hi ha molts municipis que volen acollir l'exposició i Voluntaris de Mallorca volen generar altres projectes com ensenyar a dones de Guatemala a fer obra de palma i comercialitzar aquesta artesania cap al turisme.

Per cert, el projecte d'estormiart que Voluntaris de Mallorca presentà a la Direcció General de Cooperació del Govern Balear ha estat el projecte millor valorat en la convocatòria del 2007, amb una puntuació de 95 sobre 100.

Enhorabona sobretot a les representants gabellines de Voluntaris de Mallorca: Tony García, Maria Vives, Antònia Flaquer i M. Esperança Riera.

28 maig 07

Resultats electorals

Els votants són igual de grans i de petits, igual de nobles i de miserables que aquells que surten elegits

JOSEPH ROTH

Total votants	4.339	61,78%
Abstenció	2.684	38,22%
Vots nuls	41	0,94%
Vots en blanc	76	1,75%

Déu ens alliberi d'un ja està fet, perquè ja està fet. Ni els electors ni els elegits poden modificar ni una coma els resultats electorals. Agradin o no, aquests brins ens hauran de servir els propers quatre anys per tirar endavant les polítiques municipals.

És arribada l'hora de les negociacions, de les transaccions, dels acords febles com fils de teranyina, dels desmentits abans de l'encaixada de mans, reconduïts i aclarits els malentesos; de les xerrades a múltiples bandes, de corredisses, de varen dir que deien que havien dit, de cedir, d'afluixar, de transgredir, d'exigir, d'assentir..., i tot pensant d'aconseguir el millor per als representats. És l'hora solemne de pactar. I, mentrestant, els ximplers mortals continuarem la rutineta de sempre, els mariners sortint a pescar, les mestresses de casa fent el dinar, els taxistes fent carreteres, els prostàtics orinant amb dificultat, els guàrdies civils enxampant lladre-gots, i la ciutadania alegre i contenta d'haver depositat, de bell nou, la confiança dels seus assumptes públics en bones mans. (Participau activament del frenesí, elegint el nou batle des d'aquesta mateixa pàgina).

Candidatures	Vots		Regidors
PP	1.267	29,48%	6
PSOE	898	20,89%	4
UCAP-UM	714	16,61%	3
EU-EV	501	11,66%	2
PSM-EN, EpCIC	420	9,77%	1
EsG	356	8,28%	1
ESQUERRA-AM	66	1,54%	0

Els agraciats en el sorteig pro-democràcia municipal, celebrat el 27 de maig de 2007, davant el poble de Capdepera, són:

1	JOAN FERRER FLAQUER	PP
2	BARTOMEU ALZINA SUREDA	PSOE
3	J. A. GALLEGU MENDEZ	UCAP
4	M ^a L. VIVES LIBERAL	PP
5	MARIA ORTS RODRÍGUEZ	EU-EV
6	RAFEL FERNANDEZ MALLOR	PSOE
7	JOSÉ MEDINA SUAREZ	PP
8	MATEU GARAU FLAQUER	PSM
9	M ^a P. GASULL ALBONS	UCAP
10	ANTONIO J. MUNTANER POMAR	ES GRUP
11	MARIA P. GARCIA ROSA	PP
12	SEBASTIÀ SUREDA ROSELLÓ	PSOE
13	BERNAD BOUTIGUE	PP
14	VIRGINIA M. URDANGARÍN DE M.	EU-EV
15	CLIMENT CRESPO FLAQUER	UCAP
16	MARGALIDA BOVER VADELL	PSOE
17	MARGALIDA SERVERA FLAQUER	PP

Lleis de combinatòria aritmèticoelectoral, ad majorem gloria pactum, a resultes de l'escrutini de les eleccions municipals de Capdepera: Si sumam, als sis regidors del PP, el del del Grup, n'obtenim set, un número clarament inferior a nou, cosa que ens obliga a sumar-hi els tres d'Ucap i aconseguir el número base del sistema de medicació decimal que permet la governabilitat segura. Continuem buscant probabilitats: els sis del Pp més els quatre del Psoe torna a donar el número base del sistema mètric decimal, que permet l'absolutisme majoritari. Una altra opció és afegir, als sis del Pp, els tres d'Ucap, i ja està. La rebel·lió del "palmeros" és impossible ja que dos, més un, més un, suma quatre. També podem combinar el Psoe amb els dos d'Eu, sumar-li el del Psm i afegir-li els tres d'Ucap, i sumen onze, i en duc una; o bé, addicionar, als quatre del Psoe, els tres d'Ucap i els dos d'Eu, i obtindríem nou regidors. Encara més, els quatre del Psoe més els tres d'Ucap, més el del

Grup, també basten. I podríem continuar marejant la perdiu, però ho deixam en mans dels lectors cibernètics.

La cara de velocitat d'en Joan Pebre ho diu tot, se n'ha duit el premi de Montecarlo i ho ha rematat a Capdepera amb el 30,01% dels vots, entrant al top-five de les llistes, que superen el 30% de sufragis favorables.

L'altra cara de la moneda és Ucap-Um, que ha perdut la "friolera" d'un 29,9% del suport popular i es despenja com a formació hegemònica de la dreta a Capdepera.

I, com que qui no es conforma és perquè no vol, l'abraçada de l'onso ha restat el 40,3% de vots a Es Grup. Aquells que havien de moderar la dreta n'han sortit escaldats.

El vot de l'esquerra ha obtingut un 8,8% més que a les anteriors eleccions, situant-se en un 44,6% sobre el total de vots vàlids a candidatures. Per barris, l'augment d'Eu-Ev ha estat espectacular, superant en un 64,8% els vots respecte del 2003.

El Psoe s'ha posat en disposició de tornar liderar l'esquerra, amb quatre regidors i un augment del 17,5%.

El Psm, amb el 9,9% davalla tan sols una miqueta, tot i l'investida dels partits del seu voltant. De fet, no ha aconseguit el segon regidor per tres maleïts vots.

L'entrada d'Erc a la confrontació política municipal ha estat sublim per

apoteòsica, restant un regidor a l'esquerra i lliurant-lo al Pp. Per a quan el sopar de llagosta?

La participació, segons molts d'analistes, és un termòmetre que amida el grau de salut democràtica de les societats. L'abstenció representa el 38,2%, pràcticament la mateixa que a les eleccions del 2003. Si l'abstenció comptàs, hi hauria sis cadires buides al saló de plenaris del Ajuntament, els propers quatre anys.

Per saber com estan de contents els polítics amb els resultats, res millor que comparar-los amb els que obtingueren fa quatre anys.

Aconseguir més d'un 30% dels sufragis és tasca molt meritòria. Ho han aconseguit l'extinta UCD (34,98%) a les primeres eleccions, allà per 1979; UM (33,21%) el 1987; el PSOE (33,48%) l'any 1995; i UCAP/UM (31,46%) el 1999; i, ara mateix, calentet, calentet, el Pp (30,01%). La pitjor marca l'aconseguí, el 1995, CB amb el 4,74% dels sufragis.

El gràfic palesa la lluita secular entre les dues principals formacions de dretes locals. Quan el Cd/Ap/Pp puja, Ucd/Um/Ucap baixa. Darrerament, és el Pp qui s'endu el gat a l'aigua.

Des del 1979, i ha plogut molt de llavors ençà, el Pce/Eu/Ve no aixecava el cap. El revulsiu arribà el 2003 de la mà de Maria Orts, que l'ha convertit en la quarta força política local.

Després de tres legislatures àtones i els corresponents fracassos electorals, el Psoe ha reviscolat, i ocupa el segon lloc, i amb marge per seguir creixent, tutelat pel Cunill.

La desorientació ideològica d'Es Grup l'ha duit a perdre posicions. El seu futur, a hores d'hora, és una incògnita.

El Psm, com sempre, al voltant del 10% dels sufragis. Ni fred ni calor: zero graus.

16 juny 07

Ja tenim batle

Sens dubte, aquest del 2007 ha estat un procés electoral amb un dels finals més imprevisibles de la història de la democràcia a Capdepera. Pràcticament fins minuts abans de les 12 del migdia d'aquest 16 de juny, no hi havia acord entre cap de les set formacions polítiques amb representació a l'Ajuntament, i el poble anava ple d'especulacions.

Finalment, però, el pacte es va signar entre PSOE, UCAP, EU-EV i PSM, moments abans del Ple d'investidura. Sense que se n'especificassin les àrees que gestionarà cadascun dels partits signants, s'acordà que Bartomeu Alzina serà batle els primers dos anys de legislatura, mentre que Pep Gallego ho serà els dos darrers anys.

És evident que arribar a aquest acord no ha estat fàcil i això s'ensumava en el saló de plens de la Casa de la Vila quan el secretari de la corporació municipal va convocar la mesa d'edat i els nous regidors començaren a jurar o prometre els seus càrrecs. La tensió viscuda les últimes setmanes impregnava l'acte i això es va percebre millor quan, en primera votació, Bartomeu Alzina va ser elegit nou batle i el nombrós públic que estibava el saló va prorrompre en una llarga ovació.

Sabem que les pressions que s'han exercit des de Palma per tal d'arribar a aquest acord han estat nombroses, i també sabem que entre la gent d'EU-EV i del PSM es té la sensació d'haver

estat molt generosos amb UCAP. Però també sabem que molts de militants i simpatitzants d'ambdues formacions accepten aquesta solució com la menys dolenta. L'alternativa consistia a deixar el govern municipal en mans del PP, quatre anys més.

Les paraules de Bartomeu Alzina en la presa de possessió foren breus i foren per a incidir en la necessitat d'afrontar amb valentia els reptes que en política se'ns plantegen. De la seva banda, Joan Ferrer, qui lliurà la vara al seu successor, va dir que, tot i que creia que aquest era un pacte que anava contra el desig de la majoria del poble, el seu partit treballaria des de l'oposició amb lleialtat. En aquest sentit, es va posar a disposició del nou batle per tal de fer allò que sigui millor per als ciutadans.

La tensió es va relaxar tot seguit, a la plaça des Sitjar, en el refrigeri que el nou consistori va compartir amb tots els assistents a l'acte i on es varen començar a fer les primeres valoracions del que suposa aquest canvi de govern.

Com podeu suposar, amb total puntualitat, dia a dia, *Cap Vermell* us tindrà al corrent d'un inici de legislatura que es presenta apassionant.

22 juny 07

Nou Equip de Govern

REGIDORIES DELEGADES:

Rafel Fernández Mallol: *Cultura, Educació i festes.*

Sebastià Sureda Rosselló: *Hisenda, comunicació, informàtica i telèfon.*

Margalida Bover Vadell: *Sanitat, Tercera edat, Centre de Dia, Residència i Cooperació.*

Virginia Mª Urdangarin de Manuel: *Personal, Serveis Socials, Atenció Primària.*

Maria Orts Rodríguez: *Medi Ambient i Joventut.*

Mateu Garau Flaquer: *Vies i Obres i Patronat del Castell.*

José A. Gallego Méndez: *Seguretat Ciutadana i Policia Local.*

Pilar Gasull Albons: *Esports.*

Climent Crespo Flaquer: *Activitats econòmiques (Agricultura, Pesca, mercats, fires, comerç i relacions amb associacions empresarials).*

27 juny 07

Trui a la Policia Local

La policia local tornarà a ser notícia. Les aigües tornen a baixar tèrboles (si alguna vegada han baixat clares). Algun policia ja ha fet el primer pas i ha denunciat l'inspector Juan López i el seu sergent acòlit, Joaquín, per assetjament laboral.

Sembla que el servei deficient que els ciutadans detectam sols és la punta de l'iceberg de la maror interna que hi ha.

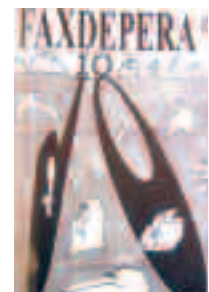
L'herència d'en Toni Mir serà pitjor que la de n'Abril (que Déu n'hi do!).

Meam si tendran raó els "descerebrats" que es dediquen a llevar la "L" final dels lletereros de POLICIA LOCAL.

Dia 9 de juliol hi ha eleccions sindicals de funcionaris a l'Ajuntament que possiblement ens deixin veure la correlació de forces.

3 juliol 07

Adéu, Faxdepera

Ja comentàrem que la revista local *Faxdepera*, editada per Antoni Palmer "Fabio", era a punt de deixar de publicar-se. Ara, la desaparició s'ha consumat i sembla que es tracta d'un tancament indefinit. Així, en poc temps, *Capdepera* ha deixat de tenir dos mitjans de comunicació escrita que comptaven amb una llarga trajectòria: *Cap Vermell*, després de 25 d'història, i

Faxdepera, després de 10 anys de publicar-se. Deu anys intensos, amb 492 números que, setmana rere setmana, eren esperats per un bon grapat de lectors i lectores. “Fabio” ha sabut fer una publicació molt personal: independent, compromesa, crítica i polèmica. Va néixer amb voluntat d’informar i de servir públic, i per les seves planes han passat un bon grapat de col·laboradors d’allò més divers, fins aconseguir una molt ampla difusió.

Independentment de combregar o no amb la seva línia editorial, “Fabio” ha fet una feina que s’ha de valorar com cal, perquè empènyer una publicació setmanal a Capdepera no és una tasca gens senzilla, i ho sabem per experiència. No ens sonen estranyes les raons que al·ludeix en la seva editorial d’acomiadament. Sort, “Fabio”.

29 juliol 07

Primera fira nocturna

La Primera Fira Nocturna de Capdepera, que es va celebrar el passat dia 28, va resultar tot un èxit, en els dos vessants possibles: la participació dels comerciants del poble que, de forma massiva, tragueren les seves parades a la plaça de l’Orient, i l’assistència d’un nombrós públic atret per la novetat de la convocatòria.

La presència del grup “Xeramics” va servir perquè, una vegada més poguéssim gaudir de la seva qualitat musical, i perquè la plaça mostràs una gran animació.

Com a simples espectadors, ens atrevim a qualificar aquesta idea de molt encertada. Ara bé, hauran de ser els mateixos comerciants els qui n’avaluïn els resultats i considereïn la possibilitat de donar-li continuïtat.

1 agost 07

Pins des Sitjar

Aquest dimecres, dia 1 d’agost, es va procedir a tomar els dos pins de la plaça des Sitjar. Fins on sabem, les causes són tècniques i es tractaria d’una vella reivindicació dels veïnats de la plaça, als quals aquests dos arbres donaven molts de perjudicis.

És evident que es tracta d’una mesura no gens populista i que resulta dolorosa per a tothom, en primer lloc per als qui n’han d’assumir la decisió. I aquí podríem obrir el debat de si era el moment oportú de fer-ho o fins i tot si hi havia alguna alternativa no tan traumàtica.

D’altra banda, hem de deixar constància que l’expectació va ser mínima i que no foren gaire més d’una dotzena els curiosos que s’acostaren a veure l’“operació pi”.

Des del nostre punt de vista, la pèrdua és insignificant pel que fa al valor ecològic dels dos pins tallats. En canvi, sí que valoram el fet que feien part del paisatge sentimental de molts de veïns del poble i que tots els teníem associats a la imatge de l’Ajuntament.

Les nostres pàgines queden obertes al debat, assossegat i serè. Esperam els vostres comunicats.

25 agost 07

Inauguració de la nova oficina d’informació turística a Capdepera

Dia de Sant Bartomeu. A les 20, Missa Solemne, amb l’església estibada de gent i amb un final que feia una olor d’alfabeguera que entabanava. I tot

seguit, inauguració de la nova oficina d’informació turística que l’Ajuntament ha instal·lat a Can Creu d’Inca.

Va presidir l’acte el batle, acompanyat de bona part dels membres del consistori. No debades es tracta d’una primera passa d’aquest equip de govern i que, per tant, té molt de simbòlica. També hi assistí la Directora Insular de Turisme, Melchora Gómez

Pensam que es tracta d’una iniciativa molt positiva, que pot ajudar a dinamitzar la vida econòmica i cultural del poble. Al capdavant hi trobareu la funcionària Francisca Pascual, a qui desitjam molts d’encerts.

26 agost 07

Llata a Pinolere

L’associació cultural Pinolere desenvolupa un projecte de recerca i conservació etnogràfica al municipi de la Orotava, Tenerife. A més, organitza cada any una trobada internacional de cistelleria i un concurs en diverses modalitats.

Enguany han seleccionat 6 peces d’obra de palma fetes per gent de Capdepera per al concurs en les modalitats de cistelleria tradicional i de disseny. Fruit de les gestions de l’anterior regidor de cultura, Mateu Melis assistirà a la trobada per fer obra de palma en directe un grup de les anomenades “madones de la llata”.

La trobada, que té per títol *Lo que la mar nos trae a nuestra orilla*, comptarà amb l’exposició itinerant de l’obra de palma que es va fer amb motiu de l’any de la llata i que s’ha passejat per mitja Mallorca. També hi serà present una representació d’estormies de l’exposició estormiART.

02 setembre 07

Margalida Morey: 50 anys de la vida del poble en forma de vestits de núvia

Es pot dir ben bé que una mirada als vestits de núvia que Margalida Morey ha confeccionat en els últims 50 anys, és fer-ho a la vida social del nostre poble. L'exposició que la coneguda modista té muntada a Can Creu d'Inca, i que es va inaugurar el passat diumenge dia 2 de setembre, és, a més, una mirada nostàlgica a mig segle de vida, on molts ens hem retrobat amb les imatges de moments molt especials de les nostres vides.

Amics i amigues de na Margalida, i moltes de les núvies que ha vestit, varen comparèixer a la cita i admiraren les creacions d'una treballadora infatigable, algunes de les obres de la qual també es poden veure a la sala d'exposicions, a més de les nombroses fotografies que n'omplen les parets.

12 setembre 07

El Canal de Menorca podria ampliar la reserva marina de Cala Rajada

Segons informa l'agència de notícies EUROPA PRESS, dia 10 de setembre es reuniren les organitzacions ecologistes Oceana, Greenpeace y WWF/Ade-na amb el Director general de Pesca del Ministerio de Agricultura, Pesca y Administración (MAPA), Sr. Fernando Curcio.

Les organitzacions ecologistes van recollir molt positivament la proposta del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA) d'ampliar les zones marines protegides, però van sol·licitar la creació de "moltes més". La proposta del ministeri passa per ampliar o crear àrees protegides a la zona del Cachucho (Astúries), el Banc de Galícia, Illa d'Alborán (Andalusia),

Cap de Pals i Isla Hormigas (Múrcia), Illes Columbretes (Comunitat Valenciana), Cap de Creus (Catalunya) i Canal de Menorca.

Nosaltres ens alegrem. És un element més per afegir al debat que tenim.

15 setembre 07

Espigolant la premsa: recta final del contenciós amb Gesa?

Hi ha un antic problema, que fins i tot sembla haver-se enquistat, i és el del subministrament elèctric. La decisió que en el seu moment va prendre l'Ajuntament, d'exigir que Gesa enterràs les línies d'alta tensió, va provocar un enfrontament amb la companyia subministradora que, fins avui, no s'ha resolt. Mentrestant, Gesa no garanteix –com pot ser, això?– corrent per a tot-hom. La nova Residència de sa Font de sa Cala, que ha hagut de cercar una solució pròpia, n'és un clar exemple. Com també ho són centenars d'habitatges als quals no se'ls facilita la recepció de l'electricitat. Es va crear, fins i tot, una empresa amb l'única finalitat de gestionar el cobrament del sobrecost que l'operació d'enterrar les línies hauria de suposar, però fins avui no s'ha fet res.

Ara, segons llegim a *Diari de Balears* (15-09), l'Ajuntament sembla disposat a fer-se càrrec, de manera directa, del cost de l'obra civil. Segons el rotatiu, "aquest és el resultat d'una reunió en la qual ambdues parts van coincidir a assenyalar la necessitat d'agilitzar els tràmits per donar una solució definitiva al problema històric que pateix el municipi, i que impedeix que es donin d'alta nous comptadors".

Esperam que, d'una vegada, es passi de les paraules als fets. Si fos així, aquest consistori s'hauria penjat una bona medalla.

1 octubre 07

Club de Lectura

El proper divendres dia 5 d'octubre, a les 19,30 hores, a la biblioteca municipal de Can Creu d'Inca, hi ha prevista una reunió amb la intenció de muntar un club de lectura al nostre municipi.

La bibliotecària, Magdalena Melis, ens ha informat que es tracta d'un primer contacte per a esbrinar quin dia i hora van millor per a convocar les reunions, quines obres es volen llegir, la periodicitat de les trobades, etc. És a dir, una primera trobada dels interessats a compartir lectures i comentar de forma distesa les obres de diversos autors que es vagin proposant

Per començar, una proposta molt interessant, i bona de llegir, la novel·la SEDA, d'Alessandro Baricco. Divendres podeu anar a reservar el vostre llibre.

03 octubre 07

Queixa't

L'Ajuntament de Capdepera inicia una campanya amb el lema de *QUEIXA'T - Ajudau-nos a millorar*, perquè tots els ciutadans i ciutadanes del

municipi puguin comunicar telefònicament qualsevol tipus de queixa o demanda.

Lloam aquesta iniciativa que, en breu, es veurà reforçada amb major presència publicitatària. És una manera ràpida i directa per poder arreglar els petits (o no tan petits) problemes de cada dia: si una "farola", si brutor, si aparcaments..., qualsevol demanda serà ben rebuda i es procurarà contestar-les totes.

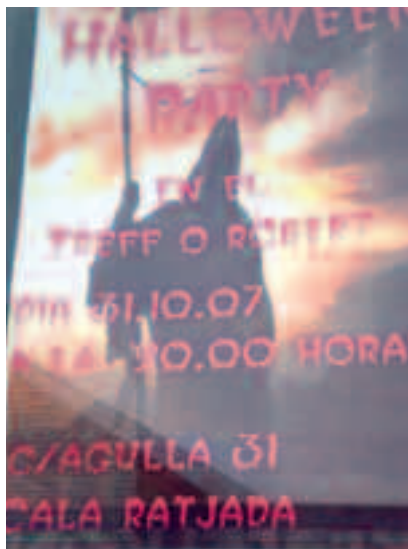
Ja ho sabeu: 900 77 88 99. És una telefonada gratuïta.

25 octubre 07

Tots Sants versus Halloween

Mentre algunes festes populars es dilueixen i perden força, com és el cas de Tots Sants, reduït a la visita al cementeri i poc més (ja es regalen pocs "rosaris", gairebé no es fan panelllets...), altres tradicions foranes comencen a substituir les locals. És el cas del Halloween. De cada vegada, més comerços, bars, restaurants o particulars munten festes i decoracions amb estètica "ad hoc". Així, proliferen grups de joves vestits de vampirs, bruixots, dimonis i altres herbes. Per contra, gairebé ningú sortí a fer les serenates de les Verges, i això que els bunyols i el moscatell són un bon reclam.

Ja se sap, els temps canvien a una velocitat...

9 novembre 07

Torrent de Canyamel

Després de quasi un any de retard, les obres de rehabilitació del torrent de Canyamel podrien començar el primer trimestre de 2008.

Sembla que el projecte de rehabilitació del torrent de Canyamel es durà a terme a principis del proper any. El projecte presentat de bell nou per la Conselleria de Medi Ambient té un pressupost de 718.463 euros, dels quals 20.200 es destinaran a expropiacions. De fet, la manca d'acord per a les expropiacions ha estat el motiu de l'endarreriment de l'execució de les obres. Es pot dir que en línies generals el projecte respecta el de l'anterior govern: habilitació d'un passeig, creació d'un centre d'interpretació, zones de descans, punts d'observació i reforestació amb espècies autòctones.

Cal recordar que aquesta actuació fa estona que és reivindicada per les associacions de veïnats i hotelers de la zona

23 novembre 07

Ca Ses Monges

El govern municipal de Capdepera es troba en negociacions per evitar l'enderroc de l'edifici de ca ses Monges de Capdepera. En el solar on s'ubica aquest edifici està previst que la immobiliària que el comprà hi construeixi un bloc de 16 habitatges. S'ha de tenir en compte que aquesta empresa obtingué un permís de demolició. Els intents de

protegir l'edifici no fructificaren, ja que el Consell no el declarà BIC, malgrat aconsellar la seva integració en el catàleg municipal d'edificis.

Ara hi ha possibilitats d'evitar aquesta pèrdua patrimonial, si bé la solució passa per rebre suport del Consell de Mallorca, ja que és necessària una rehabilitació integral de l'immoble. S'estudien altres possibilitats que pal·liïn l'impacte ambiental i paisatgístic, i que garanteixin la conservació dels elements més interessants del convent (escales, voltes, capella...). Sembla que l'empresa propietària manté una posició dialogant i resta oberta a les propostes que es puguin concretar des de l'Ajuntament. De moment tenen la llicència de demolició i no han actuat.

28 novembre 07

I què? Més Construcció

Que la construcció a Capdepera ha minvat és evident. Fins i tot lògic. Però, acabada la temporada turística, hem vist com a dos dels solars més grans que quedaven a Cala Rajada s'hi han posat a treballar.

Estan en tot el seu dret i no dubtam que tinguin tots els permisos en regla, però fa tan temps que deim que estam matant *la gallina dels ous d'or* que alguna vegada serà veritat. Perque la pregunta és: Fan falta més apartaments, pisos o hotels a Cala Rajada?

6 desembre 07

Aniversari de Capdepera

Quan celebrem el 150è aniversari de la independència de Capdepera, com a municipi, hi ha associacions i publicacions que encara no se n'han assabentat. Així, en un interessant reportatge, el Grup d'Estudis de les Fortificacions de les Balears comenta com –i on– es troben les torres de defensa de Mallorca.

En el llistat s'inclouen, com no podia ser d'altra forma, la torre des Son Jaumell (estat actual: restes), Talaia de Cap Vermell (vestigis, irrecuperable), Talaia Nova d'es Cap Vermell (molt deteriorada), i Torre de Capdepera (vestigis, irrecuperable). Totes aquestes torres les situen a Artà, excepte la Torre de Capdepera, que és l'única de Capdepera. Vaja, que n'hi ha que encara no se'n temen dels límits del municipi, o que fa 150 anys que som municipi independent.

Que això es publiqui a un mitjà de Mallorca resulta un poc vergonyós!

La comissió encarregada de celebrar l'aniversari de la independència de Capdepera té feina per tal de donar a conèixer la nostra realitat als forans.

29 desembre 07

Llegir l'Esperança, doble èxit

*L'anunciada conferència
"Llegir l'Esperança",
a càrrec de Maria Massanet
i Gori Reixach
assolí un doble èxit:
de qualitat i de públic.*

El nombrós públic que assistí a l'acte convocat a les voltes de Can Creu d'Inca, el divendres dia 28, no va sortir decebut. Maria Massanet i Gori Reixach, l'equip de l'Arxiu Municipal, ens oferiren una exhaustiva caminada per la història de la devoció del poble de Capdepera a la Verge de l'Esperança.

Però no conformes amb l'aspecte estrictament catòlic de la divina concepció de Maria, els conferencians pouaren en antecedents pagans, associats als solsticis d'hivern i d'estiu, en què les relacions entre déus i humans eren força fluïdes: la mitologia grega i romana en donen complida raó.

L'acte va ser presentat pel mateix batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, i comptà amb un pròleg no anunciat –però igualment celebrat–, a càrrec de Joana Colom, en forma de bella glossa que publicam en aquesta mateixa pàgina.

La laboriosa exhumació documental realitzada per l'equip de l'Arxiu per a aquesta presentació ens posà fit a fit amb una devoció mariana, a Capdepera, anterior a l'Esperança. Aquesta s'hauria fet present "només" a partir del segle XVI, però, ben mirat, això són més de quatre segles. Déu n'hi do!

La profusió d'imatges amb què s'acompanyà l'exposició de dades va fer més atractiva encara una xerrada que, tot plegat, va resultar il·lustrativa; didàctica, fins i tot.

30 desembre 07

Antoni Flaquer Solleric

CAP VERMELL PROPOSA

I

L'AJUNTAMENT DISPOSA

Hi havia una vegada, fa molt, molt de temps, possiblement –aleshores encara no s'havia inventat la roda–, una revista que es feia sobre paper, mirau si anam enrere, que a una secció que curiosament duia per títol el mateix que aquesta, demanà per a D. Antoni Flaquer "Solleric" el nom de l'Institut de secundària que havia d'obrir les portes als al·lots i al·lotes del poble. Per a solemnitzar la petició, la feren formalment amb el nombre de registre 1335, de data 15/04/97.

Passaren els dies, les setmanes, els mesos, els anys, exactament deu anys i vuit mesos, i de l'Ajuntament no se'n tenien noves; mentrestant, el pobre edifici en el qual els joves del poble estudiaven s'ha quedat sense nom, com a orfe, sense batiar.

I ara, després de tant esperar infructuosament un mínim de sensibilitat i estima per a la cultura per part dels polítics, tornam a sol·licitar, respectuosament, que l'Institut de Capdepera dugui el nom de D. Toni Flaquer "Solleric", en record d'un home que mantengué encesa la llumeta del coneixement en una època obscura, que ensenyà a molts les primeres lletres i a alguns a superar exàmens de comptabilitat, i que donà a tothom exemple de bonhomia i generositat.

6 gener 08

La feina més bella dels Mags d'Orient

*Els Reis reparteixen regals i il·lusió als
nins del poble*

Melcior, Gaspar i Baltasar, aquest diumenge no han aturat. De bon matí s'han posat a repartir regals i joguetes a

tots els nins del poble. Però, mentre arribaven o no, els nervis i l'expectació creixien, especialment entre els més menuts.

A la fi, però, tota l'espera es veu recompensada. Un dels mags s'apropa i deixa els regals que tant s'havien desitjat.

Fent ús dels poders màgics que els caracteritzen, els Reis han repartit els obsequis de què eren portadors, de manera simultània a Capdepera i Cala Rajada. D'això els val ser màgics.

I ara a fer bonda durant tot l'any 2008, a veure si pel gener de l'any que ve, Melcior, Gaspar i Baltasar tornen a fer una passada per aquí, ben carregats de regals.

07 gener 08

Pròleg de Sant Antoni

L'Obreria de Sant Antoni, enguany s'hi ha posat d'hora.

El passat dissabte, dia 5, a les voltes de Can Creu d'Inca, els obrers i alguns convidats –el batle i alguns regidors hi eren presents– es varen reunir per tal de conèixer de primera mà la part “literària” de la festa. D'una banda, en Biel Torres, cronista informal de l'Obreria, va presentar el resum de l'edició de 2007, profusament il·lustrada i farcida d'anècdotes i de bon humor. D'altra banda, en Jaume Fuster va oferir un tast de l'argument d'aquest any.

Actuà d'amfitrió el president Joan Terrassa, mentre que el rector Miquel Mulet va fer una acurada dissecció de les gloses del 2008.

Tot plegat, una passa més cap a la majoria d'edat d'aquesta Obreria disposada a fer de Sant Antoni una festa amb majúscules.

18 gener 08

IB3: Nissaga dels “Pere Andreu” en el programa “Tríptic”

El passat dijous, dia de Sant Antoni, cap a les 12 del vespre, IB3 ens va oferir un nou lliurament del programa “Tríptic”, un dels millors d'aquella casa (per què els millors programes s'oferei-

xen a les hores més intempestives?).

Per als qui no el coneguin, hem de dir que aquest programa contempla tres generacions d'una mateixa família que s'ha dedicat a la mateixa feina (pagesos, pastissers, terrissaires, músics, viners...).

El fet és que el passat dijous, “Tríptic” ens va sorprendre en apropar-se a tres generacions d'una família de pescadors... de Cala Rajada! Ells, com haureu endevinat a la primera fotografia, pertanyen a una de les tanyades que va treure l'arbre familiar dels Pere Andreu: En Manolo Fuster Lareu, els seus fills Pere i Joan, i el seu nét Pere Andreu.

La qualitat de les fotografies, ho sentim molt, és la que és. Les vàrem prendre directament de la pantalla del televisor, i això, afegit a la nostra poca traça, ha donat un resultat menys que regular. Els Pere Andreu, un dels llinatges més antics de Cala Rajada, foren sempre pescadors. Avui només els Fuster Servera en són hereus.

En el programa, en Manolo va recordar els temps difícils, quant a mitjans, de la pesca de la primera meitat del segle XX, però feliços quant a l'abundància de peix.

Els seus fills, en Pere i en Joan, es varen referir a la manca de captures actual i a la necessitat de limitar l'esforç de pesca. Una vegada més varen reivindicar la figura de la Reserva Marina, que ha d'anar complementada d'una

vigilància eficaç. Ells són la cara conservacionista de les noves generacions de pescadors, disposats a assumir sacrificis avui per tal d'assegurar el demà.

En Pere Andreu, la tercera generació, ja no en sap res dels temps dels pioners de la pesca a Cala Rajada, però ha mamat una consciència de respecte cap al mitjà que li dona el pa. Ell és el futur.

Tot plegat, va ser una festa poder seguir aquest programa, molt especialment per la presència d'uns amics que, a més, representen el millor de l'estirp dels pescadors mallorquins.

27 gener 08

Presentació del llibre de les *Vetlleries a Capdepera*

Dia 26 de gener, a un Teatre Municipal ple de gom a gom, es presentà el llibre “*Vetlleries: vivències i cançons d'un poble. Capdepera*”.

Es tracta d'un acurat treball d'investigació promogut per l'Ajuntament de Capdepera, per mitjà d'una beca d'investigació. Aquestes beques han estat un bon instrument per a fomentar la recerca i la documentació de diversos aspectes etnogràfics, històrics i culturals del nostre poble.

La presentació començà amb unes paraules de benvinguda a càrrec del regidor de cultura, Rafel Fernández, i de la directora de política lingüística del Consell de Mallorca, Rosa Barceló. Després Miquel Sbert, que també ha fet el pròleg del llibre, ens va fer cinc cèntims del contingut d'aquesta obra i de la importància de treballs com aquest per a mantenir la memòria d'uns costums, tan arrelat en el poble fa uns anys i avui en dia desapareguts per complet. Era altre temps. Acte seguit varen ser les autores les que, en forma

de glosat, enfilaren algunes característiques de l'obra, com l'havien orientada i els continguts més rellevants. En Tòfol Sureda ens explicà com havien enregistrat les cançons dels CD inclosos al llibre. Per acabar la presentació va tenir lloc una posada en escena, una recreació d'una vetleria, que finalitzà amb una ballada improvisada, amb disfresats, pròpia de l'època de l'any.

A la sortida, es va regalar un llibre als assistents i s'oferí un refresc, com ja és habitual en aquests actes. No cal dir que l'acte resultà molt emotiu, especialment per a la gent gran que va ser protagonista d'alguna d'aquestes vetleries de Capdepera.

Enhorabona a les autores, i als col·laboradors, per la feina feta.

El llibre *Vetleries: vivències i cançons d'un poble*. Capdepera ha estat realitzat per:

CATALINA ALZINA GÓMEZ-QUINTERO,
MARIA DEL ÀNGELS GÓMEZ-QUINTERO,
ELIONOR GÓMEZ-QUINTERO GARAU,
BEL MOREY GENESTRA, MARIA ESPE-
RANÇA RIERA LLINÀS

Amb la col·laboració de:

ANTÒNIA FLAQUER FERRER, ANTÒNIA
VAQUER AGUILÓ, JOANA COLOM BRU-
NET, MARGALIDA MAYOL LLULL, MARIA
LLULL ESCALES, TÒFOL SUREDA ADRO-
VER.

Definició de vetleria, "vetleria", diu l'Alcover-Moll, que és el "lloc on es reuneixen les treballadores de la indústria de palma, a treballar la vetllada" i dóna el diccionari a la paraula el marc referencial de Capdepera.

Una altra definició 34. Vetleria: Lloc –generalment una casa particular gran– on antany es reunia la gent al vespre per fer llata. L'agrupament per fer llata era una manera d'estalviar llum particular i de fer aquesta tasca més divertida; així, servia una mica d'esbarjo de la resta de tasques diürnes. A les vetleries es feia obra comuna o en sèrie, i llavors cadascú a casa seva es dedicava a fer unes tasques específiques del procés de l'obra de palma: uns cosien, d'altres passaven anses, etc. Les vetleries s'establien per barriades i n'hi havia algunes que reunien més gent que d'altres.

11 febrer 08

Jaia Corema

Una antiga tradició popular que es perd

Entre els Darrers Dies i la Setmana Santa, entram en el període Quaresmal. A les escoles es recorda un personatge conegut com la Jaia Quaresma, també coneguda com sa Jaia Serrada. És la imatge d'una dona que simbolitza aquest període, amb diverses representacions però amb una mateix sentit: una dona vella, prima, vestida de pagesa, un rosari, i a les mans unes esgrelles i un bacallà. Sota el vestit llueix set peus, en representació de les setmanes d'aquest període. Aquests peus es dobleguen o es tallen, i això permet dur el compte del que falta perquè s'acabi la Quaresma. Quan arribava el dissabte de Glòria se solia cremar o amagar fins a l'any vinent.

Es tracta d'un veritable calendari popular.

Aquest costum de representar la Quaresma com una vella malsofrida sobre paper o un bocí de fusta s'estengué al llarg del segle XVIII per tots els Països Catalans i l'Alguer. En alguns llocs hi ha altres representacions, com un bacallà del qual pengen set arengades o set pastanagues.

Actualment l'abstenció de menjar carn aquests dies gairebé no s'observa, i aquest costum tradicional a penes perdura a les escoles.

*Jaia Corema
peu petit,
caga en terra
i pixa en el llit.
Ara vénen set setmanes
totes de menjar llegum
i llavors ve es costum
de menjar-nos ses panades.*

21 febrer 08

Comença la campanya electoral

A les dotze en punt, s'inicià la campanya electoral amb un acte simbòlic, l'aferrada de cartells a la plaça l'Orient de Capdepera. Els partits locals que prenen part en la campanya al Senat i Congrés participaren de la tradicional aferrada de cartells als panells situats a la plaça l'Orient. Enguany l'Ajuntament ha col·locat quatre plafons a Capdepera (l'Orient, Constitució, Gran Sol i parc de Son Poca Palla) i tres a Cala Rajada (Plaça dels Pins, Sa Gravera i carrer l'Agulla). Com podeu observar a les fotografies, l'acte protocolari es va desenvolupar d'acord amb la tradició. Primer distribuir les zones i fer unes rialles, després mans a la feina

24 febrer 08

Claudia Troppa, Campiona d'Espanya

*L'atleta gabellina
s'imposà en 60 m tanques*

Clàudia Troppa ens continua enlluernant. L'atleta gabellina, que corre amb

el club *València Terra i Mar*, va escriure una nova pàgina de glòria per al nostre atletisme, en imposar-se en la final dels 60 metres tanques, en el Campionat d'Espanya de pista coberta, que s'ha vingut disputant precisament a València fins al passat diumenge, en el pavelló Lluís Puig. Aquesta nova medalla d'or l'aconseguí després de batre la que tots els pronòstics assenyalaven com a favorita, Glory Alozie. El temps de Clàudia Troppa va ser de 8.40.

Tot l'equip de *Cap Vermell* vol fer arribar la seva felicitació la nostra atleta, per aquest nou triomf. I és que ens trobam davant la que ja és, sens dubte, la millor atleta mallorquina de tots els temps.

A la nostra felicitació i hem d'afegir la que li vol fer arribar l'Ajuntament, i que diu així:

L'Ajuntament de Capdepera, i en el seu nom la Regidora d'Esports Maria Pilar Gasull Albons, felicita l'atleta gabellina Clàudia Troppa per la seva medalla d'or en la cursa de 60 m tanques del Campionat Absolut d'Espanya.

Moltes felicitats, campiona!!!!

29 febrer 08

Pla d'actuació sobre Cala Agulla de Demarcació de costes i Ajuntament

Divendres 29 tengué lloc a Cala Agulla una inusual roda de premsa

sobre l'arena per part de Maria Orts, regidora de Medi Ambient de l'Ajuntament de Capdepera i Celestí Alomar, com a Delegat de Demarcació de Costes del Ministeri de Medi Ambient.

A partir del mes de març, i abans que comenci l'estiu, Costes durà a terme:

- La recol·locació d'arena captada pels captadors a les zones més despoblades d'arena.

- Es farà una petita extracció d'arena de la part de la badia més adient per tal de tapar el roquisar més pronunciat de la part de l'entrada de la platja i així evitar perills i ampliar la zona d'estada de la platja.

- A la part final de la platja ja s'han col·locat unes passarel·les per tal que els visitants puguin travessar les roques sense perill.

Per part de l'ajuntament es prendran mesures més a llarg termini per fer una gestió de la platja més sostenible, posant mesures de conservació adients.

Fer una gestió més sostenible de la platja i dels habitats que l'envolten i que formen part de la **xarxa natura 2000**.

Per això s'està redactant un estudi de les repercussions ambientals que tenen les activitats econòmiques i d'oci que es duen a terme en aquesta zona, on l'ajuntament proposarà una sèrie de mesures correctores a dur a terme a partir d'aquest estiu i que ha d'aprovar la DG de Biodiversitat.

A part d'aquesta gestió i aquestes mesures per tal de garantir la conservació d'aquesta zona, l'ajuntament instal·larà uns rentapeus i una passarel·la a la sortida de la platja per evitar la pèrdua massiva d'arena.

Conjuntament amb la DG d'Emergències es dotarà la platja de Cala Agulla de dues torres de fusta noves i un mòdul de salvament nou de fusta totalment equipat.

9 març 2008

El PSOE guanya clarament a Capdepera

Amb un percentatge de participació del 63%, molt per sota del de les Illes (68%) o de l'Estat (75%), els resultats totals del Congrés a Capdepera són:

	2008	2004
PSOE	2259	1989
PP	1373	1480
UNITAT	366	424 + 287 (Bloc + UM)
EU	137	
Altres	59	

19 març 2008

Important injecció econòmica per a infraestructures, amb l'embelliment de Capdepera i el passeig marítim de Cala Rajada com a projectes més destacats

El dimecres, 19 de març, vàrem rebre un comunicat del regidor d'Hisenda i Comunicació, Sebastià Sureda, en els termes següents:

En data 3 de març de 2008, el Secretari d'Estat de Turisme i Comerç ha dictat Resolució de concessió d'un préstec a l'Ajuntament de Capdepera amb càrrec al "Fondo Financiero del Estado para la Modernización de la Infraestructuras Turísticas (FOMIT)", corresponent a la convocatòria de l'any 2007. Per aquesta resolució s'ha concedit a l'Ajuntament de Capdepera un préstec per import de 5.042.845,00 euros per a l'execució dels següents projectes:

1) *Obres d'embelliment i revalorització del poble de Capdepera (actuació en el nucli antic).*

2) *Renovació xarxa de clavegueram i col·lectors pluvials de Cala Rajada.*

3) *Renovació del passeig marítim de Cala Rajada.*

4) *Implantació i desenvolupament del servei d'informació turística. Instal·lació de senyalització direccional, locacional i interpretativa.*

Des de l'Ajuntament de Capdepera us informam d'aquesta concessió de préstec per a la realització d'aquests projectes que per a nosaltres són importantíssims ja que suposaran una injecció a nivell econòmic (turístic) i de dinamització social.

Posteriorment, ens posarem en contacte amb el mateix regidor, perquè ens ampliàs aquesta important notícia. Ens va manifestar que aquest préstec s'ha de formalitzar amb l'Institut de Crèdit Oficial i que, a més, s'ha de presentar un pla d'estabilitat pressupostària (per al qual el nostre Ajuntament no tindrà cap problema donat el seu baix nivell d'endeutament) i s'han de redactar els projectes corresponents. Tot plegat, el que es vol és que, un cop acabada la temporada turística, es puguin escometre totes aquestes obres, de manera immediata.

27 març 2008

Esponjament en el passeig Gabriel Roca

La veritat és que la desaparició de part del mobiliari urbà del passeig Gabriel Roca de Cala Rajada gairebé s'agraeix. Aquesta era una zona molt atapeïda i ara s'han llevat quatre dels bancs de pedra que hi havia i un cara-

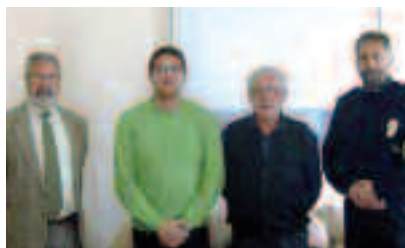

mull de papereres. La resta de bancs s'han alineat en paral·lel a les façanes dels edificis. A més, s'ha tallat un pi, devora les escales del moll, que era mig mort i s'ha substituït per una jardineria.

Però, ja se sap, qualsevol actuació pública és susceptible de comentari i fins i tot de pura especulació. El fet és que per la zona afectada es diu que tot això no s'ha fet sinó per donar més espai públic als restaurants confrontants, cosa aquesta que tampoc no jutjam (podríem explicar-ne caires positius i negatius). A més, com que tampoc n'estem segurs, esperarem esdeveniments.

03 abril 2008

Esclata l'afer Policia Local

Voldríem poder dir que l'història de la Policia Local de Capdepera ha arribat al seu punt més àlgid i que, a partir d'ara, es produirà una inflexió cap a la normalització de les relacions internes del cos i de la imatge d'aquest cap a l'exterior

I si volem creure que la tensió ha assolit el seu cim és perquè no es pot pensar que la suspensió de treball, per molt cautelar que sigui, de l'inspector, del subinspector i d'un agent, sigui una mesura fàcilment superable.

Precisament perquè els afectats tenen noms i cognoms concrets i es troben sotmesos a mesures disciplinàries molt greus, ens permetem exigir que les actuacions no es dilatïn per més temps. Els implicats i els ciutadans tenim dret a la resolució definitiva d'un problema que, com un corc, ha rosegat la Policia Local durant anys.

Possiblement aquest és el problema més greu: que s'ha deixat covar per massa temps una situació insostenible. Hi ha hagut molts de moments en què els polítics s'han estimat més mirar cap

a un altre cantó, sense voler assumir la responsabilitat de posar regit dins la casa de tots.

Cap Vermell, ja fa un grapat de setmanes, va tenir accés no als expedients oberts per iniciativa de l'equip de govern de l'Ajuntament, sinó a denúncies presentades davant el jutjat d'uns agents contra uns altres. Fer una ullada al dossier que obra en poder nostre fa feredat. Les actuacions denunciades, si es confirmen, són d'aquelles que es podrien qualificar de mafioses. Fins ara ens hem estalviat de parlar-ne obertament, precisament perquè el clima ja era prou tèrbol i hem preferit no enrrir més la situació.

De moment, el sergent Antoni Nogales ha estat promogut a la plaça d'inspector, de manera temporal, mentre tot aquest embolic es resol. Li desitjam molta sort –li'n farà falta– i tot el suport dels polítics que li han atorgat la confiança. El regidor responsable, Pep Gallego, a més de confirmar-nos els extrems del que publicam, ens va manifestar la decisió de resoldre aquest problema amb tota fermesa.

Als polítics, a més, i que se'ns disculpi la insistència, els demanam ferventment que agilitin el procés administratiu que, d'una manera o d'una altra, ha de tancar una ferida que fa massa temps que està oberta.

20 abril 2008

Diumenge republicà a Capdepera

Sota els auspicis de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica, es va celebrar, aquest passat diumenge, 20 d'abril, un l'acte commemoratiu del 77è aniversari de la proclamació de la II República. L'escenari va ser

Anuari Cap Vermell 2007/2008

el cementiri municipal, i va actuar com a mestre de cerimònies en Joan Espiritusanto.

Prop de cent persones s'acostaren al tanatori, creim que més que en cap altre acte d'aquestes característiques celebrat a Capdepera. Hi assistiren el batle, Bartomeu Alzina, i distints regidors de l'equip de govern i de l'oposició. Entre les cares conegudes, hi poguérem veure el destacat republicà Cecil Buele. Les càmeres d'IB3, de la seva banda, enregistren l'acte.

Una vegada llegit el manifest, va tenir lloc una ofrena floral tot recordant els gabellins morts defensant la causa de la llibertat, represaliats pel règim franquista.

No hi va faltar el contrapunt musical, i al so de la xeremia i del flabiol poguérem escoltar la mítica "Grandola, vila morena", la cançó de José Afonso que va servir de senyal d'inici de la Revolució dels Clavells de Portugal, i l'himne republicà de Riego. Maria Antònia Gomila, soprano de Manacor, i Maria José de Miguel (aquesta oferint als assistents "El cant dels ocells") hi posaren la veu.

En els parlaments que tancaren l'acte va prendre la paraula en Biel Torres Malpesa, qui contà la història de la mort del seu padrí, a qui s'havia donat per mort com a ofegat a la mar, quan, en realitat, havia estat assassinat per elements lleials a la dictadura.

El batle fou l'encarregat de cloure aquesta jornada, plena d'emoció i de reivindicació republicana.

22 abril 2008

Obres de la bassa de cala Moltó

Prop del camí de Cala Moltó, a Son Jaumell, s'han iniciat les obres per a construir una gran bassa d'aigua, de la qual ja havíem donat compte en aquesta pàgina. L'obra, a càrrec de la Conselleria d'Agricultura i Pesca i de la Direcció General de Desenvolupament Rural, preveu aprofitar les aigües de la depuradora per al reg. Els treballs els realitza l'empresa Tragsa i compta amb un pressupost de 5.654.447,31 euros, amb un termini d'execució de 12

mesos. De moment s'ha delimitat el perímetre de l'obra, s'han iniciat els moviments de terra i s'ha construït un petit edifici on creim que hi haurà la zona de control.

24 abril 2008

Demolició de l'antic Club s'Auba

Un dia després de l'aprovació, pel plenari de l'Ajuntament de Capdepera, del procés a seguir per dur endavant les obres de construcció del nou edifici de serveis de Cala Rajada, s'ha iniciat l'esbucament de l'edifici que ocupava l'antic Club s'Auba. Sembla que hi ha uns terminis molt justs i no cal badar. Aquest edifici també era conegut com "s'Auba vell".

Inicialment va ser un club de tennis, que es va convertir en l'escola s'Auba, amb les aules dels primers cursos (en aquella època hi havia aules habilitades a diversos indrets de Cala Rajada, com ca ses Monges i la plaça dels Pins). Després, ja inaugurat el centre nou de s'Auba, albergà les aules d'educació Infantil, i va ser ocupat, en part, per la biblioteca municipal. Actualment estava pràcticament abandonat, únicament el pati s'emprava com a lloc de trobada de joves de la localitat.

Malgrat que es pugui dir que el seu valor arquitectònic era escàs, que no ho dubtam, el cert és que molts d'al·lots i al·lotes del poble passaren per les seves aules, i veure'l esbucar produeix un inevitable sentiment de tristor.

S'Auba vell ja és història.

18 maig 2008

Capdepera tanca brillantment una nova i multitudinària edició del Mercat Medieval

Efectivament, tot i les premonicions negatives pel que feia al temps, el Mercat Medieval 2008 ha constituït, un any més, un èxit rotund pel que fa a capacitat de convocatòria. Gent arribada de tots els punts de l'illa va passar, aquest cap de setmana, per Capdepera. I això que cap a mitjan dematí del dissabte, l'aspecte de la plaça des Sitjar, brusquejant, era desolat.

El divendres horabaixa varen tenir lloc els actes institucionals, que comptaren amb la presència de la presidenta del Consell de Mallorca, Francisca Armengol, i del batle, Bartomeu Alzina, així com de distints consellersx i regidors. A les 19'30 hores va tenir lloc la lectura del pregó a càrrec de mestre Bartomeu Massanet. Del contingut del pregó no en deim res, sinó que mestre

Tomeu va estar a una gran alçada, oferint-nos unes pinzellades plenes d'emoció de les seves vivències, amb la música com a gran protagonista. La coral S'Alzinar, com cada dany, hi posà el contrapunt musical, i també ho va fer a un gran nivell.

Aquella mateixa vetlada hi hagué dos actes més: el refregeri per a convidats i el sopar medieval. Aquest darrer va comptar amb més de 300 comensals. Pel que fa al menú, i fins on sabem, només podem dir que va ser acceptable, sense anar gaire més enllà.

Però tornem al dissabte i al diumenge. Una vegada passat l'ensurt de la brusca del matí de dia 17, el mercat es va encendre de llum i color i es va omplir de gent, de gom a gom, amb l'animació recuperada d'Estampida Medieval i la seva gran professionalitat. Amb l'arribada del sol, els firarires recuperaren el somriure i les ganes de fer feina. La vetlada va estar animada pel grup "La collá propinde", amb la seva música plena d'evocacions celtes i que va engrescar la nombrosa concurrència que s'havia congregat a la plaça de la Menjua. Ara, el grup que, sense cap dubte, va despertar major expectació i va sembrar la plaça des Sitjar, amb les seves actuacions (fins i tot el dissabte, davall la pluja) plenes de color i d'elegància, varen ser els Abanderats de Tortosa. Les seves evolucions i el ressò de la percussió despertaren l'admiració del públic.

8 juny 2008

Marxa pel tren de Llevant

3.000 persones participaren a la setena Marxa pel Tren.

Més de 1.500 caminaren per les antigues vies, i moltes més s'afegiren al dinar i al concert.

La del diumenge dia 8 va ser una jornada d'aquelles que queden gravades en la història dels pobles. La Marxa 2008 va constituir un model de participació cívica, d'organització perfecta i de reivindicació contundent d'un mitjà de transport que la nostra comarca necessita i es mereix.

18 juny 2008

Sis banderes blaves per a Capdepera

Dèiem, fa pocs dies, que el nostre municipi havia obtingut, aquest any, cinc banderes blaves per a les nostres platges i una per al port. Recordam que han repetit Cala Agulla, Cala Mesquida, sa Font de Sa Cala i Canyamel, i que s'ha recuperat, a la fi, la de Son Moll.

A les Illes Balears 64 platges (Mallorca 55) i 20 ports han obtingut aquest guardó.

A la fotografia teniu els representants de la conselleria de Medi Ambient, amb el conseller Miquel Àngel Grimalt al capdavant, a Porto Cristo, acompanyats dels batles i membres dels ajunta-

ments de la comarca, en el moment del lliurament d'aquests guardons, el passat dimarts dia 17. En representació de Capdepera varen rebre les sis banderes blaves el nostre batle, Bartomeu Alzina, i la regidora de Medi Ambient, Maria Orts.

21 juny 2008

Inauguració del passeig de les Atzavares

Sota el nom de "Projecte de Tractament del litoral i habilitació del sender entre la platja de Son Moll i Cala n'Aguait" la remodelació del passeig de les Atzavares s'ha acabat amb la satisfacció dels qui van iniciar el procés i van lluitar perquè es dugués a bon port. Bàsicament, el projecte ha estat la creació d'un sender delimitat, l'adequació dels vials perpendiculars a la mar i una actuació de consolidació del mollet de sa Pedruscada.

El pressupost total és d'1.103.473,07 d'euros, i inclou la xarxa de drenatge de pluvials, enllumenament públic (tipus balisa), creació de zones ajardinades amb flora autòctona (garballons, mates, tamarells...) i dotació de mobiliari urbà. A petició de l'Ajuntament, els vials perpendiculars han estat tractats amb paviment asfàltic acolorit per a permetre el pas de vehicles.

Les obres varen començar al febrer de 2007, per bé que la demanda veïnal (iniciada per la Junta de l'Associació de Veïns de Son Moll) començà al 2002.

El projecte s'havia de realitzar en 6 mesos, però les modificacions sol·licitades per l'Ajuntament i el fet de ser una zona turística ha endarrerit la finalització.

A l'acte d'inauguració prengué la paraula el batle de Capdepera, que féu d'amfitrió i recordà que aquesta obra s'inicià fa uns anys sota el mandat de l'anterior equip de govern. També parlà el president de la federació de Veïns de Capdepera, Bartomeu Riera, que recordà la importància del manteniment de l'obra ara inaugurada. Per acabar, el conseller Miquel Àngel Grimalt manifestà el fet que aquesta intervenció facilitaria el passeig dels vianants, veïns i turistes, que l'obra estava consensuada amb els veïns, ja que sorgí d'una demanda de la seva associació, i que embellir aquest tram de costa és beneficis tant per als residents com per als visitants.

30 juny 2008

Gatera futbolística

La final del Campionat d'Europa de Futbol va constituir, el diumenge dia 29, una de les majors manifestacions populars que es recorden per aquestes contrades. Una vertadera gatera futbolística.

A banda de tots els hotels, bars i restaurants que oferiren la final als seus clients, entre les seleccions d'Espanya i Alemanya, les aficions respectives trobaren els seus quaters generals a la plaça dels Pins (pantalla gegant instal·lada per l'Ajuntament), i al bar Sa Font del carrer Elionor Servera.

Des de *Cap Vermell* havíem expressat els nostres temors que, fos quin fos el resultat, l'exaltació de la victòria o de la derrota donàs lloc a enfrontaments que anassin més enllà de l'estrictament esportiu. De fet, de bon matí ja els varen veure trullejar per Cala Rajada grupuscles amb banderes pereconstitucionals que feien preveure res de bo. Aquests elements, naturalment, varen reaparèixer durant el partit. La Policia Local (no varem veure reforços d'altres cossos de seguretat), se'n va sortir prou bé.

Afortunadament, l'actitud majoritària va ser més aviat de bauxa. Els alemanys varen saber perdre i els guanyadors, a banda de manifestar l'alegria per la victòria, no causaren cap problema important, que sapiguem. Fins i tot, com no pot ser d'altra manera a un lloc com Cala Rajada, les manifestacions de confraternització foren nombroses.

17 juliol 2008

Festes del Carme 2008

Dia 16 de juliol és el dia gran de les Festes del Carme, amb la missa i la processó com a bessó de la festa.

Ja de bon matí comencen els actes amb el berenar dels mariners, per agafar força. Després ve endiumenjar les barques per a la processó. Enguany IB3 ha fet un seguiment exhaustiu dels actes desenvolupats en el moll, de fet al berenar ja hi eren.

A les 19'45h. sortia la imatge del Carme, acompanyada dels mariners, la Banda de Música de Capdepera, la Banda de Cornetes i Tambors i el nombros públic que hi comparegué. A l'escenari de l'esplanada del moll hi havia preparat un altar, exquisidament decorat amb flors, on la imatge de Nostra Senyora del Carme presidí la missa oferta en el seu honor per vuit capellans, tots vinculats amb Capdepera i Cala Rajada. El Vicari General. Mn.

Lluc Riera. oficià la missa. En acabar, el rector de Capdepera i Cala Rajada dirigí unes paraules d'agraïment i s'inicià la processó marítima. És en aquest punt, quan quatre mariners baixaven l'escala de l'escenari, que se produí un petit incident, més aviat un sotrac: la imatge de la Verge del Carme va estar a punt de rodolar per terra. La rotura del pern que la fixava a la peanya va fer que caigués, però afortunadament va ser subjectada abans que arribàs en terra i es fes malbé. Així, sostinguda i fermada amb cordes, va anar cap a la barca que l'havia de passejar en la processó marítima. Ja fosca negra, la imatge i les barques varen tornar a port, sense cap incident, i la processó continuà fins a l'església.

I com a cloenda de les festes la XIII Cantada d'Havaneres, que comptà amb la participació de les corals Sol Naixent, Coral Gabellina, les dones de Calma Xitxa, els homes de Cop de Mar i els Pàmpons i les Llampugues del Moll (els mariners i les seves famílies). Na Bàrbara Flaquer va fer de presentadora. En acabar gaudírem d'un glop de rom cremat.

I les festes del Carme s'acomiaden fins l'any vinent. Nosaltres esperam poder ser-hi una altra vegada i poder-vos-en oferir complida informació des d'aquesta plana web.

Gràcies a tots els qui les fan possibles.

22 juliol 2008

Accident mortal

Un ciutadà de nacionalitat colombiana de 37 anys, amb les inicials, J.G.P., i veí de la localitat, ha mort a les 13.00 hores d'aquest 22 de juliol a la carretera de Canyamel (en direcció cap a les Coves).

En l'accident mortal s'hi varen veure implicats un ciclomotor, que conduïa el mort, i un camió, el conductor del qual va resultar il·lès.

Al lloc s'hi apropren una UVI mòbil, una dotació de la policia local i una dotació de la guàrdia civil de Trànsit. Es va procedir a precintat la zona, on es certificà la mort de J.P.G. i s'ordenà l'aixecament del cadàver per al seu posterior trasllat al dipòsit municipal.

El cos de la Guàrdia Civil s'encarrega de la instrucció i les diligències de l'accident.

24 agost 2008

Complet dissabte de Sant Bartomeu

El dissabte de Sant Bartomeu, dia 23 d'agost, tinguérem actes per a tots els gusts. Anem per feines.

A les 16 hores estava prevista la davallada de carretons des del Castell a la plaça de l'Orient, organitzada pel Centre Jove. De fet, començà amb una hora de retard amb l'assistència de nombros públic, especialment a Sa Creu.

Puntual com un rellotge, començà el clàssic concert de Sant Bartomeu de la Coral s'Alzinar a l'església parroquial de Capdepera. El concert, dividit en dues parts, oferí una sèrie de cançons populars mallorquines, cançons americanes famoses i, ja en la segona part, interpretacions de tall clàssic.

Per acabar la jornada, a les 23 hores començà la revetlla a la plaça des Sitjar. Enguany poguérem gaudir de la Gran Orquestra Mallorca, i dels grups Honey, Alabama i Aquellos maravillosos años, que posaren la part musical amb molts de ritmes ballables de diversos estils. La plaça des Sitjar es va omplir de gom a gom, amb les barres del bar funcionant a tota marxa.

Així, entre ball i ball (i copa i copa) arribà la matinada i, amb els primers raigs de sol, els qui aguantaren pogueren gaudir del desdèjuni a base d'ensaïmada i xocolata per a recuperar forces i iniciar la Diana Florejada amb la Banda de Música.

26 agost 2008

Inauguració de la residència de sa Font de sa Cala

Dimarts, dia 26 d'agost, s'inaugurà oficialment la residència de sa Font de Sa Cala, amb la presència de tres consellers del Govern Balear (Josefina Santiago, consellera d'Afers Socials; Mercè Amer, consellera d'Agricultura i Pesca; Jaume Carbonero, conseller

d'Obres Públiques i Urbanisme) encapçalats pel president Francesc Antich; de la presidenta del Consell, Francina Armengol; del batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, i de gairebé tots els regidors de l'Ajuntament, així com el president i del director general del grup SAR, empresa que va construir, i que ara gestiona, la Residència. A més dels residents i familiars, hi estaven convidats diversos col·lectius i organitzacions del poble.

En arribar la comitiva oficial es descobrí una placa commemorativa i es pronunciaren els discursos habituals. Primer parlà el president de SAR, Higinio Raventós, que donà la benvinguda als assistents i ressenyà que es tracta d'una empresa que treballa per a oferir serveis, i en aquest cas se cenyeixen a les demandes de l'administració. Acte seguit parlaren el batle de Capdepera, la presidenta del Consell i, finalment, el President del Govern de les Illes Balears, Francesc Antich. Tots tres incidiren en la importància per a la comarca de Llevant de tenir una residència d'aquestes característiques i manifestaren el compromís de les distintes administracions per a millorar el benestar de les persones. No hi mancaren paraules d'agraïment a l'Ajuntament de Capdepera, per la cessió del solar, i a l'anterior govern municipal per haver iniciat un projecte que ha acabat amb la magnífica instal·lació ara inaugurada.

SAR Capdepera respon a nou concepte residencial, amb unes instal·lacions modernes i uns equipaments ade-

quats per a millorar la qualitat de vida de les persones majors. El centre disposa de 120 places residencials, la meitat concertades amb el Govern Balear i 30 places de Centre de Dia. La residència de sa Font de Sa Cala té una superfície construïda de 5.400 m², ubicada en un solar d'uns 15.000 m². Actualment hi treballen més de 90 persones dirigides per Gregorio Molina.

26 agost 08

Maratoniana visita del president Antich a Capdepera

Dimarts, dia 26 d'agost, el president del Govern de les Illes Balears, acompanyat de tres consellers del seu govern, visità el municipi de Capdepera amb motiu de la inauguració de la Residència de sa Font de Sa Cala. Però la visita no es limità a l'acte inaugural. El president, acompanyat en tot moment el batle de Capdepera, visità diverses actuacions del seu govern en el nostre municipi i les accions previstes a curt termini. Una visita espessa.

Primer visità la zona de Canyamel, segons ens han dit (nosaltres érem a la

roda de premsa del 150è aniversari).

Després es personà a les obres de la bassa de Son Jaumell, on armat de casc i guardapits reflectant, rebé una explicació de les característiques tècniques de la bassa i en un mapa del municipi pogué veure les finques que rebran aigua. En total hi ha 94 regants que se'n beneficiaran, per a un total de 217 hectàrees, als quals s'han d'afegir 77 noves sol·licituds formulades posteriorment.

Vista la bassa, el president i tota la comitiva visitaren la Residència (ja descrita a l'altra notícia de *Cap Vermell*), on varen ser rebuts pel president del Grup SAR. Discursos, presentacions, declaracions, visita a les instal·lacions i refrigeri.

Acabada la inauguració, el president, consellers i regidors marxaren al carrer Port. Després de recórrer el carrer, en arribar a la plaça de l'Orient, l'arquitecte municipal explicà les característiques del projecte pendent de realització, amb l'ajuda de panells i plànols. Aquest projec-

te, del qual ja parlàrem quan es presentà als veïns, suposarà una aportació de 1.034.825 euros per part de la Conselleria d'Habitatge (un 66 % del cost total). Ja que eren per allà, el batle de Capdepera aprofità per presentar la segona fase del projecte, des de la plaça de l'Orient a les escoles, actuant sobre l'antiga plaça del mercat, la plaça de la Constitució i el pàrquing de Can Patilla.

A l'hotel Canyamel Park –si l'informant no s'ha equivocat, ja que nosaltres no hi estàvem convocats– dinar de treball amb representants de les associacions professionals i veïnals del municipi (associació hotelera, comerciants, empresaris, constructors, federació d'associacions de veïns...).

Ja veis, jornada completa del president a Capdepera.

30 agost 2008

Ja tenim TDT

En els nuclis urbans de Capdepera i Cala Rajada ja es pot veure la TDT. Avançant-nos al període previst per a l'apagada analògica (gener de 2010), en el poble ja comptam amb la televisió del futur. I s'ha de dir que es veu molt, però que molt millor. Especialment si es considera que en els últims temps, la senyal analògica ens ha arribat de qual-sevol manera.

Ara del que es tracta és que les immenses possibilitats que el nou sistema ofereix s'omplin de contingut. Avui, la realitat és que només podem accedir als canals de sempre i a uns pocs canals temàtics que, gairebé sense excepcions, poques coses aporten a la programació, per no dir res. Així mateix, la TDT per ara ens veda l'accés a TV3 i a Canal 9, que per a nosaltres haurien de ser canals prioritaris.

A veure si els responsables es treuen la rampa i comença a oferir accessos a canals que valguin realment la pena.

09 setembre 2008

Incendi a Cala Gat

Cap a les 3 de l'horabaixa, el vol rasant de l'helicòpter que anava i venia de Cala Gat a la bassa de Can Patilla ha trasbalsat tot Cala Rajada.

La calitja xalocosa del dia feia difícil localitzar el fum. Abans de les 5 ja rebíem les primeres fotografies d'un lector.

L'incendi, localitzat al costat esquerre de la carretera del far, en direcció a l'Olla, ha estat ràpidament controlat per les unitats de bombers d'Artà i Manacor i ha cremat poc menys de dues hectàrees de matoll i alguns pins, com podeu veure a les fotografies que ens ha enviat l'amic Pedro Montoro. La carretera al far ha estat tancada al trànsit per la policia local, i els curiosos (s'ha arribat a congregat molta gent) han hagut de pujar a la zona dels Pelats i de l'Olla, des d'on es tenia una àmplia panoràmica de la zona incendiada i de les evolucions de l'helicòpter.

Se rumoreja que l'incendi ha estat provocat, segons els rumors que circulen entre els qui badaven mirant l'incendi, però no n'hem rebut cap confirmació per part de les autoritats. Els investigadors de la policia han pres mostres i treballen per aclarir l'origen del foc. Malgrat que l'incendi s'ha produït a prop de la carretera, ara per ara, segons el regidor d'Interior, no es pot descartar cap hipòtesi i sembla poc probable una llosca mal apagada. També ens han informat que ha estat un veí qui ha donat la veu d'alarma i la reacció dels cossos de seguretat i bombers ha estat molt ràpida.

Malgrat l'ensurt que ha provocat aquest incident, no podem més que alegrar-nos que la ràpida intervenció dels professionals (policia i bombers) i que l'escàs vent regnant a la zona hagi evitat danys majors i irreparables. Com podeu veure a les fotografies, els matolls estan molt secs i són de fàcil i ràpida combustió.

30 setembre 2008

L'Ajuntament obre oficina a Cala Rajada

En el programa "El cafè dels dissabtes", del passat dia 27, ens queixàvem de la deficiència dels serveis administratius que s'ofereixen als cala-rajaders,

sense l'alternativa, a més, d'un transport públic mínimament digne d'aquest nom. Però, en aquell mateix programa, una font d'informació digna de tot crèdit, ens assabentava que l'Ajuntament feia comptes obrir una oficina a la Via Mallorca, número 36.

Aquesta informació la vàrem contrastar en observar que en els anuncis municipals referits al pagament d'impostos, s'oferia aquest nou local per a realitzar-hi les gestions corresponents. Finalment, des del mateix Ajuntament se'ns ha confirmat que durant els mesos d'octubre i novembre, efectivament, es podrà tributar en aquest local, *els dimarts i els dijous, de 8'30 a 13'30 hores.*

D'altra banda, és intenció de l'equip de govern mantenir aquest espai obert fins que el vengui a substituir l'edifici multiusos. En aquestes dependències provisionals s'hi traslladarà l'oficina d'informació turística, servei de policia local, assistència social (dies i hores encara sense determinar) i serveis administratius bàsics.

No cal dir l'alegria que aquesta nova oficina ens proporciona. Es tracta d'una

vella reivindicació de *Cap Vermell*, però també de tots els cala-rajaders, i d'alguna manera ve a complir una promesa dels actuals gestors municipals, que és d'agrair.

12 octubre 2008

VII Mostra de la Llampuga

Amb força puntualitat, la VII Mostra de la Llampuga va anar complint tot el protocol previst, començant per la tradicional tallada de cinta per les autoritats. I quines foren les autoritats presents? Idò la consellera d'Agricultura i Pesca, Mercè Amer; el nou conseller de Turisme, Miquel Nadal; la consellera d'Economia i Turisme del Consell de Mallorca, Isabel Oliver; el batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, el Patró Major de la Confraria de Pescadors, Joan Ramon Esteve; i, per descomptat, la pràctica totalitat dels regidors de l'Ajuntament. Després, com també és

mesura que hom s'apropava al moll, avançar entre la munió es feia difícil.

La tarda i el vespre de la Mostra varen registrar una animació semblant a la de la jornada del matí. Molta gent, molt de trull, i a més bona música. D'entrada, el trio *Black Cats*, fent el rock de tota la vida. Molt bons, sí senyor. I, tot seguit, l'esperada actuació d'"Els que ningú vol", aquest grup que, fins al present havien actuat damunt un tractor i que, per fi!, es decidiren a trepitjar un escenari. I gual de frescs que sempre, igual d'enrotllats i espontanis. No ha de ser la darrera vegada. Ca, barret!

I com acaben, les mostres? Idò sí, amb focs artificials. Uns focs que també volgueren estar a l'alçada de les circumstàncies i que, per tant, constituïren un brillant tancador per a una jornada brillant.

Gràcies a tots els que han fet possible una nova edició d'aquest gran esdeveniment, començant per la Confraria de Pescadors.

Fins a la VIII Mostra de la Llampuga!

22 octubre 2008

Comences les obres de la sala multiusos

Després que el Ple de l'Ajuntament n'aprovà l'avançament de la data de començament, les obres de la futura Sala Multiusos de Cala Rajada han començat la seva cursa particular. Es tracta, en definitiva, de guanyar deu dies als terminis establerts i ocasionar

tan poques molèsties als hotels veïnats com sigui possible.

Ens trobam davant la infraestructura més important escomesa mai pel nostre Ajuntament, amb un pressupost inicial al voltant dels set milions d'euros, que ara s'ha vist retocat a la baixa amb la supressió dels aparcament subterranis.

Amb aquesta gran obra, el nucli de Cala Rajada comprarà amb un centre que assolirà una sèrie de funcions, diverses i complementàries: centre administratiu al servei dels ciutadans, possible ubicació de l'escola d'adults (o una part), espais per a les associacions, i, naturalment, centre dinamitzador de caire turístic, amb una auditori i sala de convencions que la indústria hotelera podrà aprofitar per a desenvolupar distints actes.

Per mitjà de *Cap Vermell*, els nostres lectors podran veure créixer aquest edifici, gràcies a les imatges que anirem publicant periòdicament.

26 novembre 2008

Les obres del carrer des Port, en marxa

Sense perdre un dia, després d'informar dels canvis en el trànsit i escampar una notable quantitat de senyals de sentit prohibit, les obres del carrer des Port han començat.

Evidentment, ara tot són molèsties i entrebancs per a circular pels carrers del centre del poble (el dimecres de mercat va ser especialment complicat), però els veïns i transeünts ens hi haurem d'avesar, si és que volem millores de gran abast. Una altra cosa serà el compliment dels terminis d'execució, la qualitat dels acabats, el seguiment de les obres...

16 desembre 2008

S'ensorra una ala de l'hotel Son Moll

A primeres hores d'aquest dimarts, 16 de desembre, ha saltat l'alarma. Una ala de l'hotel Son Moll, en obres de remodelació integral, s'havia ensorrat. Es tracta de la part de l'edifici que dona al carrer Tritó, de només tres plantes. De fet, des de la distància, gairebé no es veu res.

No hem pogut accedir al lloc del sinistre, per raons òbvies, però fonts de la Conselleria d'Interior i de la Guàrdia Civil assenyalen que cap a les 11 s'havien rescatat quatre ferits i que romaniens desapareguts quatre treballadors més.

No s'ha donat cap informació sobre la causa del sinistre, tot i que algun mitjà ha apuntat que la pluja tan insis-

tent dels darrers dies hi hauria contribuït.

Cap a les 14'30, el batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, compareixia davant la premsa i confirmava l'existència de dos morts i quatre ferits en l'ensorrament. Els butlletins dels distints mitjans de ràdio i televisió donarien compte poc després de la recuperació dels cadàvers de dos desapareguts més, per a totalitzar quatre víctimes mortals, dos mallorquins i dos marroquins, la identitat dels quals encara no hem pogut confirmar.

Pensam que el més significatiu de la roda de premsa del batle ha estat la constatació que l'empresa propietària de l'hotel Son Moll no comptava amb la llicència municipal d'obres, i que a més se li havien lliurat una sèrie de butlletins de paralització que no havien estat atesos.

El batle va renunciar a aventurar cap hipòtesi sobre les causes del sinistre, i va demanar paciència fins que es compti amb els preceptius informes tècnics. D'altra banda, va expressar el condol de tot el consistori als familiars de les víctimes, per als quals va demanar respecte als mitjans de comunicació.

Com deim en els titulars, el president del Govern, Francesc Antich es va desplaçar immediatament fins a l'hotel Son Moll. L'acompanyava la vicepresidenta, Joan Maria Barceló; la presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, i els consellers Jaume Carbonero i Miquel Nadal; així mateix, va fer acte de presència el delegat del Govern estatal, Ramon Socias.

ENTREVISTES

Secció vella, etapa nova. La versió digital de *Cap Vermell* no podia deixar de banda l'espai d'entrevistes, que sempre ha estat un dels més valorats pels lectors.

25 maig 2007

Vicenç Nadal, president de la Coral s'Alzinar

I per encetar la nostra presentació a Internet, hem volgut parlar amb un personatge que, per conegut i estimat de tothom, bé ens pot representar a qualsevol racó del món, si tenim en compte que aquestes pàgines seran vistes en els llocs més insòlits i allunyats del Planeta.

Ens referim a VICENÇ NADAL (o en Vicenç de "Sa Nostra", que és com el coneix molta gent per quant ha dedicat tota la seva vida laboral a aquesta entitat). També el coneixem en la seva faceta d'actor, amb apoteòsiques representacions del Rei Herodes. I, com no, també el consideram un home implicat en moltes d'iniciatives cíviques del poble (va ser durant anys i panys secretari del Club Esportiu Escolar, i ara, des de fa un bon grapat d'anys, és president de la Coral s'Alzinar).

En Vicenç Nadal ens serví de conillet d'índies, en aquesta primera entrevista, quan *Cap Vermell* només era una plana web en proves. Així i tot, tregueren unes bones frases.

De les seves aficions: "les meves aficions no em maten de feina, sinó que més aviat m'entretenen, com ha de ser". Així veu el poble: "Millorable en moltes coses, unes més que les altres: espais verds, parcs per a majors i infants, centres i residències per als majors; a nivell turístic, sobretot a l'estiu, tenim els problemes dels renous, de la neteja, del control de la vida nocturna, de les platges, del mobiliari urbà, del trànsit. I això, tant a Capdepera com a Cala Rajada". I per acabar, la seva opinió de la nova etapa de *Cap-Vermell* digital: "Cap Vermell em fa falta. Falta una revista cultural, que faci crítica positiva i ben feta, sense atacar personalment a ningú, i que a més sigui entretenguda. Encara que jo sigui un informàtic barat, que a més tanc problemes amb la recepció d'Internet, les m'enginyaré".

19 juny 2007

Bartomeu Alzina, batle de Capdepera

Poques hores després que fos nomenat batle de Capdepera, els membres de l'equip del programa "El cafè dels dissabtes", de Capdepera Ràdio, tenguérem l'honor de poder parlar amb Bartomeu Alzina, en la primera entrevista que concedia a un mitjà de comunicació des del nou càrrec.

Cap Vermell oferia l'entrevista al seus lectors, perquè, sense presses, es puguin apropar a la figura del nou batle. Va ser, i és, una entrevista distesa, tranquil·la, sense cap altra pretensió que recollir unes primeres impressions, en calent, de la persona que s'ha posat al capdavant del govern del poble per als propers dos anys.

De la seva nova situació ens comentava "...continuaré sent en Tolo, igualment, només que a partir d'ara també hauré de dur el sambenet de batle". "Ara mateix estic bé, però és possible que aquesta nit, o demà, en estar una mica més tranquil, em surti tot. I, segurament, dilluns, en entrar en contacte amb la realitat del càrrec, acabaré de prendre consciència de la nova situació. El secretari ja m'ha demanat: "ens veurem, dilluns?", i jo li he contestat: "supòs que sí". Tenc molt clar que la responsabilitat és molt gran".

Pel que fa als seus projectes prioritaris per a Capdepera "Un dels que em semblen fonamentals és el del tancament del centre de Capdepera al trànsit de vehicles. Aprofitant el Castell i el nucli antic, crec que significaria un canvi molt important per al poble". I per a Cala Rajada: "Cala Rajada, per al municipi, és la joia de la corona i, efectivament, necessita actuacions urgents. He contestat en referència al casc urbà de Capdepera perquè se m'ha preguntat per un projecte, ara bé, una cosa no exclou l'altra i, de fet, tenim pensades actuacions específiques per a cadascun dels nuclis urbans del municipi". Així començava la nova etapa del nostre Ajuntament, amb un batle jove i amb ganes de fer feina.

25 juliol 2007

Toni Amorós i Nadal Bernat. Dos capellans, dos amics

Així començaven l'entrevista. Ens trobam a la terrassa del "Marítim". És un agradable capvespre d'estiu i, cafè en mà, la conversa amb els dos amics cala-rajaders flueix de manera espontània, distesa. No hi ha preguntes preparades ni contestes de compromís. Amb ells no hi sabríem parlar, d'aquesta manera. Una deliciosa entrevista que s'allargà dues hores i que passà en un sospir.

Com ells mateixos ens recorden, ambdós entraren en el Seminari l'any 1988, d'això l'any que ve ja en farà vint anys. D'aleshores ençà han passat moltes coses, tant en les vides d'aquests dos capellans del nostre poble com en la vida del poble mateix i del món. A més de contar-nos les seves darreres vivències (en Nadal ha estat estudiant a Roma i en Toni és a la parròquia d'Artà). Així opinen d'algunes qüestions d'església. Tots dos coincideixen que: "Em sembla evident que, en aquests onze anys, la vida de les parròquies s'ha debilitat" i sobre el que cal fer "L'Església es mou a dos nivells. D'una banda, la feina quotidiana a les parròquies, l'administració dels sagraments, la celebració de les festes. En un altre ordre de coses, hi ha allò que podríem qualificar com la capacitat de guanyar un espai a l'univers simbòlic: mitjans de comunicació de masses, presència pública. En aquest segon nivell, crec que s'està fallant, no se sap explicar ni allò que es fa molt bé". En Nadal deia "El bisbat espanyol és el més polititzat del món, en el pitjor sentit de la paraula" i Toni replicava "Dóna la impressió que som comparses d'una determinada opció política, i això no ens ajuda gens. D'altra banda, alguns sectors del progressisme espanyol ens voldrien tancats dins la sagristia i ens veu com a enemics. Però l'Església hauria de ser capaç de defensar criteris propis, amb total independència".

Dos capellans que treballen a diversos àmbits de l'església. Dos capellans compromesos amb la societat on viuen

28 agost 2007

Maria Antònia Sancho, directora de l'IES Capdepera

L'IES Capdepera és el centre educatiu de referència del nostre municipi. Amb 10 anys d'història, ja, i havent assolit

la totalitat del cicle de Secundària, constitueix l'autèntic motor de formació de la societat del nostre terme municipal, només superat per la Universitat. Són 450 alumnes que cada dia entren i surten d'un centre on es pretén que les generacions que en passen assoleixin no sols un grau de formació acadèmica més alt cada vegada, sinó també la condició de ciutadans lliures.

D'aquestes i altres qüestions parlarem amb MARIA ANTÒNIA SANCHO, la directora de l'IES Capdepera. De tot el que parlarem traiem unes idees: "És important que anem tots junts, el cos docent i els pares dels alumnes. Si ens donam l'esquena no farem res. En teoria, els pares d'ara tenen una major formació, ja saben què significa estudiar, i en canvi sembla que molts ho donen tot per fet. Crec que s'estan perdent els hàbits de feina i d'estudi" Dels canvis de l'IES en els darrers 10 anys: "Crec que una de les grans fites que hem aconseguit és poder impartir els dos anys de Batxillerat i completar el cicle de l'ensenyament secundari sense haver d'anar a un altre centre". I de l'importància de l'IES pel poble: "Mirau, pel cens de població, a nosaltres ens correspon un institut de secundària. I jo estic molt orgullosa que els al·lots puguin accedir a l'ensenyament superior sense haver hagut de passar per cap altre centre. Però no és una qüestió estrictament acadèmica. La implicació de l'Institut amb el poble segur que dona beneficis socials...".

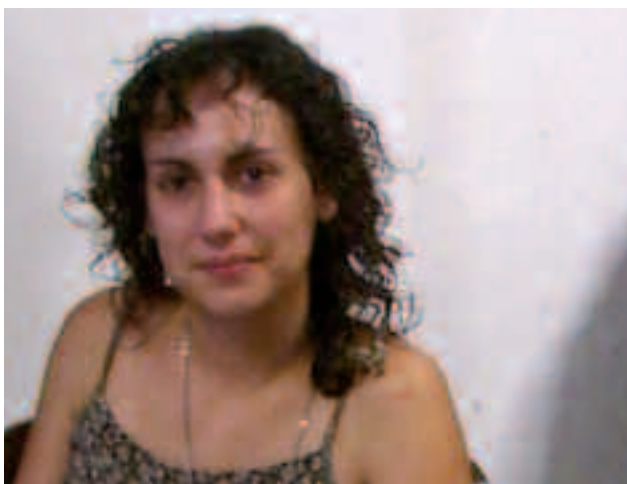
2 octubre 2007

Maria Orts, regidora de Medi Ambient

El pla de recollida de residus aposta també per la recollida selectiva a Cala Rajada

Aquesta és la conversa vàrem mantenir amb MARIA ORTS, regidora de Medi Ambient i Joventut de l'Ajuntament de Capdepera. Una entrevista amb una gran conversadora, amb qui parlarem de gairebé tots els aspectes del seu departament

D'entrada una declaració de principis de l'actual govern municipal: "Està clar que l'equip de govern aposta per una política del dia a dia, més propera, que doni solucions als problemes reals dels ciutadans. La gent que vengui a l'Ajuntament ha de trobar respostes. Però a banda d'aquesta política, prioritària, l'equip de govern el que està fent és passejar-se per totes les conselleries del Govern i mirar d'on es poden treure doblers. Dia a dia,

sí, però també fer front a la manca d'infraestructures que patim". Després de parlar del conflicte amb GESA, comentam el tema de la neteja: "Hem de netejar més... però també hem d'embrutar menys. Les jornades de neteja que organitzam des de l'Ajuntament volen servir per llevar brutor, clar, però sobretot per a conscienciar de la necessitat de no embrutar". Pel que fa a la recollida selectiva porta a porta opinava: "A Capdepera, el sistema funciona bé. Sabem que, per desgràcia, un sistema com aquest sol funcionar molt bé al principi i després sol decaure, com si la gent es relaxàs. Les incidències del porta a porta han pujat, i també hi ha un nombre de cases que mai treuen els residus i fan servir les àrees d'aportació de fora del poble. Es fa necessària una campanya de recordatori, que podríem aprofitar —i gràcies per la idea—, per donar a conèixer els resultats que hem obtingut".

Per acabar comentava alguns projectes com la posada en marxa de la recollida selectiva porta a porta a Cala Rajada.

2 novembre 2007

Joan Massanet, president de l'Associació Hotelera

El turista dolent és el que no ve

Joan Massanet és el president de l'Associació Hotelera de Cales de Capdepera, una zona que ara es comercialitza com Firstsun Mallorca. Esperam que per mitjà d'aquestes pàgines que vénen a continuació, conegueu millor l'Associació Hotelera i el seu president.

Ens comentà la creació del producte *Firstsun Mallorca* i l'associacionisme del sector hotelier "Al voltant del 96% d'hotels hi estan adherits. Som 82 establiments, amb un total de 17.000 places. Queden només dos o tres hotels sense associar-se" i les seves actuacions: "Bàsicament, la promoció de la zona. Davant la globalització, que també afecta l'hostaleria, només la unió ens pot ajudar a sobreviure".

Del turisme de sol i platja opinava: "De moment és el que tenim, i l'hem de conservar, perquè si ens desapareix aquest no ens queda res. Però aquest ja el tenim, per ara, i per tant hem d'anar a cercar aquest altre que no tenim: el turisme que camina, el que va en bicicleta, el turisme cultural, el turisme de negocis... I dit això, immediatament he d'afegir que tenim una mancança enorme en un servei primordial: el transport públic". I del tipus de client: "Entre hostals, pensions i hotels d'una i dues estrelles, comptam amb un poc més de 6.000 places; de tres estrelles serien més de 7.000; unes 2.000 de quatre estrelles; i 400 de cinc estrelles. Què vol dir, això? Que tenim una diversitat d'oferta i de preus i que, per tant, necessitam una gran diversitat de turistes". Sobre la manca de política urbanística ens digué: "Hi estic completament d'acord. Jo no sóc polític i això s'em fa difícil d'entendre. A mi m'agradaria, a nivell municipal, saber quin model volem, quin municipi ens agradaria. Jo deman un pla estratègic, a vint anys vista, que traci unes línies d'actuació que tots hàgim de complir. Fa quatre anys va desaparèixer el Patronat de Turisme, ara a finals de legislatura es va tornar aprovar, i supòs que d'aquí a quatre anys tendrem la primera reunió".

11 desembre 2007

Jaume Rosselló, l'home del Miquel Caldentey

M'agradaria aconseguir que les nostres autoritats s'hi involucressin...

Digau-li somiatruites, digau-li romàntic, digau-li utòpic. Tot li escau, però, afortunadament, encara en queda algun d'aquests, com en Jaume Rosselló, un periodista gràfic de Ciutat que sent passió per la mar.

Ens vàrem conèixer de manera virtual. En Pep Terrassa va parlar del vaixell *Miquel Caldentey*, en alguna de les seves col·laboracions a *Capvermell.org*, i en Jaume en va tenir coneixement. Ell, entre d'altres coses, s'ha abocat en cos i ànima a la fantàstica aventura de recuperar per a les generacions futures aquesta peça entranyable del nostre patrimoni nàutic, que avui es troba a França i és de propietat francesa. Un poc d'història: "L'any 1950, al Miquel Caldentey li varen instal·lar un motor, i va navegar fins al 1972, en què va fer el seu darrer viatge. L'any 1976, com va passar amb altres "barcos" d'aquestes característiques, el nostre vaixell va ser comprat per un

empresari, en aquest cas del sud de França, Robert Bataille, per a dedicar-lo a creuers turístics. Posteriorment, el va comprar el club nàutic de Canet del Rosselló, on va ser seu social del club i fins i tot espai per a celebrar-hi noces. L'any 88, l'Estat francès el va delcarar monument històric...". Del seu futur: "...m'agradaria que en el futur, el Miquel Caldentey tengués com a part dels seus objectius el de treballar amb joves, també de les nostres illes. Jo vaig proposar que seria molt interessant un intercanvi d'alumnes de les respectives escoles de mestres d'aixa."... hem iniciat un procés que podria significar la seva recuperació. Ara es troba a una drassana a Narbonne"

28 gener 2008

Antoni Prats, porter de futbol

Dia 29 de desembre vàrem parlar, encara que fos per mitjà del telèfon, amb TONI PRATS, el futbolista gabellí en qui, juntament amb el C.E. Escolar, ha recaigut el Premi Cap Vermell 2007. Amb ell parlàrem de distintes vicissituds de la seva llarga carrera esportiva...

Quan li demanàrem si acceptava el Premi Cap Vermell 2007, juntament amb el CE Escolar, ens contestà: "Clar que l'accept, i a més amb molt d'orgull i molt content. És una satisfacció haver rebut els vots de tanta gent i compartir el premi amb l'Escolar, un club del qual vaig ser jugador, encara que ja faci molts d'anys. Per tant, estic molt agraït i, repetesc, molt content".

A l'entrevista ens comentà moltes anècdotes: "Són moltes d'experiències, positives i negatives. He viscut dues finals de Copa, una de guanyada i una de perduda en els darrers minuts, un descens a Segona, un ascens, he jugat les copes de la Uefa i la Recopa... Setze anys donen per molt...". De la convocatòria per a la selecció: "hi vaig estar una vegada, i a més és graciós, com va anar. Va ser el darrer partit de Javier Clemente com a seleccionador. Em va convocar... i, clar, va ser la primera i la darrera vegada. En aquell partit, Espanya va perdre a Xipre, per 3-1, resultat que va provocar que Clemente botés de la selecció."

Després de 16 anys de professional, aquest és un expedient ben net, i és que en Toni Prats ha estat un esportista exemplar en molts d'aspectes. Ens acomiadam i ens reitera la seva felicitació nadalenca, per a l'equip d'"El cafè dels dissabtes" i per a tots els gabellins.

15 febrer 2008

Tomeu Garau, cooperant a Etiòpia

Les ONG només podem dur a terme accions puntuals i concretes.

L'entrevista amb Tomeu Garau va ser difícil de dur a terme. La quantitat d'informació que en Tomeu ens va donar va ser tan gran que resultà complicat resumir i transcriure. A més de les interessants fotografies d'Etiòpia i les seves gents.

En Tomeu Garau "Bambu" és membre de l'associació "Llevant en marxa" des de la creació d'aquesta ONG, cap al 1993. Ara acaba de tornar d'Àfrica, on ha fet una mesada. Començava així: "Llevant en marxa és una associació que ja duu un bon grapat d'anys de rodatge —ens diu—, i que es mou en distints àmbits geogràfics: a Amèrica del Sud, especialment a Perú i Colòmbia, i a Àfrica, a Etiòpia en aquest cas". Sintetitzant: "A Àfrica, el gran problema és la manca d'aigua, la desertització, cosa que, en general, no passa a Amèrica. I, amb tot, en ambdós continents comparteixen problemes sanitaris en relació a l'aigua, tant s'n'hi ha com si no. També hi ha problemes semblants en matèria d'educació i de manca d'infraestructures. A Àfrica, el problema de la dona és molt greu: se la casa en edats molt primerenques, és moneda de canvi, i en molts de llocs és sotmesa a pràctiques bestials, com la infibulació". De la seva

tasca ens diu: ” En general no sols no tenim facilitats, sinó que els distints governs solen ser refractaris a la nostra presència, especialment en zones conflictives. El cas és que les ONG són testimonis d’actuacions moltes vegades censurables d’aquests governs, i això no els interessa”. Resumidament: “*Les organitzacions no governamentals duim a terme actuacions puntuals i concretes, per a solucionar problemes també concrets, però és evident que no estam capacitats per a capgirar la situació d’aquests països. Podem ajudar, però tot plegat excedeix les nostres forces*”. I, amb tot, a pesar de les dificultats, a pesar de saber que la seva aportació és molt petita en comparació amb la magnitud del problema, estam segurs que, després de l’estiu, en Tomeu tornarà a agafar els tupins i se’n tornarà a alguna d’aquestes zones desvalgudes del Planeta, i allà hi deixarà l’empremta del seu esforç i de la seva dedicació als més desvalguts i necessitats.

22 abril 2008

Mn Antoni Gili, investigador i historiador

Capdepera té motius de sobra per reconèixer una identitat pròpia i fomentar-la

Recordem que Antoni Gili va néixer a Artà (1932), és capellà, llicenciat en Filosofia, però que ha destacat especialment per la seva tasca d’historiador, encara que ell només es consideri documentalista. Mn. Gili ha dedicat gairebé tota la vida a la investigació històrica i a la publicació del fruit de la seva recerca.

De la seva feina ens comentava: “*la meua especialitat és la de documentalista, és a dir, treure els documents: les pedres, la grava, que han de servir per fer la construcció. La meua feina consisteix a posar a l’abast dels historiadors els materials necessaris*”. De la independència de Capdepera: ” *Va ser un procés llarg, que es va iniciar l’any 1812, amb les Corts de Cadis, que va tenir distintes anades i vengudes, fins a la definitiva separació de 1858, enmig de les convulsions polítiques d’aquella època*”. “*Les aspiracions de separació de Capdepera ja neixen en el segle XIV*”. De la dicotomia Artà-Capdepera ens comentava: “*...Artà sembla un poble més apagat, amb un caràcter més retret; no vull dir amb això que als gabellins els agradi pintar-la, sinó que, partint del que és vostre ho voleu expandir, voleu que se’n donin compte, i en canvi a Artà ho covam més, per a nosaltres mateixos*.” i “*Potser que en el passat s’hagi donat una*

certa “veneració” cap a Artà, perquè antigament era “la vila”. No n’estic segur. Però Capdepera té motius de sobra per reconèixer una identitat pròpia, i fomentar-la. Jo mai he tengut cap complex de dir que sóc artanenc. També s’ha de dir que, des de defora, hi ha gent que ens té en un alt concepte pel fet que en el passat hi hagués gent capaç de dur endavant iniciatives importants, com ara la creació d’un museu, abans que les institucions ni s’ho pensassin. També alguns escriptors es cuidaren de divulgar una imatge positiva del poble. Però no sé si ara vivim de velles glòries i a veure si això ens pot dur a la mort”. Paralar amb Mn Antoni Gili sempre és un plaer.

28 maig 2008

Gabriel Vicens, conseller de Mobilitat

Avui, dur el tren fins a la mar és molt important. Si dic que no vull fer diferenciacions de partits és perquè estic convençut que en totes les meves reivindicacions en matèria ferroviària comptaré sempre amb el suport de tot el Govern. Don el meu suport a aquesta plataforma i a aquesta marxa.

El passat dissabte, dia 24 de maig, el conseller de Mobilitat i Ordenació del Territori, senyor Gabriel Vicens, va passar pels estudis de Capdepera Ràdio, on va ser entrevistat per l’equip d’“El cafè dels dissabtes”. Va ser, aquesta, una llarga i distesa conversa, en què el conseller va assumir el repte de dur el tren fins al nostre municipi, tot i reconèixer-ne les dificultats. Les seves intervencions, sempre mesurades, no defugiren cap de les qüestions que li foren plantejades. El tren a Cala Rajada “*...aquest Govern està fent el projecte per dur el tren fins a Artà, i aquest projecte estarà enllestit aquest estiu. Si no és pel mes d’agost, serà pel setembre, a tot estirar. Aquest és un primer pas que s’ha de fer. No podem passar l’arada davant el bou. Ens estam referint al tram que és més fàcil de tirar endavant, perquè ja hi ha un traçat, i tot i que s’han de fer expropiacions igual, tot és molt més senzill. A partir d’aquí, s’ha d’estudiar la viabilitat perquè el tren pugui arribar a Cala Rajada. Avui, dur el tren fins a la mar és molt important. Temps enrere hi va haver una*

xarxa de tren important, de devers 250 quilòmetres, però aleshores se cercaven els nuclis com Lluçmajor o Felanitx, per qüestions industrials. Ara, en canvi, s'ha d'arribar a la costa per tal que les línies siguin rendibles". Sobre el metro ens comentà: "La primera qüestió és que els doblers no són nostres, sinó dels ciutadans, i en aquest sentit m'agrada ser molt directe. El que ens hem trobat és d'autèntica vergonya, per la despesa feta i per la irresponsabilitat amb què s'ha fet. Hem fet una auditoria tècnica per a conèixer la situació real, i ara estam fent una auditoria jurídica per a saber fins a quin punt podem recuperar una part de la inversió. Des del punt de vista tècnic, el metro ha estat un autèntic desastre". Respecte del tren del Llevant opinà: "La primera cosa que ens hem de demanar és si volem arribar a Palma aviat o si volem vertebrar la comarca de Llevant. Els batles ens varen demanar que es respectàs el traçat antic. Si un vol arribar aviat a Palma ha de traçar una línia recta. Dels nostres estudis s'infereix que un 75% de la mobilitat que es genera en aquesta extrem de l'illa es fa dins la comarca mateixa, fins a Manacor, mentre que només un 25% arriba fins a Palma". I, per acabar, així opinava de la Plataforma del Tren de Llevant: "M'alegra que em facin aquesta pregunta perquè jo som de les persones que creuen que les plataformes ciutadanes són molt útils, s'han de produir. És una forma de verue la interpretació que tenen el ciutadans, que de vegades no arriba prou als polítics que estan al capdavant. Quan sembla que un determinat govern és a punt d'aconseguir l'objectiu pareix que es desfan o es dilueixen; i jo crec que no ha de ser així. Crec que han de seguir i sempre he animat que segueixin. La Plataforma del Tren ha fet una feina durant 10 anys i aquesta feina no s'ha d'aturar fins que un dia baixin del tren a l'estació d'Artà o de Cala Rajada"

Una entrevista molt interessant i de màxima actualitat, amb el conseller Gabriel Vicens, que tingué la gentilessa d'oferir aquesta entrevista a Capdepera.

6 juliol 2008

Fletaires, actuació estelar de les festes.

L'èxit obtingut a Cala Rajada fa que actuïn a Capdepera els Fletaires d'A.

Ha passat molt de temps i aquesta formació musical s'ha consolidat fins al punt de convertir-se en un grup de culte. Tot i el temps i la distància mai hem perdut el contacte i, en assabentar-nos que tocarien per a nosaltres, els hem volgut entrevistar. Els amants de la bona música no podeu deixar passar l'oportunitat única d'escoltar en viu i en directe als FLETAIRES d'A.

Respecte del panorama musical actual: "Aquesta pregunta sembla obligada, sempre ens la fan. Nosaltres no estam dintre dels grans circuits comercials, com sabeu. No ens interessa ni tampoc hi tendriem èxit. Feim la nostra feina, tocam la música que ens agrada i sempre trobam on fer-ho. Però és evident que la música comercial tapa i dificulta que gent com nosaltres sia més escoltada".

Així que ja ho sabeu, dia 27, dimecres i Santa Monica, a la plaça des Sitjar hi falta gent.

24 juliol 2008

Isabel Moll, professora de la UIB

El comportament demogràfic del poble de Capdepera és el més avançat de tot Mallorca, a finals del segle XIX

Ja ensumàvem les vacances d'estiu i, en un dels darrers programes d'"El café dels dissabtes", comptàrem amb la presèn-

cia de la catedràtica ISABEL MOLL. Erudita, bona conversadora, agradable en el tracte..., en fi, el tipus de convidada que qualsevol entrevistador voldria tenir sempre a l'abast, i que els oients agraeixen tant. A més, recentment se li ha reconegut el títol de professora emèrita de la UIB, que només és

a l'abast de professionals amb una llarga carrera docent i d'investigació, com és el cas.

D'aquella conversa oferirem les parts més significatives, perquè, negre sobre blanc, volem que els nostres lectors s'hi puguin esplaiar sense presses. Quan li esmentam el currículum que li hem pogut conèixer en matèria d'investigació, d'aquells que si més no als profans ens deixen astorats, ens contesta amb la modèstia que la caracteritza.

Començarem a conèixer la seva trajectòria professional. "Jo vaig començar a estudiar tard i vaig entrar tard a la Universitat. El meu és un treball que té precisament els dos vessants: la docència i la investigació. Aquestes són les dues coses que un professor ha de fer. Això pot esdevenir una situació una mica esquizofrènica, perquè molt sovint et trobes investigant temes que després no ensenyaràs, perquè els programes estan molt codificats. Els programes de recerca han de ser aprovats pel Ministeri, i jo mai he tingut problemes en aquest sentit. Això m'ha permès assistir a molts de congressos, a visitar altres universitats, i si a més considerem que, per la meua experiència d'interpret, control prou bé l'anglès i el francès, això m'ha donat un cert avantatge". De la Universitat ens comenta: "La nostra universitat té un nivell mig bastant decent, i determinats departaments tenen professors molt bons, molt competitius a nivell internacional, com per exemple tot el col·lectiu de professors de l'Imedeia (Institut Mediterrani d'Estudis Avançats), i d'altres que no citaré. Crec que no ens podem queixar. El nostre personal té moltes oportunitats de sortir de fora". Parlant dels canvis a la nostra societat: "La participació ciutadana en els assumptes públics, que és el bessó de la democràcia, no té una tradició, entre nosaltres. Vint-i-cinc anys només són una generació, pràcticament. Societats com l'anglesa o la francesa, des de la meitat del segle XVIII, o de començament del segle XIX, ja gestionen els seus propis assumptes, i tenen una idea de ciutadania i de participació molt important. Per a un anglès, no pagar impostos és cometre un pecat mortal. Nosaltres duim un enorme retard, en l'adopció d'aquests sentiments. Quan n'hi ha que protesten per la implantació d'una assignatura d'educació per a la ciutadania, jo em demano si aquesta gent no volen ser ciutadans, i per tant prefereixen continuar essent súbdits...". Tota comunitat més o manco nombrosa necessita una organització política. A mi em fan molta gràcia aquells que diuen "jo no som polític": és que són de dretes. Ho podeu tenir per ben segur. La idea de política és una idea de gestió i de participació. A vegades, les persones que ocupen càrrecs públics es pensen que l'Esperit Sant els ha bufat damunt el cap, i que una vegada que estan en el càrrec ja no han de donar més explicacions. Ah, no! Quan guanyes unes eleccions ja comences a fer campanya per a la pròxima convocatòria, cosa que implica estar al servei dels ciutadans". Amb na Bel no acabaríem, de fet ens comprometrem per per a una xerrada en la propera temporada: "Sí, i per cert, em pensava que em faríeu una pregunta que no m'heu fet. Jo la duia preparada...". (Aquí, la nostra imperícia com a entrevistadors, es posà en evidència) Heu de saber que Capdepera va ser un dels primers pobles que vaig integrar dins el meu projecte de recerca, en termes de demografia històrica, perquè el comportament demogràfic del poble de Capdepera és el més avançat de tot Mallorca a finals del segle XIX" El que hem dit, seguirem la xerrada.

15 agost 2008

Claudia Troppa, atleta i velocista.

A les properes olimpíades hi aniré sí o sí.

Claudia Troppa té 23 anys, atleta i velocista. És rècord de Balears de 60 m, 60 m tanques, 100 m i 100 m tanques femení. Fa cinc anys que està enrolada al Club Terra i Mar de València, subcampiona d'Europa els darrers anys i campiona d'Espanya femení des de fa molts d'anys. Ha aconseguit més de 10 campionats absoluts d'Espanya entre les diverses modalitats en què participa. Ha quedat a dues centèsimes de segon d'anar a les olimpíades de Pequín en el 4x100. Acaba d'arribar a Capdepera de vacances i s'alegra de concedir-nos una llarga entrevista perquè tothom coneguï una mica millor la que sens dubte és la millor atleta de les Balears de tots els temps.

Començam repassant els seus inicis a Capdepera: "Aquí, a l'escola de S'Alzinar, amb en Xisco Campins i n'Ani Muñoz, que eren els meus professors d'Educació Física i també els professors de les activitats extraescolars que es feien d'iniciació a l'atletisme, molt abans de fer-se la pista d'atletisme. Amb un grup d'amigues ens apuntàrem i m'agrada. Llavors, ja als 14 anys, vaig passar a pista i em va començar a entrenar en Biel Gili, al segon any d'in-

fantil. Vaig guanyar el campionat de Balears i l'any següent vaig quedar tercera al Campionat d'Espanya cadet. Fins als 18 anys vaig entrenar amb en Biel Gili, amb molta disciplina. Als 18 anys acordàrem que per seguir progressant havia de sortir fora i dedicar-m'hi en cos i ànima. Vaig poder entrar al Club Terra i Mar de València, on hi som fa 5 anys". Ens parlà de l'esportista: "L'esport d'alta competició és molt dur, molta gent queda pel camí. En sofrir una lesió tens molt de mal, és com estar malalt. I llavors és molt dur tornar a recuperar-te i tornar al nivell on eres. I encara ho és més si penses que pots tornar-te a lesionar". I de la importància de la mentalització: "... a l'hora de la competició, el cap ho és tot. Has d'haver entrenat i automatitzat uns moviments, però la pressió del moment sols s'administra amb cap... Si no tens fortalesa mental no pots sobreposarte a les circumstàncies". Del dopatge ens comentava: "És fer trampes. Les sancions de dos anys són ridícules, haurien de ser de per vida. A mi em fan cada any entre 15 i 20 controls a casa, sense avisar, a més dels que et fan després de cada carrera. Cada vegada que troben un esportista dopat, s'estén el dubte entre tots". Per acabar, na Clàudia ens comentà com es troba en el seu club: "...sobretot som companyes, ens dedicam al mateix i ens ajudam en tot el que podem. Pensau que amb el Terra i Mar a més de ser cada any el club campió d'Espanya d'atletisme femení, som subcampions d'Europa. Les quatre velocistes millors d'Espanya som d'aquest club. En una comparació futbolística, cada any jugaríem la final de la Champions. Són moltes hores d'aeroport, trasllats, hotels..., hi ha d'haver bona relació a la força...". Per unes dècimes quedà fora de les olimpíades de Pequín però és optimista, va quedar... "A dues centèsimes de segon. Res. Jo dic que no passa res, som jove, me queden dos Jocs Olímpics més. Però fa ràbia i sap greu."

Cortès o Toni Nicolau, pel que fa al so i la imatge del DVD, que acompanyarà el llibre. Concretament el llibre "Es dividirà en tres grans apartats. El primer, que és el més extens, es dirà "Música i ritme", i a la vegada es dividirà en distints capítols: "Festa i revetla", "Balls i serenates", "Balls de figura", "Celebracions religioses", "Concerts i desfilades"—en aquest capítol hi intervé la banda de música de Capdepera— i cadascun amb els instruments que li són propis. La segona part del llibre durà per títol "Avisos i senyals", que comença per les senyals religioses, amb la campana en primer lloc, però també els instruments propis de la Setmana Santa, com macetes, roncadores, trompetes, fassos...; després trobam els instruments profans, com el corn, la banya, la corneta, el tambor, l'esquella, el picarol, el reclam... I, ja a la tercera part, el llibre s'ocupa dels "Instruments infantils i lúdics", amb el siurell, el rossinyol, l'espanta-sogres, els granotets, els tamborinos...

Un altre incís molt interessant de la conversa va ser quan ens interessàrem per l'opinió del contertulià sobre la situació política i social de Mallorca. Entre d'altres coses comentà: "El poble de Mallorca és un poble bastant alienat, que no té unes idees clares de cap on hem de caminar, ni unes idees clares de qui som, ni de què hem de defensar... La gent es deixa dur pel darrer que escolta, o per qui més la pot afavorir des d'un punt de vista personal i egoista. El món actual viu centrat especialment en aspectes materials i econòmics, que siguin rendibles, en aspectes de façana, i ha anat oblidant el valor de la persona en si mateixa; el món valora la persona pel que té o per la rellevància social, per la presència en les mitjans de comunicació. En segons quins aspectes pareix que feim passes enrere, com en humanitat o en solidaritat, i tot i que es donen moltes excepcions, aquestes no surten en el diari". De Capdepera ens digué: "Capdepera ha perdut la personalitat d'aquells anys. Naturalment, ara són uns altres temps..., però jo crec que en el poble queda molta cosa sana. Per exemple, les festes del Carme, jo pas gust de venir-hi cada any, i pas gust de veure el floret de mariners joves, capaços d'organitzar tota aquella festa i de participar i fer-hi tanta feina... Aquestes són les coses que em retornen d'alguna manera a la Capdepera d'aquell temps i em dic que no està tot perdut, que encara hi ha ànima i caliu."

L'acomiadament es fa llarg, perquè ens costa deixar fugir un convidat que ofereix tantes possibilitats de conversa interessant, però el temps se'ns tira a sobre i li hem de dir adéu. Això sí, deixam la porta oberta per a una nova visita al programa, que ell accepta. Queda pendent.

5 octubre 2008

Pere Orpí, poeta

Capdepera ha perdut la personalitat d'aquells anys, naturalment, ara són uns altres temps..., però jo crec que en el poble queda molta cosa sana

Conversam amb Pere Orpí, prevere, premi Ciutat de Palma de poesia amb el recull "Encara que no em donin la paraula", a més ha publicat *Rondalles mallorquines inèdites, Entorn de la paraula, Contrallum, Simfonia en blau major* (finalista del premi Bernat Vidal i Tomàs), *A cara i creu, Pels camins del poble...* És a dir, podem dir que l'entrevistat és més conegut com a escriptor que com a prevere.

Començam una distesa tertúlia amb en Pere, comentant el seu proper llibre titulat "Sons de Mallorca. Instruments tradicionals, música, senyals i cultura de l'oci: "Es tracta d'un llibre que tenc entre mans fa una sèrie d'anys. La idea d'aquesta obra va néixer arran d'una xerrada que vaig oferir en el marc d'un curset de cultura popular organitzat per l'Escola Municipal de Mallorca de Manacor, de la qual he estat professor durant uns quants anys."

El llibre ha estat un treball molt laboriós, que ha comptat amb diverses col·laboracions, com els dibuixos de Josep

DE COSTAT I DE PERFIL

En aquesta sèrie d'entrevistes hem recollit la primera impressió dels nostres regidors, de l'equip de govern i de l'oposició, per conèixer què han trobat a l'Ajuntament. A tots els varem fer les mateixes preguntes.

D'aquesta pregunta: *En aquest mandat, què és el que més t'agradaria aconseguir?*, en traiem un resum.

Rafel Fernández Mallol (1) 26-01-2008

Durant aquests quatre anys, i a l'àrea de cultura, la reforma total de Ca'n Creu d'Inca, després la rehabilitació de la cooperativa, a sa Tafona Nova, hi habilitarem un quasi museu etnològic i, de moment, hi exposarem el material de les festes de sant Antoni que formarà part de la dinamització turística de Capdepera. El tercer projecte que intentaré dur a terme, encara que no sé si serà possible, és un multi-aulari, devora el poliesportiu, al solar destinat a ús d'equipaments educatius, per englobar tot el que és formació d'adults. Després en queda un altra que no sé realment si es podrà fer, que és una plaça coberta a Capdepera, per a fer-hi tot tipus d'actes, com els que hem anat fent a la carpa; però seria un lloc fix i sense que ens hagués de costar cap duro.

Bernad Boutique (2) 14-02-2008

Uno de los asuntos de los que me iba a preocupar era turismo y residentes comunitarios. Teníamos previsto crear una oficina para los residentes comunitarios donde pueden estos acercarse a explicar sus problemas y dar con las soluciones. Por lo que hace a turismo nuestra idea era acudir a las ferias y atraer turismo para la zona. Esto es básicamente la función que iba a desarrollar, como bien sabemos no la desarrollamos y, hoy por hoy, en el Consistorio, desde junio del 2007, no se ha hablado de turismo ni una sola vez, no ha habido una sola comisión sobre turismo.

Sebastià Sureda Rosselló (3) 17-03-2008

M'agradaria veure realitzades les inversions al nucli antic de Capdepera; veure'l embellit i dinamitzat, i també el Castell. Al nucli turístic de Cala Rajada m'agradaria veure'l amb ordre i concert, amb el passeig marítim arreglat i igual el centre de la població i, sobretot, cuidat i amb un manteniment continuat a nivell de fems, de renous i del desordre públic que hi ha hagut fins ara i que intentarem reduir anualment. A veure si ho podem aconseguir.

Maria Pilar Gasull Albons (4) 19-03-2008

Personalment em fa molta il·lusió l'acabament del projecte d'es Figueral, que és un nucli que atreu moltes de persones. Molta gent que ve de fora poble ens dona l'enhorabona pel fet d'haver creat una zona lúdico-esportiva i educativa i m'agradaria acabar-la i després ja pensarem en noves inversions. M'agradaria que es notés que hem fet feina en el dia a dia per a facilitar les coses als ciutadans. Em preocupa molt el manteniment del que tenim, més que realitzant macro-inversions, que també són beneficioses i necessàries. Em sentiré més satisfeta si som capaços de resoldre els problemes quotidians.

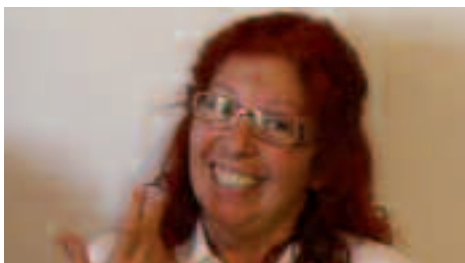
Margalida Servera Ferrer (5) 15-06-2008

Per l'àrea que em toca més de prop, la d'esports, pens que el primer és que la piscina es posi en marxa, al més aviat possible, que se solucionin els problemes i que s'obri ja. El Servei

Municipal d'Esports, que és el que més conec, sempre ha funcionat molt bé i l'hem de seguir impulsant. I, sobretot, més que fer coses noves, mantenir el que tenim, cuidar-les, fer el manteniment i dur una mica més controlada l'àrea del poliesportiu.

Margalida Bover Vadell (6) 21-07-2008

El projecte que m'agradaria veure realitzat és tenir un servei sanitari tal com toca, no perquè els metges, infermeres i auxiliars no siguin uns bons professionals; sinó que no hi ha suficient personal i és trist, perquè acaben esgotats i els pacients se senten malament. A passetes podem intentar arreglar-ho. El carrer Port m'agradaria veure'l acabat abans que la legislatura, perquè el que li falta a aquest poble és una entrada guapa i un carrer pel qual es pugui passejar. Començar la fase de la zona del nucli antic seria molt maco; la sala multiusos que és molt necessària. Però el que consider que s'hauria de fer són aquestes cosetes que fan que el ciutadà se senti millor, que és el que jo voldria que fessin els polítics per mi.

Virginia E. Urdangarín de Manuel (7) 19-09-2008

N'hi ha moltes, però en la qual ara mateix estic treballant i lluitant és per la guarderia de Capdepera, perquè la que tenim és tercer mundista. I l'abocador com a planta d'energia alternativa, que és projecte que tira andavant la meua companya Maria. També m'agradaria veure oberta la piscina. La millora del "carrer des Port" també m'agradaria veure-la realitzada per la lluita dels veïns de moltíssims anys; quan em vaig comprar la casa em vaig manifestar amb ells i l'embullem un poc i crec

que ja els toca. L'arribada del tren seria importantíssima. Jo aposto per això. Ho veig difícil; però es pot aconseguir el compromís, potser, que es tingui el projecte fet per a executar-lo en la següent legislatura.

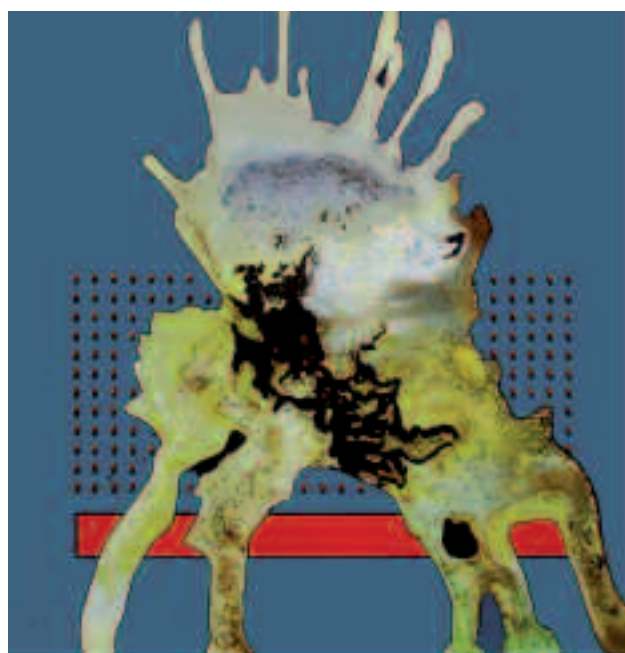
M'agradaria moltíssim, encara que crec que tampoc el veurem realitzat, el nou edifici de l'Ajuntament, no solsament per a la gent del poble, sinó també per a la gent que treballa a l'Ajuntament. Les infraestructures estan fatal i no es pot reorganitzar millor del que està perquè l'edifici en si ja no ho permet.

José Medina Suárez (8) 12-11-2008

En aquest mandat m'hagués agradat aconseguir posar l'administració al dia i fer-la dinàmica i motivada, aconseguint que els tràmits s'agilitzassin al màxim i així facilitar al ciutadà la tramitació burocràtica, sempre enfarfegada. Aixó és quelcom que duc dintre, després de tants d'anys de sentir queixes que quasi mai són escoltades pels polítics de torn, i jo diria que és deixadesa o manca de voluntat política a l'hora de prendre decisions. L'actual govern tampoc ha sabut enfrontar-se al problema i d'una vegada per totes deixar-lo resolt.

EQUIP D' "EL CAFÉ DELS DISSABTES" / CAP VERMELL

Mateu Estrelles.

COL·LABORACIONS

3 juliol 2007

La drassana de na Ferradura (1917-1927)

Josep Terrassa

Malgrat el trasbals econòmic que significà l'esclat de la I Guerra Mundial el sector del transport l'any 1918 estava en plena expansió. La balança comercial de l'economia mallorquina d'aquell any presentà un superàvit per valor de 3.945.865 pta.¹

En els primers anys del s. XX les drassanes mallorquines patiren una greu crisi que féu desaparèixer algunes d'aquestes empreses i les altres estaven a punt de fer fallida; aquells anys es construïren ben pocs vaixells per a la navegació a vela. Entorn a 1907 es produí un canvi de tendència i la construcció naval s'animà.² Entre 1914-1918 es comptabilitzaren a Mallorca fins a 12 drassanes.³ La Gran Guerra provocà escassetat de combustible; això, juntament amb uns baixos salaris i la por a perdre els millors vaixells, esperonà l'aparició de petites companyies navilieres. El mes de gener de 1917 "a Ciutat hi havia alarma perquè les fàbriques de gas no tenien carbó més que per un mes i els grans vaixells no s'arriscaven a anar a cercar-ho a l'estranger".⁴

Aquells anys Capdepera exportava tres grans productes: l'obra de pauma, ametles i porcs grassos. Els nostres traginiers únicament comercialitzaven l'obra de palma, ja que, pel fet de ser un producte local, no interessava als grans comerciants illencs. En canvi, les ametles i els porcs grassos s'enviaven a Palma. En el cas dels porcs, era en Joan March "Verga" qui marcava els preus que després imposava a la seva xarxa de comerciants locals i aquests el posaven als ramaders.⁵

Per controlar la comercialització i exportació d'obra de pauma els nostres comerciants noliejaven petits vaixells, però a partir de 1906 es feren naviliers.

El primer traginier-navilier fou Antoni Fuster Aguiló "Ranxer", que en dit any comprà el Sant Josep. L'any 1910 fou en Joan Melis Pascual "Marro", amb el pailebot *Sant Miquel*, de 69 tones de càrrega. L'any 1912 La Palmera adquirí el Sant Bartomeu, que uns mesos més tard s'enfonsà dins cala Gat. Dia 2 d'agost de 1916 s'hi afegia en Miquel Caldenty Ginard "Creu" que, a les drassanes Llopart de Palma, varava la seva nau homònima, que carregava fins a 120 tones.

En aquesta flota local, propietat dels nostres traginiers, cal afegir-hi aquelles naus que puntualment noliejaven, com el *Xebec cor de Jesús*, de 42 tones, o els llauts *Santíssima Trinitat* i *Maria*, entre altres petites naus que traginaven fins a unes 12 tones.

El producte que més exportaven era el metro, troncada de pi d'uns 1'5 metres de llargada. A continuació venia l'obra de pauma, llenya, carbó vegetal, calç, escorça d'alzina i pinyol d'oliva.

Sobre l'exportació d'oli de pauma no hi ha dades fiables. Segons la Conselleria de Comerç i Indústria, l'any 1918 s'importaren 75 tones de paumes i exportaren 160 tones d'obra. Segons la revista *Llevant*, el 5 de març, el *Miquel Caldenty*, de 120 tones, arribà procedent d'Almeria amb un viatge de paumes. El 29 del mateix mes ancorava dins cala Gat el *Xebec Cor de Jesús*, també d'Almeria, amb 42 tones de paumes. Si tenim en compte que entre els municipis d'Artà i Capdepera es recollien unes 100 tones de paumes resulta

que les dades de la conselleria s'haurien de doblar.

A la tornada aquests vaixells de cabotatge bàsicament transportaven queviures: farina de blat i d'ordi, arròs, cafè, sucre i productes, com ara sofre, adobs, fustes nobles, ferro, etc., amb els quals subministraven la població d'Artà i Capdepera.

L'any 1917 aquest trànsit portuari anava vent en popa. Aquell any, dia 7 d'abril, la revista *Llevant* donava la notícia que l'amo Antoni Moll "Miquelet" i mestre Colau Garau "Bombu" havien comprat un vaixell destinat al transport de queviures i altres objectes i que faria trajectes entre Cala Rajada i les poblacions del llevant peninsular, especialment València.⁶

Aquell estiu fou econòmicament encoratjador. Nombroses famílies anaren a passar la temporada d'estiu a Cala Rajada i al Carregador; a més de les tradicionals famílies artanenques en vengueren de Manacor, Sineu, de Catalunya i, fins i tot, de Madrid.⁷ Dia 8 de juliol s'inaugurà el primer generador de corrent elèctric de Cala Rajada, amb la corresponent xarxa urbana. Les millores anaven arribant i dins la ciutadania hi havia il·lusió per avançar cap a la modernitat.

A principis de desembre la revista *Llevant* es feia ressò dels insistents rumors que prest començarien les obres de construcció d'unes drassanes a càrrec d'uns comerciants locals.⁸

A mitjan mes de febrer de 1918 el col·laborador de dita revista visità la drassana que els germans Ferragut preparaven a na Ferradura. Aquells dies aixecaven el cobert que havia d'aixoplugar la màquina d'asserrar; al mateix temps, un grup de fusters adobava grossos llenyams per construir el primer vaixell, del qual ja tenien la quilla a punt. El vaixell devia tenir uns 23m de llargada i devia desplaçar entre 150 i 160 tones. Dirigia els treballs el mestre d'aixa de Cala Rajada, Antoni Nadal.⁹

El pare dels germans Ferragut, Josep Ferragut Terrassa, havia nat l'any 1852 a Artà, on es casà; després passà a viure a Capdepera i edificà una casa al c. Font núm. 19. L'any 1888 era llaurador i construïa una cotxeria adossada a la casa. L'any 1918 el fill, Antoni Ferragut Alzamora, era comerciant amb fustes i vivia a casa dels seus pares. Dia 2 d'agost d'aquell any sol·licità permís a l'ajuntament per muntar una serra "sin-fín" amb una politja de 90 cm de diàmetre i moguda per una màquina a vapor al seu taller de na Ferradura.¹⁰ La majoria dels treballadors de les drassanes residien a Capdepera i cada dia feien el trajecte d'anada i tornada.

Al capdavant de les drassanes i de l'empresa naviliera que costejava el vaixell en construcció a na Ferradura hi havia Antoni Ferragut, Colau Garau "Bombu" i Antoni Moll "Miquelet". El dia assenyalat per varar el nou pailebot, el *Capdepera*, era el 4 de maig. Segons la revista *Llevant* el dia abans de l'esdeveniment ja començà a arribar gent dels pobles veïnats; venien amb carros, bicicletes i a peu; tot això per veure el primer vaixell que es construïa a aquesta "industrial vilà". Els padrins del *Capdepera* foren els joves Antoni Moll "Miquelet" i Margalida Garau "Bomba"; beneí la nau el rector Joan Torrandell. El vaixell podia desplaçar fins a 200 tones de càrrega, tenia 27 metres d'eslora, 7 metres de màniga i 3 metres de puntal; duia dos pals i anava aparellat de pailebot.¹² La construcció del buc costà 32.745 pta i el motor, 24.000 pta. El *Capdepera* passà a ser la joia dels naviliers gabellins, la nau més grossa i la primera que duia motor; aquestes millors honoraven tant els seus propietaris com el mestre d'aixa, Antoni Nadal Flaquer. El primer patró del *Capdepera* fou Colau Garau "Bombu". Dos dies després iniciava el seu primer viatge carregat de llenya i fent escala al port de Palma.

La nissaga de l'emprenedora família Garau "Bombu" s'inicià amb en Bartomeu Garau Tudurí, nat a Capdepera el 1850; es casà amb na Margalida Tous Alzina, set anys més jove i nadiva del mateix poble. Tengueren dos fills: na Lluçia i en Colau.¹⁴

En Bartomeu feia de taverner, venedor d'aiguardent del país, a Capdepera.

Entorn a 1891 es construí un casetull a Cala Rajada, vora la carretera del far, on a l'estiu obria una taverna. Aquell any, en el mateix indret, en Josep Sureda "Tafona" feia construir una capella dedicada a Sant Roc. L'any 1895 Bartomeu passà a viure de manera permanent en el lloc anomenat vulgarment "Calarretjada", on reedificà la casa de la seva propietat (15). Dos anys més tard construí una casa per al seu fill Colau. El 31 de març de 1911 sol·licitava permís per construir un casal de dos pisos; a la planta baixa, quatre portals que donarien al carrer; al pis, una gran balconada amb quatre portals més; i al porxo, finestres. Aquesta façana és la que apareix a les fotografies antigues. La planta baixa devia servir de menjador per als viatgers i estiuencs i el pis, habitacions per llogar. L'any 1919 a una

revista de Barcelona sortia la notícia que a Cala Rajada "hi havia una bona fonda, anomenada Cas Bombu, neta com una plata, on feien una llagosta que tenia fama per tota l'illa".¹⁶ L'agost de 1920 a Calarajada no quedaven habitacions per llogar. A la fonda de Cas Bombu molts dies hi havia quaranta o més hostes. En Colau Garau Tous feia d'hostaler i de mariner i, a partir del mes de maig de 1919, de patró del *Capdepera*.

NOTES

- 1 FERRER GUASP, Pere. *Joan March, els inicis d'un imperi financer*. Ed. Cort, pàg 111.
- 2 POU MUNTANER, Joan. *La marina en las Baleares*. Gràfiques Miramar. Palma, 1977.
- 3 FERRER GUASP, P. *Ibid*, pàg. 110.
- 4 Revista *Llevant* núm. 2, gener 1917.
- 5 PEÑARRUBIA MARQUÈS, Isabel. *Els partits polítics davant el caciquisme i la qüestió nacional a Mallorca (1917-1920)*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, pàg. 67,68 i 69.
- 6 Revista *Llevant* núm. 8, abril 1917.
- 7 Revista *Llevant*, 20 de juny i 1 d'agost de 1917.
- 8 Revista *Llevant* 1 de desembre de 1917.
- 9 Revista *Llevant* núm. 31, 1918.
- 10 Permisos d'obra Arxiu Municipal de Capdepera (AMC).
- 11 Revista *Llevant* núm. 41, juny de 1918.
- 12 Revista *Llevant* núm. 69, maig de 1919.
- 13 PALMER "Fabio", Antoni. Reportatge publicat al *Última Hora* el 22 d'agost de 1989.
- 14 Cens de població de 1989, AMC.
- 15 Permisos d'obra, AMC.
- 16 Revista *Llevant* núm. 66. Escrit signat per Pere Antoni de la Serra.

11 març 2008

L'art de la mentida política

Lluçia rinyon

Anunciam que es troba en premsa un tractat amb el títol d'*Art de la mentida política*, en dos volums, amb entrada al món abans del dia de Sant Hilari. Per entretenir la gana dels lectors s'explica per llarg l'índex del primer volum que passam a extractar.

En el primer capítol es fonamenta tot el que seguirà segons les normes de la Catòptrica i qualitats de l'esperit que demostren l'afecció de l'ànima per la malícia.

En el segon es defineix la mentida política com "l'Art de fer creure al poble falsedats saludables i fer-ho a bon fi" i s'insisteix a mostrar que són saludables.

A continuació l'Autor tracta de la legitimitat de la mentida política des- triant tres tipus de veritats: la privada, l'econòmica i la política, conclouent que el poble no té dret a ser instruït en la veritat política, de la mateixa manera que no té dret a gaudir de grans propietats com és ara un palau o un jet privat.

El quart està tot ell dedicat a aclarir "si el govern i només ell té dret a encunyar mentides polítiques". I els qui vulguin saber l'opinió fonamentada de l'Autor que llegeixin el llibre.

Tot seguit ens il·lustra sobre tres tipus de mentida política, la calumniosa, per augment i per translació, per bé que n'hi ha de més castes com les de detracció i les de comprovació, essent molt emprada aquesta en els darrers temps.

El capítol sisè, dedicat a la meravella i versemblança de la mentida política, distingeix entre la que espanta i la que enardeix, explicades amb exemples extrems de la realitat, com és el cas d'un polític conservador entossudit a espantar amb una crisi econòmica o la d'un president de govern enardint quan promet donar suport l'Estatut que surti de la cambra catalana. A partir d'aquestes i d'altres verbigràcies es comenta si la mentida està ben inventada, el temps que s'ha de mantenir en vigor i el grau d'obstinació en la seva defensa, la seva versemblança i altres temes d'interès per als senyors polítics interessats en la circulació de la mercaderia.

El setè capítol s'aplica a determinar quin dels dos partits, el Popular i el Socialista, és més hàbil i entès en l'Art que ens ocupa, cosa que no desvetllarem aquí.

Al capítol vuitè es recull un ambiciós projecte encaminat a fundar la Societat, vertadera Escola d'Artistes, de la qual formaran part els interessats en la Pseudologia, o Art d'enganyar, per a perfeccionar-la i difondre-la. Molt important és que "els caps dels partits no es creguin les pròpies mentides", fet

més habitual del que es pensa, "a causa d'un zel desbocat, un excés en la pràctica de l'Art i una vehemència acalorada".

Després s'ataca el problema des del punt de vista de la física, combinant la celeritat, duració, sincronisme i combinació de les mentides que en cap dels casos s'han de deixar en mans inexpertes.

De les mentides se n'ha de fer un seguiment, i d'això precisament tracta el capítol desè, ensenyant qui? quan? on? s'han inventat les mentides, promettent l'Autor als seus lectors que els instruirà en el mètode infalible.

Per acabar, a l'onzè capítol del primer tom, es discuteix sobre el delicat problema de saber "si una mentida es contraresta millor amb una veritat o amb una altra mentida".

Les persones interessades a rebre a casa seva el primer volum que escriguin a la següent adreça:

Jonathan Swift i John Arbuthnot.
Near Stationers-Hall 1712.
London.
England.
Per la transcripció: llucià rinyon

8 agost 2007

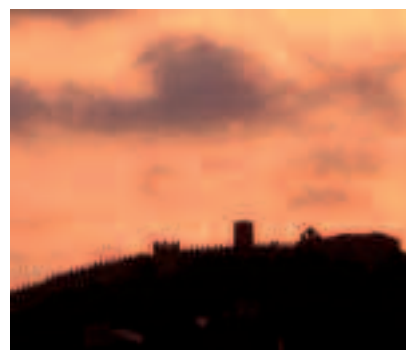
La destrucció de la coherència

Miquel Flaquer
Bibliotecari del Golea

No sé si fou imprescindible destruir per construir però el destí és inexorable i el que és fet no es pot desfer
Pau Riba, "La Flor del Taronger",
Licors, 1977.

Ara vos contaré una petita història personal, personal en el sentit que la vaig viure directament, de primera mà, perquè és la petita història de la Plaça de la Porta de Santa Catalina, per on jo pas gairebé diàriament des de fa molts anys.

L'Ajuntament de Palma, essent batlesa Catalina Cirer, va projectar fer uns aparcaments subterranis en aquesta plaça, la qual cosa implicava carregar-se els pins, alguns d'ells enormes i centenaris, que hi habiten.

Els veïnats evidentment s'hi oposaren, perquè consideraven que era una barbaritat matar aquells pins que els acompanyaven des de feia tant de temps i que els donaven ombra per jugar-hi o senzillament estar-hi.

Va ser una mobilització fenomenal que va durar anys i a la qual, com no podia ser d'una altra manera, s'hi afegiren tots els grups de l'oposició municipal: PSOE, PSM i EU-Verds, a més de grups ecologistes com el GOB, que demanaren l'ajuda de la Conselleria de Medi Ambient, dirigida per la verda Margalida Rosselló, perquè eren temps del Pacte de Progrés.

Vaig anar a una festa a la mateixa plaça amb música i menjar. Record que també hi va actuar en Miquel Àngel Llonovoll i que un vell comunista ajudat per un nin hi va sembrar un parell de pins per a demostrar que el que volien en aquella plaça eren els pins, i hi vaig veure representants de tots els grups polítics abans esmentats. Quant a UM, en aquell temps no tenia representació municipal i no record quina postura va adoptar en aquella guerra.

Finalment, tot i que semblava mentida, els pins encara són allà, perquè la picadora pepera no va aconseguir doblegar ni els veïnats ni els pins. L'ajuntament va retirar tot el mobiliari urbà com a represàlia, però ni després de la derrota electoral del Pacte de Progrés va aconseguir el seu objectiu. I els pins varen sobreviure a la barbàrie nacional-catòlica-aparcamentística, almenys fins avui...

Per tant, el PP volia tallar pins per continuar amb els seus negocis i els veïnats i l'esquerra s'hi oposaren i ho varen aconseguir aturar.

I ara a Capdepera ha passat tot el contrari: l'esquerra ha tallat uns pins

emblemàtics i el PP s'hi ha fotografiat com a volent dir que ells mai no haurien fet això, en un exercici més d'hipocresia al qual ja estam molt acostumats, perquè ells que fa més de 300 anys que es dediquen a la destrucció sistemàtica de Mallorca, no haurien de fer això, sinó que haurien de felicitar l'actual equip de govern i estar alegres i contents perquè han aconseguit crear escola.

L'esquerra gabellina ha arribat a la conclusió que han de ser pràctics i han decidit començar amb aquesta provocació a la seva pròpia gent. Jo, almenys, ho entenc així. No hi veig altra explicació: provocar un xoc dins de les seves files i dir: "Ei, senyors i senyores, aquí hi ha un abans i un després!".

El comunicat oficial, emès després dels fets, parla de molèsties als veïnats i també diu no sé què de les festes. Uns altres diuen que hi volen una pista de ball i que era necessari tallar els pins per a evitar perills als balladors i als cotxes que hi aparquen. Tot molt confús, amb arguments que no s'aguanten per enlloc i que segur que persones més preparades que jo poden rebatre fàcilment un per un.

I ara què? Havíem de callar perquè són els *nostrus*? Havíem de callar per no fer el joc a la dreta? Confés una gran desorientació. L'impacte realment ha estat brutal i encara estic en estat de xoc. Vaig xerrant tot sol pels carrers. I moltes vegades xerr però no sé què dic. Potser hi sembraran uns lledroners. Però amb el temps faran brutor i potser també els tallaran. Potser ens preparen un Pla Mirall, com aquell que va girar Palma de cap per avall i que ha fet que ara no la reconeguï ni déu.

Els pins de la Porta de Santa Catalina varen tenir dret a una defensa que va evitar la seva execució. Els *nostrus* pins no han tengut aquesta sort i han estat condemnats i executats sumàriament, no a l'aua, sinó en un missudi i un capvespre d'agost. I ara haurem de ballar sobre els seus cadàvers, per a més Inri!

Ja sé que ser coherent és complicat i que a vegades no és gaire "pràctic". Ja sé que no vivim en una democràcia directa, sinó que votam uns representants perquè prenguin decisions per *nostrus*. Tot això ja ho sé, no cal que ningú m'ho torni a explicar. Jo també he fet

un curset accelerat de practicisme, perquè si no fos així seguiria sense anar a votar, com quan era més jove, que no creia en tota aquesta comèdia de la democràcia espanyola organitzada directament per Franco i els seus sequaços, amb la complicitat d'una esquerra "captiva i desarmada". Ara, en canvi, m'he tornat més "pràctic" i vaig a votar per tal que governin els *nostrus*.

Però demanaria, tant a la dreta com a l'esquerra, una mica de coherència, perquè aquests fets que he explicat més amunt, produeixen una gran desorientació i fomenten l'abstenció i el desinterès de la població. Aquest constant intercanvi de papers és un espectacle que fins i tot arriba a ser còmic, però fa dubtar seriosament de la credibilitat d'uns i d'altres.

Supòs que ara entendreu la meua desorientació.

A més hauríem de comprendre que efectivament les coses han d'evolucionar, han de canviar, però també és vera que totes les ciutats i pobles necessiten els seus racons emblemàtics i que no s'hauria d'actuar impulsivament contra ells i molt manco d'una manera tan gratuïta, com és el cas que ens ocupa.

14 agost 07

LA BIBLIOTECA DEL GOLEA
Tot se'n va en orris

Miquel Flaquer
Bibliotecari del Golea

Tothom té un passat i molts tenim un passat colonial, i també un present, que duim amb més o menys dignitat. La nostra cultura és una cultura que ha passat per la malla del colonialisme i acabam veient-la com ho han fet els colonitzadors, des del seu punt de vista. És això bo o dolent? És. Encara que molts ens hi rebel·lam i no ho acceptam. Seguim somiant en el *nostru* punt de vista: la nostra llengua és el món i també la nostra pàtria. O la nostra pàtria és la nostra infància. O la nostra llengua conforma el món, el crea, el dibuixa, el respira, el consumeix... I sempre, sempre, és i serà una llengua

indígena. Perquè *nostrus* habitam en el país en el qual hem nat. Som indígenes!

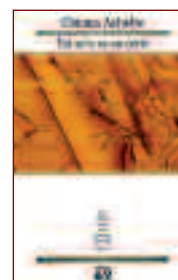
Com ho són els ibos dels quals parla Chinua Achebe en aquest llibre. I també, també ens sembla que tot, *Tot se'n va en orris*. Que tot passa per ull! Que cada dia moren biblioteques senceres que parlen de *nostrus* i dels *nostrus* costums ancestrals, dels *nostrus* déus, dels *nostrus* menjars, dels *nostrus* amors secrets, dels caminois selvàtics que duen a les nostres platges ferides de mort, dels *nostrus* palaus reconvertis en residències de luxe per a estrangers d'alta volada o per als *nostrus* governants venuts i renegats. Tot se'n va en orris!

Talment com va passar al país dels ibos: arribaren uns blancs amb una xerrameca espiritual i la cosa va acabar amb centres comercials i jutjats. En fi, la cosa típicament colonial. Destruir per construir grans negocis neoliberal, amb fatxes dient el que és bo i el que és dolent per *nostrus*, per *nostrus* els indígenes.

I que consti que Achebe ho conta sense gens de nostàlgia, sense llagrimetes, sinó tot el contrari: més o manco el que va passar, novel·lat amb uns personatges creïbles i ben reals. Però sense cap concessió a la mirada enyoradissa. No, no dibuixa un paradís terrenal abans de l'arribada dels bàrbars del nord. No ho era. Dins Àfrica ja s'hi coava el bordell que seria després, i les matances, i les fams. El desgavell, en definitiva, de pallassos i monstres, com diria Sánchez Piñol molt més tard.

I molt més tard és ara, quan veim milers de pasteres carregades de negres encaçant la felicitat del capital. És un viatge molt semblant al dels segles XVIII o XIX: vaixells carregats de negres per a engreixar la maquinària econòmica d'uns pocs espavilats. Abans, però, els obligaven a pujar als vaixells; ara paguen per fer-ho. *C'est la vie!*

Chinua Achebe. *Tot se'n va en orris*. Barcelona: Edicions 62, 2000. Versió catalana de Bernat Puigtobella.

7 setembre 2007

LES CONTARELLES DE CLIMENT GARAU
“Paco Ranxer” i el metge Quintín

Climent Garau i Arbona

Don “Paco Ranxer” havia estudiat a Salamanca, no li havia quedat altre remei que partir fora Mallorca per tal de poder-se ordenar com a prevere de la Santa Mare Església Catòlica. El fet de dur llinatges del “carrer” havia estat la causa del llarg pelegrinatge de mossèn “Paco Ranxer”; la seva vocació quedava prou clara!

“Don Paco” era una mica excèntric, bon home, místic i, a vegades, excessivament càndid. D’això n’hi hagué que en trageren molt de partit a l’hora de divertir-se a esquena seva.

Un capvespre de tardor, mossèn “Paco”, havent dinat, sortí a prendre una mica aquell solellet que la tardor fa tornar amable, abans de fer-se el fonedís durant les hores curtes i fredes de l’hivern. “Don Paco Ranxer” aprofità aquelles condicions tan cordials per a la seva pregària de les hores i, daixo-daixo, passava les planes del seu breviari.

El metge Quintín, camí de Ciutat, o simplement camí d’escampar la boira, d’enfora estant endevinà la belluma de mossèn “Paco”, i el seu pensament ràpid i compulsiu li féu aturar el cotxe ben al costat d’aquell benaurat, l’escometé de la forma exquisida que li era tan pròpia i tot seguit li obrí la porta i el convidà a pujar. “Don Paco”, més que agraït, pujà de molt bon grat, s’assegué al seient del darrere i acabà de tancar el breviari amb el propòsit de continuar la pregària interrompuda quan els àngels del cel decidissin el final d’aquell passeig, com si fos un home ric i feliç...

Per altra banda, el metge Quintín, que era l’home més bo del món, assumí el paper d’àngel de la guarda del benaurat mossèn i li envellà cap a Ciutat; l’encís de la coalcada i el confort del seient entabanaren, ben aviat, el mossèn, que de bones a primeres es trobà aturat dins aquell automòbil, damunt la via del tramvia, que de tant en tant, en aquells temps, passava per davant el “Liric”.

No havien passat deu minuts i el tramvia del “Terreno” ja demanava pas i el tramviàire, després de passar una bona estona tocant la campana de peu, acabà la paciència i baixà per veure què passava: mossèn “Paco Ranxer”, apuradíssim del tot, plorava com un nin, i mentre els passatgers guaitaven per les finestretes, a la terrassa del cafè de l’enfront, al metge Quintín també li queien les llàgrimes de les rialles que li entraren veient apurat del tot el seu benaurat amic...

I ho repeteixo: el metge Quintín era tot cor...

24 setembre 07

LA BIBLIOTECA DEL GOLEA

El matrimoni d’un elefant i una coloma*Miquel Flaquer*

Bibliotecari del Golea

Al llarg d’agost i setembre d’aquest 2007 hi ha hagut una exposició de fotografies de Frida Kahlo al Casal Solleric de Palma que, evidentment, ha estat molt visitada i comentada.

Frida es va fer molt coneguda amb una pel·lícula homònima ja fa uns quants anys, encara que ella sempre ha estat “famosa” entre els cercles més conscients del món de l’art i, també, de la política.

En aquest llibre que presentam avui es fa un retrat d’ella i de Diego Rivera, el pintor muralista i revolucionari mexicà que va ser el seu gran amor i el seu marit. Perquè les seves vides i les seves biografies no es poden separar l’una de l’altra, perquè un gran amor té això, que tot, o com a mínim una gran part, conflueix en una sola història. I, malgrat tot, les diferències entre un i altre són també molt grans. Revolucionaris i pintors tots dos, però cadascú

a la seva manera. Diego més explícit en el seu art, però més tarambana en la seva vida. Frida més introspectiva en la seva pintura però més ferma i coherent en la seva vida i en les seves idees. Fins i tot en l’amor eren diferents: “...Diego est à beaucoup d’égards un réactionnaire en amour – qui réduit le rôle des femmes à celui de mères fécondes ou de putains dispensatrices de jouissances...”, diu Le Clézio. En poques paraules, Diego Rivera era un femeller sense control, però l’amor de Frida el va captivar i, en certa manera, el va “compondre” un poc.

Rivera, per altra banda, va flirtejar amb els Ford dels Estats Units, però va tenir una gran batalla mediàtica amb la Fundació Rockefeller, que li va censurar un mural que ell, després, va destruir. Va ser secretari general del Partit Comunista mexicà, però també en va ser expulsat. Va admirar Stalin, però també Trotsky, amb el qual, més Breton, va signar el *Manifest per un Art Revolucionari i Independent* (El Viejo Topo, 1999). Va ser amic i seguidor dels avantguardistes, però també va ser un exponent de l’indigenisme.

Frida, per la seva banda, com ja hem dit, va ser més introspectiva en la seva pintura, una gran part de la qual són retrats seus que mostren el seu sofriment físic i espiritual; es va trencar la columna vertebral en un accident quan era joveneta i aquest fet la va marcar tota la vida: “Son combat est intérieur, il parle du quotidien, de la vie solitaire qu’elle mène, de la prison de la souffrance, des blessures de son amour-propre, de la difficulté d’être une femme dans la société mexicaine”.

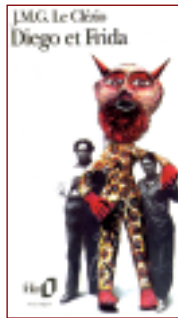
En tot el llibre es té la impressió de viure en un dilema constant però, al mateix temps, sempre resolent en favor de la lluita sense aturall, de la revolta permanent: amor i llibertinatge, avantguarda i art indígena, internacionalisme i indigenisme, comunisme i llibertat, stalinisme i trostkisme, estatisme i pensament llibertari, individualisme i col·lectivisme, iankis i indis, ciutat i camp, Europa i Amèrica, nord i sud, orient i occident, i així fins a l’infinit. Però al final de tot hi ha un *homu* i una dona que s’estimen, que sofreixen (sobretot ella) i que creen un univers propi, fet d’imatges que moltes vegades colpeixen i que ens fan anar

Anuari Cap Vermell 2007/2008

més enllà de la simple decoració, de l'art per l'art, perquè intuïm que darrere totes elles s'hi troba la vida mateixa, feta de somnis i de realitats, d'impulsos i de fets, de gresca i de mort.

J.M.G. Le Clézio:
Diego et Frida, Paris:
Gallimard, 1995.

1 octubre 2007

Laca i brillantina

Il·lució rinyon

Als seus inicis, allà pels anys 70 del XX, el moviment ecologista discutí a bastament sobre la necessitat de convertir-se en partit polític. Les postures foren d'enfrontament i argumentades des de posicions essencialistes. Amb el temps, la qüestió s'ha temperat molt i avui els distints punts de vista es mantenen des del pragmatisme, senyal dels temps que corren; però també, fruit de la maduració dels ecologistes.

Alemanya, aleshores amb el moviment ecologista més desenvolupat del planeta, és on per primera vegada es plantejà l'oportunitat de fundar un partit verd. La malarada Petra K. Kelly ho defensava, l'any 1983: "...Un moviment autònom, sols extraparlamentari, no té tantes possibilitats per a ajudar a imposar, per exemple, les exigències d'una nova concepció de la seguretat, com quan tals exigències es presenten per via parlamentària... Tot i l'autonomia del moviment pacifista i ecologista, crec que no queda altra elecció, a la vista de les relacions socials de poder, que entrar en relació, d'alguna manera, amb el sistema polític tal qual és".

Des de fora del moviment ecologista de vegades no s'entén i es qüestiona l'existència dels partits verds, i al marge de l'opinió personal de cada qual sobre la seva conveniència, convé tenir clares les idees, ja que els ecologistes existeixen i són com a mosques d'ase, que no hi ha manera de treure's del damunt, per tant no hauríem de caure en el parany d'ajustar la realitat a les nostres conveniències.

Els partits polítics quan apareixen lligats a noves realitats socials són expressió d'interessos i idees d'un sector limitat de la població. Així van aparèixer, en els processos de formació d'economies nacionals, partits lliurecanvistes i proteccionistes; partits de propietaris i de terratinents als alboros del capitalisme i, en el XIX, partits obrers. Res més normal que ara en surtin d'ecologistes.

També ajuda el fet de diferenciar els conceptes d'ecologia i medi ambient. El primer, per brevetat seguim Morin, com a floració d'una consciència que la natura és un ecosistema d'interrelacions supercomplexes, en què cada ésser viu hi manté relacions interdependents, i que el creixement industrial ens du al desastre final. El medi ambient és la reducció tecnològica que es limita a cercar solucions a cada problema

ambiental, incapaç de repensar el sistema social. Corol·lari: un mediambientalista no comprèn que des de l'ecologia es pugui fer política, ja que per a ell es tracta d'una competència neutra que s'ha de deixar en mans dels experts, i l'ecologista no entén el mediambientalista convençut que amb polítiques fiscals, decrets-llei, innovacions tècniques i modificacions en els mercats (preus ombra, teorema de Coase, drets de propietat, etc.) solucionarà els desequilibris naturals deixant inalterades les relacions de poder.

Per saber què els depara el futur als partits ecologistes necessitaríem la bolla de vidre de la pitonissa Pita, per bé que podem fer especulacions plausibles. Per exemple, si són un fet els desequilibris ecològics provocats pels humans, aquests hauran d'adaptar les seves idees i conductes a fi i efectes de mantenir relacions cordials amb la natura, i tots els partits, des de l'extrema dreta fins a

l'extrema esquerra, s'hauran de adequar a una realitat imposada per la biologia i, aleshores, els partits verds no tendran raó de ser i desapareixeran o es reciclaran. Un cas semblant va ocórrer amb els partits liberals que, quan el comú acceptà els seus programes electorals (eleccions lliures i universals, llibertat d'expressió, de premsa, garanties processals, etc.), vist l'èxit de les seves propostes i complida la missió, s'extingiren. Preguntes: sense els partits liberals, les seves curolles haguessin triomfat? Si els liberals s'haguessin decantat pel neutralisme tècnic, gaudiríem dels avantatges de les constitucions liberals? Feren bé de polititzar el seu ideari?

Personalment se me'n refot l'ecologia i el medi ambient, a mi el que de veritat m'agradaria és presenciar, com aficionat al teatre, la fi del món, veure desplegar-se davant meu, assegut en butaca de llotja, tot el muntatge de l'Apocalipsi d'en Joan. Esper que ni uns ni els altres m'espinyin la festa. Follau, follau, que l'espectacle ha començat!

10 octubre 2007

Batec d'octubre

Tres i no res

Molt bé em sembla que el nostre Ajuntament es dediqui a treballar per fer política de carrer, que miri de millorar el nostre entorn, que els petits detalls siguin cuidats, que es tingui cura dels desperfectes, que es potenciï la neteja dels carrers, que... Però tampoc no ens hem d'oblidar que no basta fer net cada dia, sinó ensenyar a comportar-se —quan no reprimir-los— els qui embruten; que hem de fer el "manteniment" de les infraestructures però també n'hem de crear de noves, que som un poble que fa molts d'anys viu un doble abandó, des del Govern Balear i des del Consell de Mallorca.

Crec que s'han de dimensionar els projectes d'acord amb les nostres necessitats, però no hem de renunciar a res. Jo vull un nou edifici per a l'Ajuntament, però és prioritària la dotació de serveis municipals a Cala Rajada (edifici multiusos —que malament que sona

aquesta paraula). Vull la piscina en marxa, però també l'adequació ambiental i l'ordenació de la zona esportiva d'es Figueral. Vull la "peatonització" del casc antic de Capdepera, però també la reforma circulatòria de Cala Rajada i Capdepera, i la racionalització de les zones d'aparcament. Vull la reforma del passeig Colom, però també la remodelació de l'autovia Joan Carles I. Vull unes urbanitzacions amb dotacions de serveis. Vull que la disciplina urbanística s'imposi "d'ofici". Vull comptadors de consum elèctric per a les noves vivendes, però que se respecti la legislació municipal. Vull platges i zones boscoses netes. Vull uns jardins cuidats i pulcres. Vull que es facin complir les ordenances municipals als d'aquí i als visitants. Vull que la gent de Cala Rajada pugui dormir tranquil·la a casa seva durant l'estiu. Vull que la gent faci bon ús dels punts verds i del serveis de recollida de fems, i si no que a l'infactor li surti molt car.

Vull un govern municipal ambiciós, que ens torni l'orgull de viure a Capdepera, que no dubti de demanar, demanar i demanar. Cal EXIGIR al govern central, al govern de les Illes i al Consell les inversions que fins ara no han fet. Amb Capdepera hi tenen un veritable deute històric. Aquesta podria ser la legislatura en què es comenci a capgirar la tendència.

31 gener 2008

LES CONTARELLES DE CLIMENT GARAU
**Es conco en Ramon i sa tia
 Caterina, republicans i
 espiritistes**

Climent Garau i Arbona

La parella, com a bons "catalineros" que eren, practicava l'espiritisme i al principi de la República passaren un temporada llarga destinats al far de Capdepera. Ben aviat la tia va afinar el niu dels espiritistes gabellins, una mica "menjacapellans" i seguidors d'Allan Kardec. Per la seva part el conco solia anar i venir del far amb un carretó amb molles, ben il·lustrats i ele-

gant. Entre les seves rares virtuts n'hi havia unes quantes que ara tindria la gran ocasió de practicar i perfeccionar; es tractava de la xerrameca inacabable, de la de pescador d'oblades i la de caçador, amb cans eivissencs. Així és que, per una banda, s'armà "d'ormetjos" fins, per tal d'atacar a fons les oblades d'aquells roquissars, i per l'altra dels cans més esvelts i cames llargues que hàgiu pogut veure mai. Ben aviat va haver fet un bon grapat d'amics, tan brusquers com ell i, a més a més molt devots de la "tripal". Amb tot aquest parament, aquella parella ja no havia de menester res més, el conco torrer ho tenia tot a l'abast: podia practicar, tant com volgués, la seva inacabable xerrera; podia pescar oblades i caçar qualche canonget quan li abellia. I, per la seva part, la tia Caterina ja havia desat un "cuarto" amb una "camilla" i altres estris per tal de comunicar-se amb el món dels mig morts o dels morts del tot. Ben aviat aquella "camilla" prenia la paraula i en nom dels absents deixava els presents amb el cor estret del tot.

Per raons d'història familiar i segons el mode d'entendre les coses del conco torrer, can Climentó, es Coll d'O's, ses Llegítimes i ses Roges esdevingueren el seu vedat particular i, tot s'ha de dir, en aquell temps ningú li féu mai la contra.

De tant en tant armava la gran caceira amb els de la "tripal". A posta de sol començaven la "volta" amb els cans i quan ja havien tocat pèl, la tia Caterina els preparava un bon arròs amb conill. Està clar que aquella colla d'amics del conco en Ramon li professaven el major afecte i admiració.

Després de sopar s'empenia la tasca d'arreglar el món i fins ben entrada la matinada, quan ho tenien tot ben aclarit o més embullat que mai, ningú gosava deixar el far. Els pescadors de calamars de per devers sa Comassa

podien sentir la forta remor d'aquelles veus mesclades que s'anava apagant a poc a poc, fins que a trenc d'alba s'esdevenia un silenci necessari i desitjat per uns i altres. Mai ningú pogué treure el net de la matèria que es discutia, en aquell paratge enmig de roques, el fet de parlar tots alhora i amb tanta precipitació ho feia prou difícil.

Amb el primer calamar de prima s'acabava aquella música estrident i dissonant, perquè allà dalt, després d'haver fet net les reserves de vi i aiguardent, que fins aleshores els havien ajudat a aclarir-los la veu, d'un en un o de dos en dos, traspassaven la barrera del far i coster per avall i, així com podien, feien el camí de tornada cap a ca seva, sense deixar per res la carretera ja que pensaven que, amb uns ulls tan entelats, les dreteres els podrien traïr. Al far hi quedava el conco en Ramon, convençut que res com el pèl per donar alegria al cos, baldament, com en aquest cas, es tractés de pèl de conill.

Al conco en Ramón, el Movimiento Salvador ja no el pogué aplegar, els seus contraris no arribaren a temps de fer-li prendre, via forçosa, un bon tassó d'oli de ricí, sense depurar, amb la bona intenció, això sí, d'oferir-li després un tassó d'aigua per espessar-li el mal gust de vòmit que solia deixar aquella beguda infernal.

12 febrer 2008

INFRACRÒNIQUES NEOCOLONIALS

**Sobre la inutilitat de la por en
 campanya electoral**

Miquel Flaquer

Bibliotecari del Golea

Darrerament sent xerrar molt sobre una cosa que es diu "vot útil", que molta gent votarà "útil".

La primera reflexió que em ve al cap, és que si hi ha un vot "útil" vol dir que també hi ha un vot "inútil". I bé: quin és el vot "útil" i quin és el vot "inútil"?

De tota aquesta xerrameca que, com hem dit, se sent, es desprèn que el vot "útil" és votar contra el PP i, per tant, votar PSOE. Perquè no guanyi un par-

tit nacionalista es vota un altre partit nacionalista suposadament enfrontat al primer.

La conclusió és clara: el nacionalisme espanyol ha marejat tant la perdiu que fins i tot ments molt ben moblades s'han cregut les seves mentides. Perquè la teoria del "vot útil" ens du a pensar que el nacionalisme espanyol està a punt de guanyar la batalla fins i tot entre els que, d'entrada, no ho semblaven, de nacionalistes espanyols.

És el somni de tot nacionalisme opressor: portar les aigües de l'enemic al seu molí.

Això traduït vol dir: implantar definitivament el bipartidisme a la pseudodemocràcia espanyola, amb dos grans partits nacionalistes que es turnin en l'exercici del poder. I això que pot semblar una gran novetat, no ho és tant: és l'única "democràcia" que han tolerat sempre els espanyols i això, amics meus, és una teoria política més vella que el pastar i que es diu "tenir la paella pel mànec", perquè guanyi qui guanyi, guanyen ells, sempre ells, només ells.

En canvi, el "vot inútil" és un vot contra aquesta comèdia, és un vot que aposta per dir les coses pel seu nom, és un vot contra l'ultranacionalisme espanyol maquillat a vegades de dretes i a vegades d'esquerres, però sempre radical, sempre messiànic, sempre exterminador.

Així que ja vos podeu imaginar que jo votaré "inútil", perquè és l'única manera per tal que el meu vot serveixi per alguna cosa i, per tant, arrib a la conclusió que l'únic vot "útil" és el vot "inútil" i que, en el fons, el vot "útil" és d'una inutilitat total per a les persones amb dos dits de front. I perquè, a més, el vot "inútil" és l'únic vot possible per a les persones que no som nacionalistes, que apostam decididament per l'internacionalisme i que, per tant, pensam que el

dret d'autodeterminació dels pobles és un dret bàsic en qualsevol democràcia. Una "democràcia" que no accepta aquest dret i que, a més, no contempla la separació de poders, no és una democràcia. Bé potser sí: és una "democràcia orgànica espanyola", que han heretat directament del tio Paco i de la qual feixistes i socialistes n'estan ben contents i orgullosos, pel que sembla.

13 març 2008

INFRACRÒNIQUES NEOCOLONIALS

Tornem a començar

Miquel Flaquer

Bibliotecari del Golea

Ja vençut, però encara sota el meu estendard.
Màrius Torres

És evident que no es pot amagar el cap sota l'ala. Els que pensàvem que ja estava bé d'aguantar aquesta situació colonial que patim, hem perdut les eleccions. El nacionalisme espanyol ha agafat una força extraordinària amb una part dels vots que semblava que no li podien correspondre mai: parl dels vots de persones que s'han acollonat i s'han estimat més el "mal menor" (Potser algun dia es despertaran i s'adonaran que no hi ha mal "major" ni mal "menor", sinó una gran calamitat que ens ha caigut al damunt).

N'hi ha que directament parlen de traïció, però no seré jo que segueixi per aquest camí. Pens que seria més productiu analitzar les errades que cercar culpables.

Però el que no podem fer de cap de les maneres és caure en l'autoodi. És cert que patim alguna malaltia, és cert que aquesta patologia psicològica no ha estat mai del tot tractada pels doctors de la nostra història, i també és cert que té alguna cosa a veure amb els estralls que la colonització escampa sobre tots els pobles que la pateixen. I aquí hi ha el què de la qüestió: ni som els primers ni serem els darrers en creure's derrotats abans de començar a lluitar. Forma part de l'educació colonial que ens han fet passar. Sí, alguns tenen por de la llibertat; els fa no sé què ser amos dels seu

destí; els produeix cagarel·la acceptar que les coses van malament perquè *noltrus* mateixos les feim anar malament; ens costa imaginar un món on es tenguí en compte la nostra opinió; no suportam l'autocrítica lúcida; ens aferram a quimeres massa individualistes; etc., etc., etc...

Més enllà de tota aquesta foscor, de tota aquesta ferum d'hospital psiquiàtric, hi ha vint-i-cinc mil irreductibles que no han cedit al xantatge ni als cants de sirena del nacionalisme espanyol.

Ara sabem que som pocs encara, però també hauríem de sebre que no hauríem d'estar malavenguts.

Aquest és el repte, amics i amigues meus: no obrir-nos la panxa entre noltrus mateixos i somiar que qualche dia es pot girar la truita.

Per suposat que hi ha altres elements a tenir en compte a l'hora de fer l'anàlisi d'aquesta desfeta. Ja tendrem temps, esper, de tractar-los.

També en altres ocasions haurem de parlar del nou monstre creat pel doctor Pedro J. Frankenstein, amb trossos de diferents cadàvers que intenta ressuscitar, no a través de l'electricitat, com ho feia l'original doctor imaginat per Mary W. Shelley, sinó per la mescla descarnada de dos components letals: nacionalisme i colonialisme, que, convenientment mesclats, donen molt de joc als tirans. És un tema que, si no l'haguéssim de patir en la nostra pròpia carn, faria rialles perquè és la quadratura del cercle nacionalista espanyol: els despenjats de l'extrema esquerra i els de l'extrema dreta, per art de màgia de Merlí Ramírez, troben un espai comú per tornar al regne dels vius de la mà de Cruela Díez i els seus 101 Dàlmates "rojigualdos". (continuarà...)

15 març 2008

Electors de Popelín

Ilucià rinyon

De l'anàlisi electoral, el primer que crida l'atenció són els paral·lèlismes entre els resultats als distints nivells d'agregació: estatal, comunitats autòno-

mes, illes i municipis. La fotografia que surt és la mateixa, només que ampliada o reduïda, depenent del grau d'aproximació que considerem. A ningú se li escapa que hi ha hagut un flux de vots, des d'Eu-Ve i nacionalistes cap al Psoe, que ha possibilitat finalment la victòria socialista.

Els partits nacionalistes més Eu-Ve han perdut al voltant d'un milió de vots, quedant molt minvada la seva presència al Parlament. Molts són els que intenten esbrinar la conducta d'aquests ciutadans que, sense posar-se d'acord entre ells prèviament, han decidit canviar el sentit del seu vot. No necessàriament, aquests electors han d'haver actuat motivats per una sola causa. La més senzilla, encara que els partits perdedors no l'acceptin, és que aquests ciutadans han retirat la confiança a aquells a qui l'atorgaren ara fa quatre anys.

Un altre motiu explica que els mitjans de formació de consciència de masses, en connivència amb el Psoe i Pp, han plantejat els comicis com a cosa de dos. En la mesura que el milió de ciutadans que han abandonat Eu-Ev i els partits nacionalistes són sensibles als missatges mediàtics, cosa per demostrar, han optat pel Psoe. Si no s'oblida que des de sempre les eleccions s'intenten vendre com un enfrontament entre Pp i Psoe, aquest argument s'ha de matitzar.

Encara una altra interpretació seria que aquests ciutadans, enfrontats al discurs del Pp i al perill d'involució en qüestions socials i econòmics, han volgut assegurar la victòria socialista. Aquest comportament és molt freqüent en persones d'esquerra, que, davant una situació d'amenaça de les conquestes, s'alien amb la social-democràcia. En aquest cas, pel que fa als qui són d'esquerra i nacionalistes hauria predominat l'adscripció a una classe més que no a una nació.

Una variant de l'anterior seria que, per part d'aquest electors, hi ha hagut un interès de salvaguardar l'Estat del Benestar, que el Pp haguera, molt probablement, retallat, com es desprèn de la conversa televisada entre el Sr. Solbes i Sr. Pizarro, en la qual a aquest se li escapà que suprimiria el Ministeri de l'Habitatge, a més d'insistir que redui-

ria la despesa de l'administració central. Votants nacionalistes de classe baixa i mitja, beneficiaris directes de l'Estat del Benestar, pogueren ben bé, en aquestes eleccions, decidir que el nacionalisme podia esperar, tenint a la vista retallades en el salari social i una previsible crisi econòmica en perspectiva.

A les illes, els nacionalistes havien decidit jugar fort, presentant-se amb coalició. Ha estat la història d'un fracàs atribuïble a múltiples causes. Una que em sembla important és la creença dels nacionalistes que la Nació està per damunt de tot i crea, sigui com sigui, l'harmonia social, no debades són idealistes. Personalment, crec que l'anàlisi, atenent el comportament racional dels individus, és més fructífer a l'hora d'interpretar la realitat, no debades som materialista. Un dubte era com s'ho farien en entrar en conflicte nacionalistes de dretes i d'esquerra, com el nacionalisme podia conjuminar Psm i Um. No s'ha hagut d'esperar gaire per conèixer la resposta, basta fer un tomb per Muro, on l'interès de l'economia monetària defensada per Um s'enfronta a l'economia ecològica del Psm.

I és que "nacionalisme d'esquerres", fins fa dos dies, abans de la post-modernitat, el correctíssim i el pensament flonjo, era una contradicció in terminis, un oxímoron. Vaja, que no es pot oir missa i repicar campanes al mateix temps.

S'ha dit que els electors que han decidit canviar l'orientació del seu vot són porucs, traïdors, alienats pel colonialisme, practicants de l'autoodi, ignorants. No accept cap d'aquests qualificatius. Utilitzar caràcters psicològics per analitzar resultats electorals és d'una pobresa epistemològica ontològica. Les expli-

cacions que apel·len al raciocini dels individus, a més de donar explicacions més convincents, tenen l'avantatge gens menyspreable de no insultar.

28 maig 2008

EL TERCER MIL·LENNI
I els joves, què?

Jaume Fuster

Fa unes setmanes, vaig assistir a la festa de presentació de la nova delegació de l'Obra Cultural d'Artà. Bé, ja sabeu com són els artanencs: participatius al cent per cent. De manera que el teatre, el gran teatre d'aquella vila, era ple de gom a gom, després de tota una jornada de festa.

Ha costat molt fer arrelar una delegació de l'Obra en la vila veïna, però, si més no pels seus inicis, les expectatives són molt encoratjadores. Un grup heterogeni, amb els joves estirant del carro, està decidit a treballar per la nostra llengua i la nostra cultura, en un poble on els problemes d'aquesta naturalesa són com un gra d'arena comparat amb el desert en què s'està convertint el nostre municipi (Cala Rajada, especialment). És a dir, els artanencs semblen disposats a treure les unghes per tal de defensar la idiosincrasia d'aquell poble i de retop la de Mallorca, abans que el viatge no els passi davant.

A Capdepera fa estona que existeix una delegació de l'Obra, que funciona de manera intermitent, quan funciona, que és gairebé mai. De tenir-ne, en tenim, però es nota a faltar la implicació i la iniciativa dels joves del poble. Quan és que es tenen energies i il·lusions? Quan és que es creu en utopies? Quan és que es vol canviar el món? Si quan s'és jove ja no s'hi creu, en aquestes coses, no s'hi creurà mai.

Quants en varen comparèixer, a l'Acampallengua de Son Servera? M'agradaria rebre una allau de contestes, dient-me que vaig errat, que n'hi anaren un fotimer. Res em faria més feliç que haver de rectificar. Però crec que això no passarà.

No sé si el nostre jovent dona la batalla per perduda o si, simplement, no sap

ni que hi hagi guerra. La cultura i la llengua mallorquines de gairebé 800 anys ençà són a punt d'anar-se'n en orris i els nostres joves s'ho miren des de la més lamentable indiferència.

Em sap greu haver-m'hi d'adreçar en termes tan durs, però ells representen la generació a la qual la història atribuirà la renúncia, la defecció, la deserció, la infidelitat i la traïció definitives a les pròpies arrels, i seran acusats d'haver contribuït, amb la seva negligència, a la mort de la pròpia identitat. Si més no pel que fa a Capdepera i Cala Rajada.

Quan la seva empena i la seva revolta fan més falta que mai, quan el seu esperit de rebel·lia és imprescindible per a demorar el naufragi, la joventut del nostre poble seu tranquil·lament davall la porxada, esperant que el cadàver passi cap al cementeri.

Que s'ho facin mirar.

11 juny 2008

BATEC

Una reflexió sobre el tren i el sector turístic de Cala Rajada

Tres i no res

Estic content de l'èxit de la Marxa del tren de Llevant. Estic content de la resposta de Cala Rajada i Capdepera, de la participació en l'organització –m'han dit que ha estat intensa– i en la jornada. Gràcies a tots. Des de l'Ajuntament (que “guapa” la foto que vàreu publicar de tots els membres del plenari amb la camiseta!) fins al darrer marxaire, passant per la Confraria de Pescador, Banda de Música, Coral s'Alzinar, Suso... o vosaltres mateixos, els de Cap Vermell. Gràcies a tots, insistent.

Dit això, també he d'afegir que hi he trobat a faltar alguns agents socials, que curiosament fa pocs mesos reivindicaven el tren i la millora del transport públic. Si hi ha un sector que es beneficiaria, i molt, de la posada en marxa de la línia de tren Manacor-Cala Rajada seria el sector turístic. A tots els nivells. Així com està canviant aquest sector, la contractació per Internet, la comunica-

ció amb l'aeroport... el turisme és el gran beneficiari del tren de Llevant. Així, encara crida més l'atenció la manca de suport de l'Associació Hotelera del nostre poble. Ni un comunicat de suport, ni una paraula d'ànim, ni una adhesió... sembla que la qüestió no va amb ells. El sector, una vegada més, opta pel silenci. Sembla, no vull dir que sigui així, però sembla que el “sector” es mou per interessos més particulars, més immediats, més “seus”... Jo els he trobat a faltar. Per ventura és que no hi volien ser. Així i tot, particularment, crec que no han estat a l'alçada.

Una llàstima.

17 setembre 2008

EL TERCER MIL·LENNI
Massa música?

Jaume Fuster Alzina

En aquesta mateixa pàgina, i amb motiu del II Festival Internacional de Música de Capdepera, els redactors de la notícia que en parlava es queixaven de la poca resposta del públic a aquesta convocatòria. Jo mateix, alguna vegada, també m'he queixat des de *Cap Vermell* de l'escassa assistència a tal o qual concert i he posat en entredit la fama de melòmans de la gent del nostre poble.

En parlàvem amb un company, dies enrere, i coincidírem que potser hem arribat a una sobreoferta musical, i no som capaços de pair-la. Crec que tots sou conscients que, tot i aquella fama

de melòmans a què m'he referit, els grans aficionats conformen un grup molt concret. Aneu al concert que aneu, i a banda de les presències puntuals que vulgueu, sempre hi trobau les mateixes cares. Uns pocs centenars de persones consumeixen tot el pastís musical de Capdepera i Cala Rajada, i la música és com tot, que per molt que agradi acaba per embafar, si se'n fa un consum indiscriminat.

Tenim, en el poble, distintes formacions estables –banda de música, tres corals, alguns grups de rock, dos grups de ball de bot...– que, al llarg de l'any, ens ofereixen unes quantes dotzenes d'actuacions. De la seva banda, l'Escola de Música, a més de la seva tasca docent, s'ha convertit igualment en un centre productor d'esdeveniments musicals, amb concerts múltiples dels seus alumnes, ja sigui a final de curs, per Nadal, per Pasqua o quan sigui, o els concerts setmanals de distintes seccions instrumentals per places i carrers. Puntualment, les festes del poble programen, com no pot ser d'altra manera, molts d'actes amb la música com a protagonista: verbenes, concerts de jazz, cantants o grups famosos, cantautors locals, rock alternatiu, música clàssica, folk... I si es dona algun fet extraordinari, o es vol promoure la solidaritat, la música també en sol ser protagonista (150è aniversari de la segregació del municipi d'Artà, o els concerts a la Torre de Canyamel). A tot això hi hem d'afegir aquelles plataformes que de manera estable adrecen els seus esforços a la programació i divulgació del fet musical: el Festival Internacional de Piano i les Serenates d'Estiu en serien el millor exemple. Es pot donar, de la mateixa manera, alguna convocatòria nova, com ha estat aquest any el magnífic 5deBraç Festival, especialitzat en música per a instruments de metall, i que ha nascut amb voluntat de permanència. Des de fa dos anys, dit Festival Internacional de Música de Capdepera, ha vingut a posar la guinda a aquell pastís que he esmentat i que, pels resultats, sembla que ens ha agafat amb la panxa plena.

Durant l'estiu ha passat més d'una vegada que, el mateix dia i a la mateixa hora, hi ha hagut desdoblament de l'oferta, amb la qual cosa, ja no ha estat

qüestió de voler o no voler, sinó simplement de triar. El grup de melòmans empedreïts, ni volent poden donar a l'abast.

El Festival Internacional de Música de Capdepera, sense passar per alt la dimensió de l'oferta amb què ha de competir, té un problema afegit i evident, i és que no ha sabut connectar amb aquests pocs centenars d'aficionats irreductibles del nostre poble. Deia, la notícia de "Cap Vermell", que, a més que l'assistència va ser escassa, la majoria estava conformada per públic estranger. Aleshores? L'any passat em vaig queixar amargament que un esdeveniment que compta amb el patrocini de l'Ajuntament no oferís la seva publicitat també en català. Naturalment, la meua opinió –que no val un gafet– va fer el mateix efecte que posar-se capell a l'ombra, de manera que en la segona edició s'ha repetit el procés. Bé, a més del que consider una negligència de l'equip de govern, hi ha una cosa clara: la gent del poble ha girat l'esquena a aquest festival, i – no en tenc cap dubte–, la barrera de la llengua n'és una causa important, decisiva.

Que no s'ho creuen? Bé, ells mateixos...

Jo, en tot cas, m'ho faria mirar.

8 octubre 2008

INFRACRÒNIQUES NEOCOLONIALS
Cola-Cao

Miquel Flaquer

Des de ben petit sempre m'ha agradat molt el Cola-Cao. A l'estiu ben fresquet i a l'hivern ben calentet. Amb galletes maria o ensaimada. Així que ja vos podeu imaginar que a ca meua sempre en compraven pots grossos, d'aquests de llauna.

Tenien l'avantatge, aquests pots, que després els podies utilitzar per a guardar-hi coses, coses diverses. N'hi havia que ja duïen un petit rètol amb la paraula "Pasta", per exemple. Això volia dir que podies utilitzar el pot per guardar-hi macarrons o sopa de pinyons. N'hi havia que posaven "Labores" i servien per guardar-hi agulles i fils de cosir. Ah, i també botons!

Però n'hi havia d'altres que no duïen cap lletra, només dibuixos. En record uns que duïen dibuixos de japoneses o xineses.

En un d'aquests pots hi vaig guardar la meua col·lecció de clauers, que encara es deu trobar per ca la meua tia. Quan era molt nin era un apassionat dels clauers i en comprava i me'n regalaven. En vaig arribar a tenir bastants, de moltes classes i colors: un petit tallaungles, un cotxet, un edifici emblemàtic en petit que qualcú que havia viatjat em duïa, etc.

També guardava la meua col·lecció de cotxets de plàstic en un o dos d'aquests pots metàl·lics de Cola-Cao. Eren uns cotxets que regalaven dins les capsas de pols de rentar roba. No me'n record de

les marques, però en degué començar una i, com que va tenir molt d'èxit entre els nins, s'hi afegiren altres marques. Així que els nins frissàvem que s'acabàs la capsa i, per tant, no teníem cap mania en embrutar la roba. Que rentassin, que rentassin molt, així tendríem més cotxets!

M'hi vaig passar molts i molts dies jugant amb aquells cotxets: feia curses, però també, inevitablement, feia batalles. Tenia els bons i els dolents i, és clar, sempre guanyaven els bons: els meus "bons", no cal dir-ho. Mai, però, he sabut en què em basava per donar la categoria de "bo" o "dolent" a un d'aquells cotxets. És un misteri que em perseguirà sempre. Potser és que ja no puc entendre aquell nin que vaig ser, els seus mecanismes mentals i se m'ha esborrat de la memòria tot allò que li passava pel cap mentre jugava.

Ara els pots de Cola-Cao ja no serveixen per a guardar-hi clauers o cotxets de plàstic o botons. No. Ara serveixen perquè la nostra classe dirigent hi amagui el producte del robatori sistemàtic a què han sotmès el nostre país aquests darrers anys. La "pasta" no són macarrons; és un altre tipus de pasta. Són euros que s'han sostret a l'erari públic i s'han enterrat en un jardí que, segurament, també s'ha comprat amb doblers robats, en espera de poder-los transportar, d'una manera segura, a un dels molts paradisos fiscals que existeixen al servei d'aquests lladres públics i professionals.

Així que, finalment, la corrupció de la dreta mallorquina ha estat tan descomunal que fins i tot hi han emmerdat un dels icones de la nostra infància: els pots de Cola-caó.

No els ho podré perdonar mai!

art en joies
taller de joieria

carrer de l'agulla, 24 - 07590 cala rajada - mallorca
telèfon 971 58 82 25 - fax 971 58 82 26
artenjoies@artenjoies.com

L'Orient Café

Plaça l'Orient, 4
Capdepera
telf 971 56 30 98

ESPORTS

MEMÒRIA ESPORTIVA C.E.ESCOLAR 2007-2008

Pel que fa als entrenadors que es feren càrrec dels diferents equips, foren els següents:

Pedro Pascual "Hansi" a la 1ª Regional, Joan Gaya i Israel Femenia a la 3ª regional, Biel Torres i Jeroni Adrover als Juvenils, Toni Brunet als Cadets, Pep Fuster als Infantils 2ª Regional, Guillem Danús als Infantils 3ª Regional, Javi del Canto als Alevins de 1ª Regional i als Benjamins de F7, Israel Femenia als Alevins F7, Jaume Mayol "Mitos" als Benjamins F8, Pascual Martí als prebenjamins de 2n any i José Luís Triguero als prebenjamins de 1r any. El coordinador de totes les plantilles fou en Tomeu Pascual.

Sempre que es comença una temporada es posen totes les il·lusions a que els possibles ascensos de categoria es facin realitat i el cas contrari de descensos. Començaré pels bons resultats i el millor sense cap dubte és el campionat dels Infantils de 2ª Regional dirigits per Pep Fuster amb uns números impressionants: de 34 jornades tan sols una derrota, un empat i 32 victòries, 202 gols a favor i 19 en contra amb la conseqüent pujada a 1ª Regional. L'altre equip d'infantils dirigits per Guillem Danús es varen endur el premi a l'esportivitat, els cadets de Toni Brunet salvaren la categoria de 1ª Regional molt abans d'acabar la lliga, els Benjamins de Mitos també feren una molt bona temporada acabant en segona posició i els prebenjamins de Pascual Martí 2n classificat i campió d'hivern també amb uns números que lleven l'alè (de 32 jornades 2 derrotes, 1 empat i 29 victòries, 227 gols a favor i 25 en contra).

La temporada 2006/2007 fou quan es va perdre la categoria de Preferent que havia costat 10 anys l'ascens i l'any passat l'objectiu principal era tornar a pujar i desgraciadament no va ser possible, amb un equip totalment amb jugadors locals. Va ser una temporada molt irregular quant a resultats amb

Aquests són els resultats finals a la competició de lliga de 2007/2008

Categoria	Classificació	Punts	J	G	E	P	F	C
1 ^a Regional	12e	50	38	14	8	16	50	47
3 ^a Regional	12e	28	29	9	4	16	43	57
Juvenils Nacional	16e	35	34	10	5	19	52	93
Cadets 1 ^a Reg	10e	38	30	11	5	14	66	93
Infantils 2 ^a Reg	1er	97	34	32	1	1	202	19
Infantils 3 ^a Reg	10e	11	20	3	2	15	34	75
Alevins 1 ^a Reg	14e	19	30	5	4	21	44	113
Alevins F7	9e	36	26	10	6	10	86	93
Benjamins F7	8e	57	32	18	3	11	117	104
Benjamins F8	2on	66	24	22	0	2	156	23
Prebenjamins	2on	88	32	29	1	2	227	25
Prebenjamins	15e	125	125	125	125	125	125	125

Equip de Primera Regional.

Equip de Juvenils.

anades i vingudes de jugadors per lesions, problemes interns, etc, etc. Personalment crec que la més sonada va ser la pèrdua de la categoria de Nacional Juvenils on en Biel Torres va començar la temporada i a la tercera jornada va ser destituït per donar l'equip a Jeroni Adrover; també al futbol base es va perdre la categoria d'Alevins 1ª Regional que també havia costat molt pujar i es va perdre per una mala gestió de l'equip.

Pel que fa a la directiva, a la temporada 2008/2009 entren al seu darrer any de legislatura i un dels aspectes més importants és el canvi de gespa, que fou un dels primers camps a Mallorca on es va instal·lar perquè ja es trobava en molt males condicions; definitivament aquesta temporada s'ha fet el canvi. Ara el que falta són unes instal·lacions per tal de poder fer un camp de Futbol 7, ja que l'Escolar amb la quantitat de jugadors i equips que té, el problema són els entrenaments, ja que molts d'equips que necessiten tot el camp per tal d'entrenar, tan sols en poden disposar de la meitat.

Segons la directiva actual, no es pensen presentar a les eleccions un cop acabada la temporada 2008/2009 i les veus de la majoria de socis és que s'ho haurien de pensar dos cops abans de prendre aquesta decisió, ja que quatre anys no són suficients per tal d'acabar el projecte inicial i la feina feta fins ara és d'allò més que bona.

PILOTES FORA

Equip d'infantils.

Equip de Pre-Benjamins..

INFORME ESPORTIU AT. ESCOLAR TEMPORADA 2007-08

Escoleta de bàsquet

Entrenadora: Ani Muñoz. Ha comptat amb 28 alumnes distribuïts en tres equips. S'han fet 7 diades en les quals han participat els nins i nines i ha estat una experiència molt positiva. Hi ha nins que enguany s'han iniciat, així com altres que ja era el segon o tercer any que venien. De fet, d'aquesta escoleta sorgeix la possibilitat que l'any vinent federem un equip infantil femení.

Minis Masculí

Entrenador: Xisco Campins. Delegat: Tolo Sureda.

Els al·lots han disputat 22 partits dels quals n'han guanyat 7 i n'han perdut 15, quedant 10ens de 14 equips. Ha estat complicat conjuntar un equip en el qual la meitat dels jugadors eren de darrer any i l'altra meitat jugava federat per primera vegada, però els nins han millorat moltíssim tant tàcticament com tècnicament, la qual fa que es complexi l'objectiu fixat a l'inici de temporada, que era la progressió dels nins tant individualment com col·lectivament. Hi ha hagut alguns petits problemes de comunicació que poc a poc s'han anat solucionant.

Infantil Masculí

Entrenadors: Sebastià Regueiro i Pep Sancho. Delegat: Sergio Moreno

A l'inici de la temporada només comptàvem amb 8 nins, cosa que feia els entrenaments complicats, així com els partits, degut al reglament d'aquesta categoria, i per això van ser molt ben recolzats pels jugadors Minis. Al mes de novembre vàrem tenir dues incorporacions, el que va fer que l'equip començà a rendir més tant als entrenaments com als partits. L'objectiu era la millora tècnica i tàctica d'un grup que l'any passat no havia guanyat quasi partits. Enguany s'ha quedat a la posició 13 de 16 equips, (7 G, 23 P) si bé s'han perdut molts partits per diferències inferiors a 15 punts, cosa que demostra que aquesta temporada hem estat molt més competitiu que l'any anterior.

G, 4 P), guanyant d'aquesta manera l'accés al grup A de la categoria per l'any que ve. L'assistència durant la temporada ha estat correcta, encara que al final ha deixat un poc que desitjar. Prova d'això és el poc seguiment que va tenir la recollida del trofeu a la festa de l'esport a Inca. L'objectiu a principi d'any era ser competitiu i ser a la part alta de la classificació, i ho hem aconseguit. Així mateix, els jugadors han millorat en conceptes d'atac i defensa, encara que ens queda una gran tasca per fer en el joc col·lectiu. Pràcticament tot l'equip ascendís a junior l'any vinent. Enhorabona!

Junior Masculí

Entrenador: Juan Antonio Gomez. Delegat: Joan Flaquer

A priori era la categoria on teníem més problemes degut a la manca de jugadors. Amb els quatre que teníem al club més dues incorporacions d'Artà i una de Son Servera, juntament amb un jugador cadet, vàrem poder iniciar la temporada. Més tard se varen sumar dos jugadors més de Son Servera, així com vàrem tenir la baixa voluntària d'un jugador. L'objectiu inicial era poder fer un equip per participar a la categoria i la veritat és que ha estat l'equip revelació del club. S'ha quedat a una 4a posició de 12 (13 G, 9 P) cosa que és un gran paper amb les expectatives que començarem. Molt bé.

Cadet Masculí

Entrenador: Nico Irigoien. Delegat: Xavier Esteva.

La temporada dels cadets es pot considerar esportivament un èxit, ja que s'ha quedat 2a posició de 13 (20

Sènior Femení

Entrenador: Alberto Llull. Delegat: José Luis Antúnez

Temporada complicada per mor de les baixes respecte a anys anteriors, ja que quan la plantilla estava completa comptàvem amb 9 jugadores. L'objectiu d'aquest grup és precisament aquest: és un grup. Són al·lots que volen fer esport i que el seu objectiu no és guanyar partits, sinó passar-ho bé. Han quedat penúltimes (10/11) amb un balanç de (2G, 18P). S'ha de destacar els 2 partits guanyats, un d'ells in extremis i que va ser el que ens va salvar de la darrera posició.

Sènior Masculí Bolero-Angels

Entrenador: Alberto Llull. Delegat: José Luis Antúnez

L'objectiu d'aquest equip ha estat que l'equip no se desfés i aguantés la temporada. A causa de tenir dos equips en la categoria provincial se va optar per fer un equip dels jugadors amb ganes d'entrenar tres vegades per setmana i un altre de la gent que s'ho volia prendre amb més calma. S'ha quedat darrer d'un total de 10 equips (2 G, 16 P). Se'ls ha de donar l'enhorabona perquè han aguantat amb un gran ambient una temporada molt dura, s'han comportat d'una manera exemplar tot i que l'assistència a entrenament ha deixat molt que desitjar. Amb les seves ganes i el seu compromís fins al final han fet possible que l'altre equip aconseguís l'objectiu de l'ascens.

Sènior Masculí Burger King

Entrenador: Carlos Blanes. Delegat: Tolo Sureda

Temporada que s'ha plantejat amb l'objectiu d'aconseguir l'ascens a 1ª autonòmica, basat amb molta feina als entrenaments. Els al·lots han respost molt bé i han complert amb l'assistència als 3 entrenaments setmanals esforçant-se al màxim cada dia. S'ha quedat 2n de 10 a la lliga regular (15 G, 3 P) cosa que ens ha donat la classificació pel play off d'ascens, on s'han guanyats els 6 partits disputats. Per tant, com que hem quedat primers tenim plaça segura a 1ª autonòmica la temporada que ve. Esportivament s'ha treballat l'aspecte físic, així com el joc col·lectiu, intentant una millora tant tècnica com tàctica.

Ca Na Marisa
merceria, llanes i labors

Cursos de labors:
punt mallorquí, de creu, de calça...

Carrer Nou, 15
Tel. 971 56 49 89

07580 Capdepera

CA'N GANTÓ

C/ MÍNDIZ NOÏTE, 17
(PLAÇA DELS PINES)
07590 CALA RATJADA

TELÈFON 971 563 238

MEMÒRIA ACTIVITATS JUDO TEMPORADA 2007-2008

El judo ha estat notícia al nostre poble durant tota la temporada. Hi ha hagut tot un llarg d'activitats on han mogut una gran quantitat d'al·lots i no tan nins com són els juniors o bé el sèniors. El curs va començar el setembre del 07 fins al setembre del 08 i les activitats son les següents:

Setembre 07

1r TROFEU FESTES DE SA COMA. El Sr. Mateu Frau, regidor de l'Ajuntament de Sant Llorenç i delegat de Sa Coma va donar les paraules de benvinguda als 61 participants.

CAMPIONAT DEL MÓN. Brasil, va ser la seu d'aquest important acte. El millor judo, el japonès, va estar brillant a Rio de Janeiro.

Octubre 07

7è CURSET DE JUDO A MENORCA. Pep Mascaró imparteix un curs de competició a la nostra illa germana, Menorca. Hi participaren 46 esportistes vinguts de tot l'indret del llevant balear. Del Renshinkan hi participaren en Juanan, Olga Muñoz, Antoni Dengra, Bettina Schultzer, Lluís Lull, Estiven Benguechea.

Novembre 07

Bon començament de la temporada federativa. Na Marga Roig i na Laura Rosselló guanyen el campionat de Mallorca sènior absolut.

Desembre 07

Doblet per na Marga i na Laura, guanyen el campionat de Balears i es classifiquen per la fase sector del campionat d'Espanya.

XXIV TROFEU DE CALA RATJADA. 227 nins/es vinguts de tota la comarca es concentraren al poliesportiu es Figueral. La nostra regidora d'esports, Pilar Gasull va ser l'encarregada de presentar l'acte.

Gener 08

En Juan Andrés Martínez debuta com a àrbitre Nacional al sector sènior

celebrat a Barcelona, on obté una de les millors notes i es classifica per disputar la fase final a Madrid. Na Marga no obté resultats classificatoris, mentrestant na Laura obté la 1ª plaça i també es classifica per anar a Madrid.

A la fase final en Juanan obté una de les millors notes i es consolida com un gran àrbitre Nacional. Na Laura treu tot el seu potencial competitiu i tan sols en 17 anys disputa la medalla de bronze a una categoria allà on les olímpiques intentaven rapinyar plaça per anar a Pequín. Na Laura va perdre la medalla de bronze però una 4ª plaça absoluta està molt bé per a una nina de 17 anys.

Febrer 08

Manuel Fernández, aconsegueix el bronze al campionat de Balears junior.

Na Laura i na Marga, primeres. Es classifiquen pel Sector Nacional celebrat a València, i es classifiquen per la fase Final a Madrid. Na Laura obté la medalla de bronze.

En Pep Mascaró i en Juanan es desplacen a Alemanya, concretament a un poblet de Klobenz, convidats a impartir un curset de judo. Va agradar molt i els organitzadors ja han fet unes quantes visites al Judo de Cala Ratjada.

Març 08

CAMPIONAT DE MALLORCA ESCOLAR. El Renshinkan obté la millor classificació de Mallorca: 10 ors, 3 d'argent i 2 de bronze. La regidora d'esports, Pilar Gasull, felicita el Renshinkan per aquest important triomf.

Abril 08

173 Esportistes disputen la 13ª edició del Trofeu D'Artà. Paraules de benvinguda per part del Batlle Rafel Gili i paraules de cloenda per part del regidor

d'esports, Manuel Galán, varen ser molt aplaudides per tots els pares i acompanyants allà presents.

Maig 08

L'equip Nacional d'invidents en la seva posada a punt per disputar les paraolímpiques s'hostatgen a un Hotel de Cala Ratjada i disputen l'Internacional Trofeu Renshinkan 2008, seu a Manacor. Hi participen la gran majoria dels clubs de les nostres Illes, un d'Alemanya i un de Noruega. El nivell súper alt, però el Renshinkan aconsegueix la primera plaça en 32 punts; el Samurai (Palma) la segona amb 26 punts i l'ONCE

Espanya tercers amb 18 punts.

INTERCANVI LA SALLE HORTA -EL RENSHINKAN. El tatami de Cala Rajada va ser l'escenari per aquest important esdeveniment. 55 persones entre pares i acompanyants es desplaçaren de Barcelona al nostre poble per tots junts entrenar aquest esport d'origen nipó. La nostra Regidora, Pilar Gasull, els va donar la benvinguda i va ser l'encarregada d'entregar les medalles a tots els premiats. La gent catalana va quedar molt contenta de l'acolliment.

Juny 08

TORNEIG JAUME VIDAL FIRES I FESTES DE PRIMAVERA MANACOR 2008. Els judoques gabellins obtenen unes de les millors places classificatoris.

1º STAGE DE CALA RAJADA DE JUDO INFANTIL. Uns 60 eren els esportistes que participaren a aquestes jornades, escalada, excursions per les nostres platges i com no el judo, varen ser els plats forts que els nins/es gaudiren dels 3 dies a la nostra vila

TORNEIG FESTES DE SON SERVERA. El regidor de les festes, Pep Álvarez, i el regidor d'esports, Josep Mas, varen ser els encarregats d'obrir i tancar respectivament aquest acte disputat a la plaça de l'església d'aquest poble serverí. Hi participaren 73 esportistes de la nostra comarca.

Agost 08

FESTES DE SANT ROC: hi participen 52 esportistes. La plaça dels Pins va ser l'escenari d'aquest important esdeveniment.

FESTES DE SANT BARTOMEU. Amb el programa *vine a jugar a judo* molts varen ser el nis i nines que

pujaren damunt el tatami instal·lat a la plaça d'Orient.

FESTES DE S'ILLOT: 57 varen ser els esportistes allà concentrats. Na María Bover delegada de S'Illot de l'Ajuntament de Manacor, va ser l'encarregada de tot el protocol.

EN PEP I EN JUANAN A NORUEGA. Idò sí, en Pep Mascaró i en Juan Andrés Martínez, varen ser convidats per un club d'aquest país escandinau. El Viking Camp era el nom de l'stage i va durar una setmana.

ELS PARALÍMPICS TORNEN A CALA RAJADA. L'equip paralímpic de judo, la ONCE, escolliren Mallorca per la seva posta a punt per Pequín. El tatami de Cala Rajada era un punt de trobada per l'ONCE i per tots els clubs

mallorquins. Després platja i dinar a un conegut restaurant de la zona.

OLIMPIADES A PEQUÍN. Va ser el mes important moviment mediatic durant 15 dies. El judo espanyol no obté medalla

PARALIMPIADES A PEQUÍN. L'equip que va estar entrenant per tot l'indret de la nostra Illa va triomfar a la ciutat xinesa. Les dones aconseguiren tres medalles: una d'or, una de argent i una de bronze.

En definitiva, tota una temporada esportiva, allà on l'important és fer activitats per moure la gent. Qualque vegada se guanya i moltes se perd, però l'important de la competició del judo és la superació amb un mateix.

l'havana
art i emmarcació

- Tota classe d'emmarcacions
- Obra original i obra gràfica
- Impressions digitals sobre paper, sobre tela i sobre diferents objectes decoratius o publicitaris
- Treballs d'impremta i retolació
- Tractament general de la imatge

C/ Antoni Maura, 17 - 07590 Cala Rajada
Tel: 971 81 55 26 / 650 48 28 63
matxestarellas@hotmail.com

NATS 2008

Gener

- Dia 4, Oskar Wisniewki, de Sebastián i Beata
- Dia 10, Siana Joana Spiridon, de Costantin Florin i Ionela
- Dia 19, Víctor Wallrabenstein Gómez, de Dirk Raimond i Lourdes
- Dia 22, Sergi Moll Pérez, de José i Maria José
- Dia 30 Jessica Vargas Salazar, de Manuel i Maria Felisa
- Dia 31, Adrián Monlló Pérez, de José i Rosa Maria

Febrer

- Dia 3, Ainoa Pérez Salomón, de Rubén i Noelia
- Dia 3, Nora Pascual Rodríguez, de Gabriel José i Mónica
- Dia 4, Joel Salvador Rodríguez, de Luís i Dolores
- Dia 4, Tjenn Ernesto Cavallaro, de Jost Benjamín i Salvina Nadia
- Dia 7, Laura García García, d'Antònio i Ma Victòria
- Dia 15, Míriam Porcel Codina, de Pau i Elisenda
- Dia 16, Remedios Fernández Silva, de Juan Bautista i M^o Amparo
- Dia 17, Samiaia Dios Perera, de L.Alberto i Adriana

Març

- Dia 6, Kim Costa Pons, de Jaime i Vanessa
- Dia 8, Aitor-Steven Benguechea Reyes, d'Alberto i Lida Guillermina
- Dia 10, Daniel Merino Jiménez, de Mario i Marianela
- Dia 11, Joan Lluís Salvador Rodriguez de Luís i Dolores
- Dia 13, Raúl Ordoñez Villegas, de Raúl i Maria de los Àngeles
- Dia 13, Matias Heredia Milan, de Francisco i Eva Maria

- Dia 16, Bàrbara Serra Pastor, de Juan Bautista i Beatriz Inmaculada
- Dia 17, Emilio Silva Giles de Ramón i Damari
- Dia 31, Marc Torres Baena, de Dennis i Carmen Francisca

Abril

- Dia 8, Tolo Morey Marin, de Gabriel i Francisca
- Dia 12, María Jiménez Pulido, de Juan Antonio i Miriam
- Dia 12, Diego Infantes Quetglas, de Diego i Marta
- Dia 16, Ariany Hidalgo Hernández, de Carlos Alberto i Yldaly Yuleyma
- Dia 20, Christian Otero Brunet, de Anselmo i Antònia
- Dia 21, Joan Moreno Ferrer, de José Fernando i Catalina
- Dia 22, Virginia Steiner Zigarán, de Juan Manuel i Cristina de los Àngeles
- Dia 24, Ainara González Celis, de José Manuel i Rebeca
- Dia 24, Estela Maria Antich Gomes, de Carlos Miguel i Izauliria
- Dia 29, Milo López Dormagan, de Guillermo i Sarah Maria

Maig

- Dia 5, Laura Coza Chico, de José Maria i Jennifer
- Dia 5, Rayan Esham, de Driss i Fàtima
- Dia 6, Virginia Rodríguez Ajates, de José i Sonsoles
- Dia 7, Ronald-Daniel Sánchez Popp, de Andrés Guillermo i Jessica
- Dia 10, Ana Martin Almagro, de Andrés i Antònia Maria
- Dia 17, Jeroni Alzina Moll, de Jeroni i Margalida
- Dia 19, Maria Sánchez Barba, d'Antonio Ma de los Milagros
- Dia 22, Elena Orozco Barrera, d'Antonio i Maria Teresa
- Dia 24, Diego Pérez Sánchez de Rafael i Raquel
- Dia 26, José Moyà Salas de José Manuel i Antònia
- Dia 27, Sergio Sonto Flores de Francisco i Maria del Rosario
- Dia 27, Xesc Andreu Martínez Marchante de Fernando David i Antònia
- Dia 29, Eloy Nadal Romero de José António i Ana

Juny

- Dia 3, Carolina i Carlota Bernal Gutierrez, de Laureano i Manuela

- Dia 6, Antoni Gabriel Ferrer Soler, de Juan i Catalina
- Dia 7, Pedro Vicente Reche Carmona de Pedro Enrique i Maria del Carme
- Dia 12, Víctor Roca García, de Santiago i Raquel
- Dia 15, Yanira Forjan Martínez, de Daniel i Carmen
- Dia 18, Gbrielle Kvick Reynés, de David Jerper i Francisca
- Dia 22, Malik Allioui Mateo, de Said i Tania
- Dia 27, Ciprià Terrassa Lechón, de José i Maria Rosa

Juliol

- Dia 10 (de juny), Ruddy-Michelle Quintero Reyes, de Igor i Jacqueline Olinda
- Dia 2, Víctor Manuel Salas Pazmiño, de Segismundo Domingo i Rosa Elena
- Dia 5, Mishaal Zaman Warrich, de Muhammad i Lubna
- Dia 9, Isabela Rodiño Lohren, de Miguel i Sabrina
- Dia 11, Miquel Jaume Marí, de Pedro i Maria Nieves
- Dia 12, Miquel Maqueda Bertard, de Antònio i Catalina
- Dia 14, Diego García Filgueiras, de Francisco Javier i Sabela
- Dia 14, Estrella García Filgueiras, de Francisco Javier i Sabela
- Dia 23, Kauan Dos-Santos Bispo, de Nerivaldo i Jucimara Boa Morte
- Dia 24, Roksana Golebiewska de, Marcin Lukasz i Antea Sylwia
- Dia 26, Maria del Rosario Fernández Silva, de Juan Bautista i Maria Amparo
- Dia 28, Noelia Berengena Bernat, de Pedro José i Maria Magdalena
- Dia 30, Mireia Guerrero Gómez, de José Antonio i Isabel Ana María
- Dia 30, Alba Pérez Ramírez, de Santiago i Encarnación
- Dia 31, Carmen Nelida Pascual Fernández, de Bartomeu i Carmen Nelida

Agost

- Dia 3, Alba Maria Pérez Pulido de Jesús i Maria Dolores
- Dia 7, Carolina Ramírez Bolívar, de Jaime Mauricio i Ximena
- Dia 8, Eva Santos Orts de Andrés i Maria
- Dia 17, Maria Yasmina Muhammad Nogales, de Yasir i Maria Isabel

Setembre

- Dia 5, Giulia Saporì, de Simone i Verónica
 Dia 6, Mila-Fel Herzog Eisermann
 Dia 10, Sofia López Cardenal, de José i Ana Maria
 Dia 13, Sixto Jiménez Flaquer, de Sixto i Rafaela
 Dia 16, Sergio Forjan Fernández, de Jorge i Maria de los Angeles
 Dia, 21, Lucia Pulido González, de Roque i Maria Luisa
 Dia 22, Sasha Amengual Morales, de Samuel i Denis
 Dia 27, Frederick Viteri Angulo, de Freddy Francisco i Erika Silvana

Octubre

- Dia 1, Joan Sebastià Rosselló Schlüter, de Juan i Auja
 Dia 2, Martí Ribot Pallicer, d'Antonio i Beatriz
 Dia 8, Llorenç Fons Massanet, de Lorenzo i Margarita
 Dia 8, Toni Bordoy Tous, de Miguel Ángel i Susana
 Dia 8, Inmaculada Mingorance Barrado, de Francisco i Inmaculada
 Dia 10, Inés Fernández Quedasa, de Juan José i Encarnación
 Dia 10, Aina Miquel Riera, de José Miguel i Sònia
 Dia 13, Marta Muñoz Russo, de Juan José i Margarita
 Dia 14, Chiara Casciano Melis, d'Emanuele i Maria Antònia
 Dia 14, Sharifa- Afsan Kueishy, d'Incha i Maymoura
 Dia 17, Lucia Campos Requena, d'Antonio y Balbina
 Dia 20, Mohammed N'Gouda, Dieng, de Mbaye i Awa Tall
 Dia 21, Maria Gómez Malagón, d'Antonio i Maria Evaristo
 Dia 23, Keira Gallego Montell, d'Alejandro i Elena
 Dia 25, Isabel Maria Pérez Martínez, de Miguel Ángel i Isabel
 Dia 26, Paula Maria Nieto Piñeiro, de Juan Carlos i Mónica
 Dia 28, Esther Ferrer Adrover, de Daniel i Sílvia
 Dia 29, Marc Fullana Llera, de Miguel David i Josefa

Novembre

- Dia 1, Alejandro Nikolaev Stanchev, de Nicolay i Asya

- Dia 2, Antònio Martínez Estela, de Manuel i Joana Aina
 Dia 4, Sergio Severo Gumiel, de Sergio Raúl i Maria José
 Dia 7, Víctor Vizcaino Mestre, de Luis Vicente i Maria Leonor
 Dia 13, Leire Vizcaino Pleguezuelos de Fernando i Vanesa
 Dia 29, Helena Maria Molina Djuran, de Pedro José i Tanja

Desembre

- Dia 5, Samuel Oliver Widmer Campo, de Tobias Samuel i Manuela
 Dia 7, Arnau Sansó Cabrer, de Pedro i Maria Rosa
 Dia 9, Xavier Aranda Caimari, de José i Antònia
 Dia 10, Ariane Cusicanqui Martorell, de Eduardo Max i Isabel Libertad
 Dia 13, Pablo Padilla Piñeiro, d'Antonio i Tamara
 Dia 15, Maria Cristina Alcibiade Benasar, de Massimiliano i Micaela
 Dia 18, Martyna Maria Kolak Chlopek, de Grzgorg i Ewelina Anna
 Dia 25, Toni Germeroth Juan, de Ralph Werner i Catalina
 Dia 26, Luna Garrido Pérez, de Miguel Ángel i Alesandra

NOCES 2008

Gener

- Dia 11, Arturas Paleckis i Lyudmyla Petrivna
 Dia 18, Hans-Dieter Mogilowski i Marion-Ilse Martini

Febrer

- Dia 15, Aldo Bernabé Van-Vethoven de Vera amb Doralicia Benítez
 Dia 29, Gabriel Thomas Daniel Seiler amb Bàrbara Ramírez Caparrós

Març

- Dia 2, Marcelino Baos Jiménez i Patricia Olmida Reyes Panchano

Abril

- Dia 4, Marcelino Sánchez Lindo i Laura Quintela Martín
 Dia 11, Bartomeu Flaquer Flaquer amb Margarita Rosa Rodríguez Díaz

Maig

- Dia 2, Miquel Piris Obrador amb Ana Maria Lasaga Hertogs
 Dia 16, Javier María García-Conde Noriega amb María Isabel Muñoz Velazquez
 Dia 16, Marcus Jame Fitch Kemps amb Sarah Elizaberth Birtwhistle
 Dia 17, José Muñoz Ferrera amb Jutta Gorg

Juny

- Dia 6, Abel Correa Perelló amb Ana Marta Morales Martínez
 Dia 6, Antònio García Paz amb Nina Volkeurath
 Dia 7, José Antonio Rubio Calero amb Cristina Nebot Martín
 Dia 13, Carlos Julio Altamirano Salavarría amb Marixa-Elizabeth Tapia Espinoza
 Dia 13, Emilio López-Vidriero Tejedor amb Jacqueline Sastre Bonnin
 Dia 20, Manuel Llabata Banús Neus Esteva Garau
 Dia 29, Patricio Ray Serra Nebot amb Maria del Carmen De Cabo Piñeiro

Juliol

- Dia 4, Amit-Kumar Akhelikar amb Sylvia Sbert Himgi
 Dia 14, Alejandro Sánchez Bueno amb Noraya Kalam Llinàs
 Dia 18, Carlos Alberto Hidalgo Polanco amb Yldaly Yuleyma Hernández Maderos
 Dia 26, Francisco Gabriel Nebot Martín amb Maria Auxiliadora Piñeiro Martos

Agost

- Dia 1, Peter Markus Haack amb Lorena Hidalgo Casado
 Dia 1, Said Alloui amb Tania-Sabrina Mateo Kretschmann
 Dia 8, Antònio Mergar García amb Neyla Miró Diaz

Anuari Cap Vermell 2007/2008

FINATS 2008

Dia 8, Bartolomé Pascual Rosselló amb Cristina López Gil
 Dia 9, Karim Hamdy Cardona de Derhan i Sonya Michelle
 Dia 12, Martí Vicens Toribio de Lorenzo i Maria del Mar
 Dia 14, Pedro Flaquer Servera amb Katja Zenk
 Dia 22, Sergi Estevez Ferrer de Francisco i Catalina Dolores
 Dia 29, Yasir Muhammad amb Maria Isabel Nogales Chamorro

Setembre

Dia 5, Indra Wolfgang Kureisky amb Maymouna Diallo
 Dia 12, Pere Vaquer Brunet amb Elvira Dalmau Fuentes
 Dia 12, Roberto Cabrero Martín amb Jaciane Vieira da Silva
 Dia 17, Pablo Fabian Fuentes Galiano amb Rachel Goyeneche Ferrari
 Dia 19, Antòni Serralta Juan amb Rosa Maria Guerra Martínez
 Dia 26, Michael Prechtler i Rosa Maria Martos
 Dia 26, Carles-Heinz Lewandowski amb Sabine Grofmeier
 Dia 30, Jonatan Magdalena Castaño amb Isabel Maria Pacheco Sánchez
 Dia 16 d'agost, José António Ruiz Robles amb Rosa Maria Lirón Martínez

Octubre

Dia 3, Pedro José Alzamora Vivas amb Christina Langer
 Dia 3, Justo Hidalgo García amb Micaela Morey Esteva
 Dia 10, Juan José Ruiz Ferrera amb Anna Birgitta Ezelius
 Dia 11 Ralf Telgenbuscher amb Aurélie Tudorita Chisleag
 Dia 17, Serafín Fernández García amb Alejandra Valdez Ramirez
 Dia 17, Marcos Alzamora Vivas amb Maria Laura Falcón

Novembre

Dia 7, Onofre Pascual Massanet i Katia Entenza Rivero
 Dia 28, Ralph-Werner Germoroth i Catalina Juan Brunet

Desembre

Dia 5, Juan Luis García Pérez amb Maria del Rocio González Sánchez
 Dia 19, Bernardo Antonio Molero Fuentes amb Ana Delia Vallejo Quiroga
 Dia 31, Nassir Abbas amb Stefanie Schonebeck

Juny

Dia 6, Abel Correa Perelló amb Ana Marta Morales Martínez
 Dia 6, Antònio García Paz amb Nina Volkeurath
 Dia 7, José António Rubio Calero amb Cristina Nebot Martín
 Dia 13, Carlos Julio Altamirano Salavarría amb Marixa-Elizabeth Tapia Espinoza
 Dia 13, Emilio López-Vidriero Tejedor amb Jacqueline Sastre Bonnin
 Dia 20, Manuel Llabata Banús Neus Esteva Garau
 Dia 29, Patricio Ray Serra Nebot amb Maria del Carmen De Cabo Piñeiro

Juliol

Dia 4, Andre Strathmann
 Dia 22, Juan Fernando Gaviria Pérez

Setembre

Dia 4, Bartomeu Sancho Llull (1917)
 Dia 5, Anke Baumann (1989)
 Dia 6, Petra Flores Vaquerizo (1921)
 Dia 15, Francisca Fernández Orpí (1913)
 Dia 15, Antòni Garau Barceló (1922)
 Dia 20, Nicolau Ginard Adrover (1913)
 Dia 25, Nicola Quacquarelli (1957)
 Dia 30, António Pérez González (1953)

Octubre

Dia 5, Enrique Rodríguez Silva (1928)
 Dia 6, Isabel Perelló Sancho (1921)
 Dia 15, Mateu Morey Lliteras (1933)
 Dia 16, Margalida Cifre Vives (1917)

Novembre

Dia 5, Enrique Rodríguez Silva (1928)
 Dia 6, Isabel Perelló Sancho (1921)
 Dia 15, Mateu Morey Lliteras (1933)
 Dia 16, Margalida Cifre Vives (1917)

Desembre

Dia 1, Erich Gunter Merkle (1935)
 Dia 8, Antònia Tomes Bonnin (1929)
 Dia 10, Josefa Morató Boronat (1926)
 Dia 16, Mohamed Zaanani (1972)
 Dia 16, Ahmida Tahrioui (1970)
 Dia 16, Ismael Rodríguez González (1973)
 Dia 16, José Manuel Fernández Arquellada (1980)

Gener

Dia 5, Sebastiana Adrover Adrover (1919)
 Dia 7, Pilar Celada Fernández (1926)
 Dia 24, Maria Prats Moll (1916)

Febrer

Dia 3, Magabule Demir (1945)
 Dia 4, Fèlix Herrero Terrassa (1923)
 Dia 6, Maria Juan Ferrer (1919)
 Dia 7, Miquel Adrover Melis (1940)
 Dia 25, Maria Asunción Blanco Ardilla (1926)

Març

Dia 3 Antònia Esteva Servera (1922)
 Dia 7, Karin Margarethe Giesa (1930)
 Dia 23, Pedro Bienvenido Collado Sierra (1948)

Abril

Dia 16, Carmen Ramos Ramos (1917)
 Dia 30, Karl-Heinz Klose (1950)

Maig

Dia 10, Maria Garau Massanet (1925)
 Dia 11, Christel Rainer (1938)
 Dia 13, Sebastià Montserrat Mesquida (1918)
 Dia 13, Bàrbara Llull Esteva (1943)
 Dia 14, Hansdieter-Kunt Manfred Klinger (1948)
 Dia 21, Agustina Ruiz Cazorla (1914)
 Dia 24, Maria Soler Llodrà (1916)
 Dia 28, Josep Blanes Amoròs (1916)
 Dia 30, Catalina Flaquer Gili (1928)

CULTURA

Fer una selecció de les notícies i activitats realitzades durant un any i mig a Capdepera és una tasca prou complicada. A les planes de *Cap Vermell* digital hem fet un seguiment gairebé exhaustiu dels actes celebrats en el municipi. Així, resultaria feixuc fer un llistat d'obres representades al Teatre (com no recordar *Cos de Dona*, *Tape*, *Variacions enigmàtiques...* i tantes altres!), els concerts de les corals Alzinar, Gabellina o Sol Naixent, de la banda de Música, dels joves intèrprets de l'Escola de Música, les actuacions de ball de bot o les pel·lícules del cinema. Així, hem extret els esdeveniments més significatius (que no més importants). A més de ressenyar la posada en marxa del cinema, els diumenges horabaixa, volem comentar que en aquesta època s'ha consolidat un club de lectura que periòdicament se reuneix a la biblioteca de Can Piricus.

Vegeu aquest extens resum que, així i tot, té llacunes involuntàries. Segur que si un altre hagués fet la selecció el resultat hauria estat diferent.

23 juliol 07

Cloenda del III Festival Internacional de Percussió Vila de Capdepera

Els dies 21 i 22, professors i alumnes del III Festival Internacional de Percussió van cloure amb sengles concerts que, uns i altres, oferiren en el moll, i que, com podeu apreciar a la imatge de dalt, varen ser seguits per nombros públic.

En el concert de dissabte, els professors Sebastià Moscad, Francisco Javier Sanchís, Yoel Páez i Nebojsa Jovan Zivkovic realitzaren una vertadera exhibició del seu virtuosisme, especialment els dos últims, que embadaliren el públic.

El diumenge foren els més de vint alumnes que varen prendre part en el curs els qui actuaren, per a entusiasme de familiars, amics i assistents en general.

Tot plegat, un magnífic colofó a aquest III Festival.

Hi haurà IV Festival?

28 juliol 07

Bàrbara Hendricks tancà les Serenates d'Estiu

Es varen esgotar les entrades per escoltar la cantant nord-americana

Les XX Serenates d'Estiu de Cala Rajada ja són història. El darrer capítol el va omplir la cantant nord-americana Bàrbara Hendricks, el passat divendres 27 de juliol, acompanyada al piano per Love Derwinger. La gran expectació que havia aixecat la presència de la soprano d'Arkansas es va traduir en un ple a les escales de la Torre Cega.

Pel que fa a l'actuació de la cantant, l'hem de qualificar de correcta. El programa era exigent, sense concessions, d'obres poc conegudes. Al nostre parer, Bàrbara Hendricks va anar millorant a mesura que passava la vetllada i a nosaltres ens va agradar especialment quan va interpretar Scöenberg i Weill.

El nivell dels quatre concerts que hem pogut escoltar aquest any ha deixat el llistó molt alt i la gent de Joventuts Musicals ho tindrà difícil per a repetir un cartell d'aquesta categoria.

Enhorabona a tota la gent que ha fet possible, un any més, que Cala Rajada es convertís per uns dies en el centre musical de l'illa.

1 novembre 07

Càmera..., acció!

La raó és simple. N'Arnau Serra i un nombrós grup de tècnics i ajudants estan rodant un curtmetratge pels carrers del nostre poble. El rodatge, que tindrà lloc tot el pont de Tots Sants, ha mobilitzat un bon grapat de gabellins i gabellines, com ara nombrosos membres de la Tercera Edat en qualitat de figurants (per cert estan encantats de participar-hi).

Els actors protagonistes de l'obra són Josep Maria Mas (que ha participat en la sèrie *El cor de la ciutat*, com a Dani); i Olalla Moreno, que ha actuat en nombroses pel·lícules (*El dominio de los Sentidos*, 1996; *A los que aman*, d'Isabel Coixet, 1998; *Insomnio*, de Chus Gutiérrez, 1998; *El regal d'aniversari*,

Anuari Cap Vermell 2007/2008

1998; *Tomando té*, 2000); com a actriu de teatre ha intervingut en *Nits blanques*, i en les sèries de televisió *Nissaga de Poder* i *Porca misèria*.

L'equip de rodatge es completa amb devers 20 membres més, entre tècnics de so, llum i maquillatge, i els ajudants de producció. El primer dia de rodatge s'han trobat amb la molèstia de la pluja, el seu principal inconvenient, que ha allargat i entorpit la filmació d'algunes escenes. Confiem que el temps ajudi.

Des de l'equip de rodatge ens comentaren que estaven molt contents amb les facilitats i ajudes rebudes per part de l'ajuntament, la qual cosa ha facilitat la seva feina.

Nosaltres ja frissem de veure el resultat. Per cert, ens han dit que l'obra ens sorprendrà.

23 novembre 07

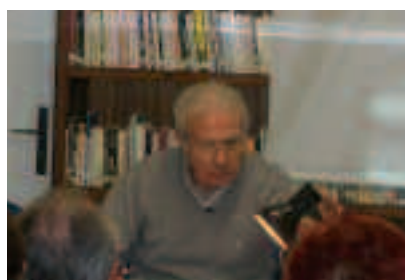
Antoni Flaquer: gran èxit de la projecció de fotografies de Cala Rajada

La projecció de fotografies antigues de Cala Rajada, recopilades i comentades per Antoni Flaquer Coix, va superar totes les previsions quant a assistència de públic, que va desbordar la capacitat de la Biblioteca de Cala Rajada.

Després d'unes paraules del bibliotecari Pau Alemany, el batle Bartomeu Alzina es va referir a la feina recopilatòria d'Antoni Flaquer, i li va agrair que dedicàs tants d'esforços a arrebregar material de tota mena –gràfic, especialment–, i contribuir a rescatar de l'oblit moltes d'imatges del passat del poble.

Amb la col·laboració de Maria Massanet i de Gori Reixach, la projecció es va desenvolupar en un clima que va anar de la nostàlgia a la descoberta, segons les edats i les procedències, mentre en Toni Coix, amb absoluta naturalitat va anar comentant cada una de les fotografies projectades i enriquint considerablement el que es podia veure a la pantalla. També el públic assistent s'hi va implicar, il·luminant la descripció de les imatges.

Cal destacar la gran presència de membres del consistori, tant de l'equip

de govern com de l'oposició (en comptarem fins a vuit!). A partir de l'interès demostrat, caldria demanar-los, a uns i altres, que posassin la maquinària municipal en marxa per tal d'assegurar la supervivència d'aquest material tan valuós.

I la publicació, digna d'una selecció acurada de fotografies, què tal podria anar?

6 desembre 07

Concert de Santa Cecília 2007

A una església plena de gom a gom, la Coral s'Alzinar i la Banda de Música de Capdepera celebraren el concert de Santa Cecília de 2007, això sí, amb una mica de retard.

El programa començà amb les cançons "For the beauty of earth" de John Rutter i una selecció de "West Side Story", de Leonard Berstein (Tonight, I feel pretty, One hand, One heart i Amèrica) i una nadala. La coral comptà amb l'acompanyament al piano de Maria Antònia Gomis i la direcció d'Elionor Gómez Quintero Garau.

La segona part anà a càrrec de la Banda de Música, sota la direcció de Miquel Gayà. El programa de la banda incloïa "Suspiros de España" (A. Alvarez), "Fiddler on the roof" (Jerry Bock), "Una noche en Granada" (Emilio Cebrian Ruiz) i "Concerto d'amore" (Jacob de Haan).

A la tercera part Coral i Banda, conjuntament, sota la direcció de Miquel Gayà interpretaren l'obra "Nerval's", de Jacob de Haans, que consta de cinc parts: Prologue, Une allée du Luxembourg, Espagne, Chanson gothique i Notre Dame de Paris.

El concert agradà als presents, que obligaren amb les seves mamballetes a

un parells de bisos, entre d'ells "Capdepera, Capdepera!".

En acabar el concert els músics gaudiren d'una xocolata amb ensaimada i cava al local de l'escola de Música.

12 gener 08

10 anys de biblioteca a Can Piricus

Dia 9 de gener de 1998 s'inaugurava la biblioteca pública municipal a Can Piricus, on es troba ubicada des d'aleshores ençà. Aquesta setmana, amb motiu del desè aniversari d'aquella efemèride, s'han dut a terme distintes activitats amb la intenció de celebrar l'esdeveniment. Dia 8, la celebració va estar dedicada als més petits, amb l'actuació d'un contacontes. Concretament va ser "Anem de viatge amb l'explorador Vador", que va fer les delícies dels nins i nines usuaris habituals de la biblioteca de Capdepera.

Dia 9 s'organitzà una original festa d'aniversari, amb tot allò que ha de tenir una festa d'aquest tipus: un refresc, amb una bona tortada, bufada d'espelmes i cantada del tradicional "Et donam els molts d'anys, amic nostre i company...", i la trobada informal d'usuaris.

Per acabar els actes, dia 11 va tenir lloc una molt interessant xerrada de la bibliotecària, Magdalena Melis, que permeté conèixer com és la feina a la biblioteca, com s'organitzen els llibres, com funciona el sistema d'arxiu de la Xarxa de Biblioteques, relació d'activitats, i moltes coses més. També resultà interessant comprovar com ha canviat el concepte de "biblioteca" al llarg d'aquests 10 anys.

Malgrat tractar molts d'aspectes del món de la biblioteca, l'exposició resultà amena i didàctica, i comptà amb el suport d'informació visual. L'acte comptà amb una bona representació de regidors de l'equip de govern, encapçalats pel batle, Bartomeu Alzina.

Com va dir na Magdalena Tous, la bibliotecària de "la Caixa" convidada a a aquest acte, aquestes jornades són importants perquè es mostra la feina que hi ha a les biblioteques que no se

veu. Evidentment la biblioteca ha deixat d'esser un magatzem de llibres.

12 març 08

Mamma mia: èxit artístic i de públic

El fet que els alumnes de 4t d'ESO de l'Institut hagin hagut d'afegir una representació a les quatre que havien programat explica prou bé quina ha estat la resposta del públic a la proposta musical d'aquests al·lots

L'any passat, amb *Hoy no me puedo levantar*, s'havia deixat el llistó molt alt, però la veritat és que aquest *Mamma mia* no ha desmerescut gens ni mica. Podríem dir que entre el curs de l'any passat i el d'enguany hi ha hagut empat artístic.

Del repartiment artístic, tot i que hi hagi hagut papers protagonistes, no destacarem ningú, perquè allò especialment atractiu foren les coreografies del conjunt.

A més, s'ha de considerar que aquesta vegada, els al·lots i les al·lotes s'ho han organitzat ells solets, i ells són, per tant, els depositaris absoluts d'aquest nou èxit

I tot sense oblidar que l'objectiu, a més del guster que sens dubte tots els protagonistes deven haver passat, i del guster que passarem familiars i amics i tots nosaltres, era recollir doblers per al viatge d'estudis. En aquest aspecte, doncs, objectiu assolit, a pesar del preu modest de les entrades.

24 abril 08

Esplèndida diada de Sant Jordi

Roses i llibres a la plaça de l'Orient

Coincidint amb dia de mercat i amb un temps magnífic, aquesta diada de Sant Jordi podem dir que ha estat de les més participades de les que s'han celebrat fins ara a Capdepera. Les vendes de llibres funcionaren a gran ritme i les roses es varen esgotar abans del migdia. Els estrangers que trullejaven per la plaça demanaven explicacions de tan singular festa. Els polítics s'hi deixaren veure i, naturalment, els escolars dels distints centres del poble. Els bibliotecaris, Magdalena Melis i Pau Alemany, foren els que varen dur el pes d'aquesta excel·lent jornada. Al capvespre hi va haver lectures, actuacions musicals i tallers que arrodoniren una festa que, des de la constància dels seus promotors, està arrelant entre nosaltres. Prova d'això és la nombrosa participació popular.

A més de les biblioteques, hi participaren amb els seus estands la llibreria l'Orient, Deixalles, alumnes de l'IES i alumnes de 6è de s'Alzinar, com també les escoles amb material elaborat pels nins i nines.

24 abril 08

Concurs de piano / Roda de premsa

Amb un concert de Yi Fan Chiang (guanyador absolut de l'edició de l'any passat), diumenge dia 27 comença el VII Concurs de Piano Vila de Capdepera

Per algun motiu que no hem pogut esbrinar, la majoria de mitjans de comunicació convocats no varen comparèixer a la roda de premsa convocada amb motiu de la presentació del VII Concurs de Piano Vila de Capdepera.

Sí que hi foren presents el batle, Bartomeu Alzina; el regidor de Cultura, Rafel Fernández; i, com no, la directora del Concurs, Noemí Dalmau.

Pel que fa al que es va dir, poques coses podem afegir a allò que podeu trobar a la nostra pàgina des de fa dies, on us oferim tots els detalls d'aquest gran esdeveniment pianístic de ressò internacional.

Una vegada més, volem destacar que a la final de la categoria màxima (5è nivell), els concursants estaran acompanyats d'orquestra. Així mateix, el guanyador obtindrà un premi afegit d'alt valor artístic: una actuació amb l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears. I, finalment, donada la volada d'aquest concurs, amb participació de concursants de 27 països distints, a partir d'aquesta edició es constitueix en biennal.

Cap Vermell vos tindrà informats del dia a dia del concurs.

5è NIVELL

1r premi: JAE KYUNG YOO –Corea del Sud.

LIESEGANG | MESTRE .sl

c/. almirall cervera, 22 07590 cala rajada
telf.:971 565724 fax:971818301
www.liesegang-mestre.com

c/. costa l'lobera, 53 1º 07570 arà
telf.:971829544 fax:971 829673
email: ofi@liesegang-mestre.com

Anuari Cap Vermell 2007/2008

2n premi: MARINA GOSHKIEVA
–Rússia .

3r premi: exaequo ASTRID STEIN-
CHADEN –Àustria , i ELISA D'ÀURIA
–Itàlia

Premi especial concert / Orquestra: JAE
KYUNG YOO.

Premi especial recital J.M. Capdepera:
JAE KYUNG YOO.

Premi especial recital Auditori Conser-
vatori: MARINA GOSHKIEVA.

Premi Públic: MARINA GOSHKIEVA.

10 maig 08

Diada gegantera a Capdepera

*Deu colles de gegants ompliren de festa
els carrers de Capdepera*

Amb una gran expectació de públic, i una molt bona participació de gegants, la gent de Capdepera va poder gaudir, aquest dissabte dia 10, de la presència d'uns tan impressionants com singulars personatges. A la cita hi varen com- parèixer deu colles d'arreu de Mallorca. Evidentment no hi podien faltar En Roc i Na Esperança, els amfitrions.

La plantada va tenir lloc a l'aparcament de Ca'n Patilla, on es creà una gran expectació. Després, la passejada de rigor, pels carrers Centre, Pla d'en Cosset, de la Mar i Col·legi. Aturada i descans a la plaça de l'Orient, on s'ofe- rí un refresc a les colles assistents, i als músics (a toc de tamborí, flabiol i xere- mies). I el final, a la plaça des Sitjar, on es va fer el ball de comiat. El canvi de data de celebració, del diumenge al dis- sabte, no sembla haver afectat el poder de convocatòria d'aquest acte. Tot un èxit de trobada, amb la Colla Gegan- tera de Capdepera al capdavant, com a preludi del Mercat Medieval que ens espera el proper cap de setmana

Foto de la colla de Capdepera, amb el gegants Roc i Esperança.

23 maig 08

Inauguració VI mostra de teatre

*Dia 23 a les 19,30 hores tingué lloc
l'acte de presentació de la Mostra de
Teatre, Música i Dansa infantil
i juvenil de Capdepera*

Aquest divendres, dia 23 de maig a les 19:30h al Teatre de Capdepera s'i- naugurarà la VI Mostra de Teatre, Música i Dansa, Infantil i Juvenil amb la participació del batle de Capdepera i els regidors de cultura i joventut, Rafel Fernandez i Maria Orts.

A aquesta inauguració es presentaran totes les obres teatrals que es represen- taran al llarg del mes de juny, s'entrega- ran els premis del concurs de cartells de la mostra i es representarà l'obra: *El Bosc dels Ferrerets* de Liona Di Marco

La Mostra de Teatre va nàixer l'any 2003 com un intent d'unificar l'activi- tat teatral del municipi i amb l'objectiu de divulgar i donar a conèixer el movi- ment teatral juvenil que s'està gestant a Capdepera, com a llavor pel teatre futur.

Per una altra banda, també existeix el concurs de dibuix per al cartell i els programes per a la Mostra concurs, que ja es troba a la seva sisena edició, amb la participació dels alumnes dels centres educatius del municipi i que tenen de 9 a 17 anys.

A partir de l'any 2006, dins la quarta edició, s'inclou en la música i la dansa com a dos tipus més d'arts escèniques.

L'èxit de les anteriors edicions es pot comprovar amb l'augment de partici- pants, ja que s'ha passat de 260 joves actors dins la primera edició a 582 a la VI Mostra.

Participen en aquesta Mostra: els alumnes de 3r d'infantil, de 2n, 3r i 6è de primària del CEIP s'Alzinar, els alumnes de 6è de primària del CEIP s'Auba, els alumnes del Taller de Dansa de l'APIMA s'Alzinar i AMPA s'Auba, els alumnes dels Taller de Teatre de l'AMPA s'Auba, els alumnes de 4t d'ESO de l'IES Capdepera, els alumnes del Taller de Teatre del Centre Jove de Capdepera, els alumnes de l'Escola Municipals de Música de Capdepera, alumnes de 4t d'ESO de l'IES Bendinat (que vénen gràcies al programa d'inter- canvi) i els alumnes del Ballet "Stylo.

25 maig 08

25è aniversari de la recuperació del Castell

Acte senzill i sobri per a celebrar el 25è aniversari de la recuperació del Castell de Capdepera.

Dia 25 de maig se celebrà a la Casa del Governador un acte institucional que reuní un bon grapat de gabellins i gabellines per a celebrar la recuperació del Castell per part del poble. És a dir, se celebrà que el nostre Castell passà de titularitat privada a pública.

L'acte consistí en la recepció de les autoritats a càrrec d'un grup de xere- miers i uns breus parlaments comme- moratius. Mateu Garau, president del Patronat del Castell, donà la benvingu- da i acte seguit parlà Salvador Moll, el batle que va signar la recepció del monument, qui recordà com es varen dur a terme les negociacions que acaba- ren amb la signatura de compra cessió (insistí molt que no es pot parlar de ces- sió, sinó de recuperació) entre l'Ajunta- ment i els propietaris. Acte seguit, el senyor Gabriel Cerdà, director insular de Patrimoni, recordà que el nostre Castell, juntament amb el de Bellver, són els únics castells de Mallorca de titularitat pública, i oferí un pla de recuperació d'aquests béns culturals. Per acabar, el batle, Bartomeu Alzina, agraf a tots l'assistència, especialment als batles de Son Servera i Sant Llorenç, i als seus predecessors per la feina feta.

Durant l'acte es presentaren dues escultures de Pere Pujol donades per Victòria Reynés, Juan Melis i Juan Iribarnegaray, que romandran a l'expo- sició permanent de la Llata. El grup de violinistes de l'Escola de Música amenitzà l'acte.

11 juliol 08

Presentació del llibre *El vent de les paraules*

*“Perquè aquí puc parlar
amb les mates i els pins
i escoltar garballons
i mirar corbs marins
i sotjar farallons
i horitzonts sens conf.”*

El racó de les àncores de Cala Gat, magnífic escenari per a la presentació del llibre de Jaume Fuster.

Jaume Fuster, escriptor, amic i ànima de *Cap Vermell*, presentà el seu llibre *El vent de les paraules*, en què recull un conjunt de poemes escrits en els darrers deu anys. Amb una acurada edició de l'editorial Setzevents, i patrocinat per l'Associació Cap Vermell i l'Ajuntament de Capdepera, el llibre s'organitza en tres parts: Remor de tu, 16 poemes d'intenció amorosa; Remor de mar, 24 poemes al voltant de la terra, la llengua i la identitat; i el tercer, Remor de mots, més intimista, sobre la mateixa creació literària i les contradiccions que ens planteja l'existència.

La presentació del llibre resultà un acte molt bell. Bell per les paraules que s'hi digueren. Bell pel lloc que ens acollia. Bell per la gent que omplí el racó de les àncores del passeig de Cala Gat.

Carme Mut presentà, de forma impecable, l'acte (molt bé, Carme!) i cada un dels participants. El primer a parlar va ser el també poeta Miquel Mestre, qui comentà l'obra de Jaume a través de la seva relació personal i de cites literàries. Miquel aconseguí emocionar l'auditori amb un discurs d'un altíssim nivell en la forma i en el fons.

“La bona poesia participa de Déu, de la matemàtica i de la música i no n'és una excepció la poesia de Jaume Fuster. La paraula Déu guaita adesiara en aquest vent de les paraules. [...] La matemàtica pura hi és present en el ritme intern de gairebé tots els poemes, sobretot els sonets. Una música més profunda que el mateix silenci amara tot el poemari...”

Jaume Fuster pujà per donar les gràcies a tots els que l'han ajudat a dur a bon port l'edició del llibre, i per a dedicar-lo als presents. L'abast de la seva

poesia, va dir, no pretén anar més enllà dels qui, amb la seva presència, varen comparèixer i dels amics que decideixin llegir la seva obra.

“Aquest és un llibre que va néixer com a recollida del material que el riu dels anys ha dipositat a la platja d'aquests fulls que avui arriben a les vostres mans”.

El batle de Capdepera, Tomeu Alzina, dirigí unes paraules al públic, tot elogiant l'obra de Jaume Fuster i l'organització de l'acte.

La segona part de l'acte va consistir en una lectura, per part de Toni Perelló i Toti Fuster, d'alguns poemes del llibre, alhora que Manuel Muntaner i Marisa Rojas interpretaren algunes cançons, les lletres de les quals són també poemes d'en Jaume. Manuel Muntaner manifestà la seva intenció de compondre un disc amb lletres del mateix autor, mostra del qual seria la bella cançó “Si de cas me morís”.

Per acabar la vetllada, Maria Antònia Nadal, la dona d'en Jaume (a qui està dedicat el llibre), tingué una emotiva intervenció, en què comentà les múltiples activitats del seu espòs. Va acabar amb una frase plena d'ironia i humor: “...Ara només li faltava el Cap Vermell digital”.

Després de l'acte pròpiament dit, Pep Fuster preparà aigua de valència per a tots els assistents. Molt celebrada, per cert.

En definitiva un acte molt concorregut, ple de paraules, belles paraules, i de bona música, en un ambient molt agradable i un marc nou, descobert per a l'ocasió i, sobretot, immillorable.

Gràcies Jaume per les teves poesies.

10 agost 08

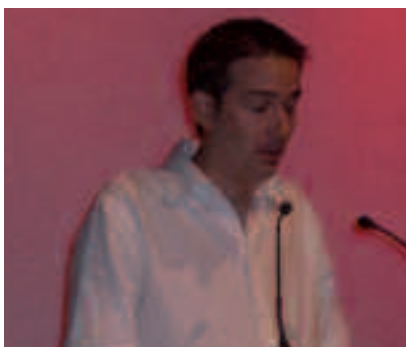
Presentació del llibre *Joan Rai i el seu petit país*

Amb una veu que a penes podia contenir l'emoció, sobre l'escenari del teatre, n'Arnau Serra –autor del DVD que veuríem a continuació i nét de Joan Rai–, va contar que el seu padrí li havia recomanat que treballàs a partir de la tècnica i, molt especialment, dels sentiments. I bé podem dir que tot el que vàrem veure i escoltar el passat dissabte, a partir de les 9 del vespre en va deixar surar un gavadal de sentiments. La presentació de *Joan Rai i el seu petit país* va constituir una davallada lliure als fons dels records i de l'esperit d'una figura que, ara ja, constitueix un patrimoni comú per a tots els gabellins.

Les paraules del batle, Bartomeu Alzina; del coordinador de l'edició del llibre, Miquel Flaquer; i del realitzador del DVD, Arnau Serra, serviren per a introduir la projecció del documental. Tots tres es referiren a Joan Rai, per bé que des de punts de vista diferents. Especialment interessant, i compromesa, fou la intervenció d'en Miquel del Recreo, en què va reivindicar la memòria de tots aquells que, en defensa dels seus ideals, havien sofert les represàlies del règim dictatorial del general Franco.

Pel que fa al llibre, hem de dir que es tracta d'una obra molt acurada quant a l'edició que n'ha fet Documenta Balear. Quinze veus, de persones que, en un o altre aspecte del quefer de Joan Rai, varen compartir l'odissea vital d'aquest personatge, ens hi apropen i ens n'il·luminen una biografia d'altra part ben coneguda. Però aquests testimonis, a més, ens ajuden a llevar l'embolcall del personatge per a posar-nos fit a fit amb la persona que, per dir-ho amb paraules de Gabriel Flaquer Terrassa, va ser “un home net, una de les persones més nobles que he conegut”.

Quant al documental realitzat per Arnau Serra, constitueix un brillant exercici cinematogràfic, en la línia dels millors treballs d'aquest gènere. Els apunts històrics i biogràfics, bastits sobre belles imatges dels espais que varen constituir el món quotidià de

Joan Rai, compten amb l'aportació de testimonis directes dels distints camps d'acció artística en què es va moure. No oblidem que bona part dels testimonis són experts en cadascun d'aquests camps (Manel Santana, historiador; David Ginard, historiador; Maria Magdalena Alomar, historiadora del teatre del segle XX; Pere Servera, historiador de l'art; Arnau Company, historiador). Però és que el treball ja ens sobta i ens sorprèn des del seu inici, quan la veu del mateix Joan Rai se'ns adreça, a nosaltres espectadors, com si ens tingués davant. Tot plegat, una hora en què un devesall d'emocions ens manté arrapats a la butaca i ens posa un nus a la gola, sense capacitat per res que no sigui deixar-nos transportar pel so i la imatge, perfectament harmonitzats.

La família de Joan Rai va voler que el món heterogeni i calidoscòpic d'aquest artista ens arribés en la seva globalitat i des de tots els vessants. La tasca ingent de moltes persones, amb en Miquel Flaquer "Recreo" al capdavant, ho han fet possible. Ara tots nosaltres en podem gaudir i a més tenim la sensació de fer-nos adults com a poble, des del moment que som capaços de reconèixer els mèrits dels propis fills. I això no sempre és fàcil.

28 agost 08

Presentació del llibre *La divisió territorial del terme d'Artà: 1812 1858*.

El naixement de Capdepera i Son Servera, a Can Creu d'Inca

Com molts deueu recordar, el 26 de juny es va presentar el resultat del tre-

ball d'investigació del període del segle XIX, que va desembocar en la divisió territorial del municipi d'Artà, treball que havien dut a terme Maria Massanet, Antoni Picazo, Miquel Pastor i Gori Rexach. Ara, aquest passat dijous dia 28, i com a part dels actes de commemoració del 150è aniversari d'aquells fets, es va presentar a un nombrosíssim públic que omplia fins a vessar les voltes de Can Creu d'Inca la materialització de l'esmentat treball en forma de llibre i de DVD, apareguts sota el títol de *La divisió territorial del terme d'Artà. El naixement de Capdepera i Son Servera*.

Varen prendre la paraula l'arxivera local, Maria Massanet, i Miquel Pastor, per a referir se a l'obra en qüestió i als treballs que l'han feta possible. Per la seva part, la catedràtica Isabel Moll, que n'ha escrit el pròleg, es va referir a la importància de treballs d'aquesta naturalesa per a conèixer a fons el nostre passat, i va animar a continuar aquesta tasca als investigadors d'altres pobles que varen viure processos semblants al nostre. Finalment, el batle Bartomeu Alzina va cloure el torn d'intervencions, en què va agrair l'esforç de l'equip d'investigadors, així com l'aportació de totes les persones que hi han col·laborat d'una manera o altra.

Tot seguit es passà a la sala d'exposicions, on es pot visitar una mostra molt interessant de part de la documentació consultada en el procés d'investigació a què ens referim. A la terrassa, professors i alumnes de la secció de corda de l'Escola de Música hi posaren una agradable rerefons musical.

A l'acte hi assistiren representants dels ajuntaments de Son Servera i Artà, pobles on es repetirà la presentació els dies 6 i 12 de setembre, respectivament.

31 agost 08

Acte institucional del 150 aniversari...

Divendres dia 29, a l'horabaixa, tengué lloc l'acte institucional de la celebració del 150è aniversari de la divisió territorial del terme d'Artà, amb manco presència de públic que el dia anterior, amb motiu de la presentació del llibre.

L'acte comptà amb una senzilla però original i acurada presentació a càrrec del regidor Climent Crespo, qui va compondre un glosat relatant els fets de la segregació de Capdepera i convidant a l'agermanament dels pobles de Llevant.

Intervingueren els batles d'Artà, Rafel Gili; el de Son Servera, Josep Barrientos; i el de Capdepera, Bartomeu Alzina, posant en relleu, tots tres, la necessitat de fer colla per a enfrontar-se als reptes de futur.

Per finalitzar l'acte, es mostraren diapositives de la instal·lació del monòlit commemoratiu en el Coll d'es Vidriers.

A continuació tengué lloc a l'església de Sant Bartomeu el concert de cloenda dels actes programats per a tal commemoració i després es tornà a travessar el carrer de cap a Ca'n Creu d'Inca per a brufar la feta

1 setembre 08

Gran èxit artístic i de participació en el Festival d'instruments de metall

Els dies 29, 30 i 31 d'agost tingué lloc a Capdepera el festival de música d'instruments de metall, organitzat pel quintet 5 de Braç. Un festival d'aquest tipus feia 15 anys que no es feia a Mallorca i ha arreplegat músics de gairebé tota l'illa, a més d'un planter de professors de primer ordre. A banda del quintet organitzador, al capdavant del qual es troba Joan Ramon Xamena (exdirector de la banda de Música de Capdepera), hi participaren el sextet valencià Spanish Brass Luur Metalls i el trombonista i professor Michel Becquet.

Durant aquests dies s'han compaginat les classes, els assaigs i les concerts.

Bandes, mentre que els alumnes pertanyents a una banda (en actiu) pagaven 95 euros i els lliures 125 euros. Els alumnes oients pagaven 100 euros. Això comptant els dinars. A cada participant se li va lliurar un diploma homologat, amb un crèdit equivalent a 24 hores. Al curs hi assistiren quasi 50 alumnes (dissortadament cap de Capdepera), la qual cosa suposa tot un èxit de participació. Les classes es varen desenvolupar a l'escola de música i els concerts al Teatre de Capdepera, malgrat es considerà la possibilitat de fer-los a sa Torre Cega.

S'ha de dir que simultàniament hi hagué una exposició de fotografies i dibuixos en el vestíbul del Teatre, a càrrec de Julie Leger, Carlos Seguí i Eliseo.

Divendres, dia 29 d'agost, amb una acceptable presència de públic, tingué lloc el concert de presentació a càrrec de 5 de Braç (5dB) dirigits per Michel Becquet. El conjunt mallorquí interpretà un programa variat i entretingut, que agradà força els presents.

Dissabte, dia 30 d'agost, hi hagué un canvi de programa: en comptes del quartet de trombons anunciat va tenir lloc un concert de bombardí i piano, a càrrec de Josep Burguera i Irineusz Jagla. Llàstima que la coincidència amb altres actes (concert de cantautors locals) musicals li restà públic, ja que resultà un concert molt interessant.

Diumenge, dia 31 d'agost, varen oferir-se dos concerts. El primer a les 19,30 hores va ser el dels alumnes, que interpretaren les obres que havien preparat durant el curs i serví per a comprovar el bon nivell dels participants.

A les 22 hores tingué lloc el concert de cloenda amb dues parts ben diferenciades. La primera part a càrrec de Spanish Brass Luur Metalls (Sblm), amb una ampla varietat de temes, interpretats amb un notable domini dels instruments (de fet els integrants del grup valencià són autèntics virtuoses).

La segona part posà de relleu les possibilitats dels instruments de vent, amb un planter de músics que embadaliren els aficionats (s'ajuntaren Spanish Brass i 5 de Braç). Aquest dia sí que era ple el teatre.

De Bach a Paquito d'Rivera, passant per fragments de sarsuela o, fins i tot, per una obra escrita especialment per a

l'ocasió, "Double brass quintet" (estrena mundial), per acabar a ritme de bossa nova, totes i cadascuna de les obres interpretades aconseguiren entusiasmar els assistents.

Com no se cansaren de repetir els músics, nosaltres també esperam que aquest festival tingui continuïtat.

Enhorabona als organitzadors, professors i alumnes participants.

15 setembre 08

II Festival internacional de música. Gran èxit artístic, amb discreta resposta de públic

El cap de setmana del 12 al 14 de setembre va tenir lloc la segona edició del Festival internacional de música de Capdepera, sota la direcció artística de la clarinetista Sabine Grofmeier. El festival va tenir dues ubicacions: dia 12 i 13 a les voltes de Can Creu d'Inca, i dia 14 al teatre de Capdepera.

Malgrat l'esforç de l'organització, malgrat la qualitat dels intèrprets, malgrat la selecció d'obres, malgrat tot..., aquest festival no ha arribat a quallar a Capdepera. I és una llàstima perquè els concerts eren molt interessants i d'un gran nivell musical.

Però anem a comentar cada actuació.

Dia 12, a les Voltes de Can Creu, amb una assistència discreta de públic majoritàriament estranger, se celebrà el concert d'obertura "Les femmes fantastiques" a càrrec de Sabine Grofmeier, clarinet, i Emanuela Simeonova, violoncel, interpretant majoritàriament un repertori d'autors i obres molt coneguts.

Dia 13, en el mateix lloc, amb una major entrada, se celebrà el concert de cambra a càrrec de Sabine Grofmeier (clarinet), Linda Mantcheva (violoncel) i Michael Meyer (piano), amb obres de Beethoven, Vivaldi, Poulenc, etc...

Els assistents gaudiren d'una gran vetllada musical, de gran qualitat.

Dia 14, en el teatre Municipal de Capdepera, se celebrà en concert de cloenda, anomenat "Nit de la Música", amb una assistència que no va estar en concordança amb la proposta musical que poguérem gaudir. Sabine Grofmeier, acompanyada de l'orquestra "Viva la música", formada per tres violins, violoncel, baix, percussió i teclats oferiren un repàs a grans temes musicals de tots els temps. Començant per Mozart (Adagio) i Vivaldi (la Primavera i l'Hivern, de les Quatre Estacions) fins a Benny Goodman, passant per versions de música llatina (Tico tico, Cibertango, Girl of Ipanema, Bésame mucho...) i cançons dels musicals famosos (Amèrica, Memory...).

El públic va quedar molt satisfet, tant per la qualitat musical com per la selecció dels temes, molt coneguts, exquisidament interpretats. Tot un luxe a Capdepera. Enhorabona als músics.

Esperem que el III festival tingui més ressò i una major presència de públic, especialment local.

En els tres concerts s'hi trobà a faltar qualche representant municipal, cridà l'atenció la seva absència. No debades l'Ajuntament i First Sun Mallorca són patrocinadors del festival.

20 novembre 08

El regidor de Cultura, el batle de Capdepera i el director insular de Cultura inauguren les Jornades sobre el Tractat de Capdepera

Dijous, dia 20 de novembre, s'inauguraren oficialment les Jornades d'estudi i debat sobre el Tractat de Capdepera, organitzades per l'Ajuntament de Capdepera i el Consell de Mallorca, sota la direcció de Guillem Rosselló Bordoy. Del 20 al 23 de novembre, un important nombre d'estudiosos de gran prestigi estudiaren el Tractat de Capdepera de 1231, des de diversos punts de vista. Aquesta trobada s'emmarca en l'any Jaume I, declarat pel Consell de Mallorca amb motiu del 800è aniversari del naixement del monarca.

30 novembre 08

La festa de Santa Santa Cecília, la gran festa de la música

Santa Cecília s'ha convertit, per dret propi, en la gran festa de la música local. Al mes de novembre, músics i cantaires uneixen els seus esforços per a celebrar aquesta fita anual i, pels resultats que se'n col·legeixen, no podem sinó arribar a la conclusió que la música, a ca nostra, gaudeix de bona salut.

El concert d'aquest diumenge, 30 de novembre, va obrir el foc amb l'actuació de la Coral Gabellina, una actuació breu, només dues obres, i que, pel bon fer d'aquesta agrupació, ens deixà una mica amb la mel als llavis.

Tot seguit, el torn fou per a la Coral s'Alzinar, que s'enfrontà a un repertori de música moderna, de la qual en destacàrem el "Beatles in Revue", absolutament convençuts que aquestes són partitures no gens bones de resoldre. S'Alzinar se'n sortí amb molt bon nom.

Les dues corals esmentades actuaren sota la batuta d'Elionor Gómez Quintero, la seva directora titular

El Centre Cultural Banda de Música, la nostra banda, va estar senzillament brillant, de la mà del director Miquel Gayà. El seu també va ser un repertori molt actual, en què destacaren "My Fair Lady" i "West Side Story", dos musicals que ja formen part de la música clàssica del segle XX.

El colofó apoteòsic el posaren les tres formacions, actuant conjuntament, amb l'"Himne" a Capdepera, de Pere Orpi i Enric Pastor com a tancador ver-

La inauguració va començar amb sengles parlaments de Rafael Fernández Mallol, regidor de Cultura; Bartomeu Alzina, batle de Capdepera i Maties Garcias Salvà, director insular de Cultura del Consell de Mallorca.

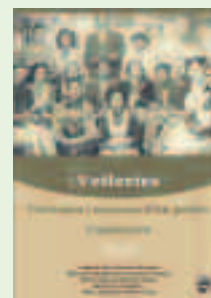
Ja en la part acadèmica, el coordinador de les jornades, Guillem Rosselló Bordoy, justificà l'elecció dels ponents i la temàtica de les ponències previstes, alhora que presentà el primer conferenciant, Antoni Mut Calafell, qui ha duit a terme un estudi codicològic, la transcripció i una nova traducció del Tractat, per encàrrec de l'Ajuntament. Antoni Mut, amb qui poguérem departir llargament en la roda de premsa que va tenir lloc al dematí, es referí a aquest treball. La seva ponència, d'una forma clara i didàctica, consistí en una anàlisi de la part material del document, que dissortadament és una còpia i no el tractat original, i en comentà distints aspectes de la traducció. No faltaren les anècdotes i comentaris curiosos al voltant del Tractat.

Després de la presentació a càrrec de Jaume Alzina, poguérem escoltar l'estudi "Capdepera i Es Freu", a càrrec de Vicenç Maria Rosselló Verger, qui

abordà aspectes de caràcter geogràfic-històrics de la costa d'ambdues illes en el canal que les separa, amb gran profusió de cites toponímiques força il·lustratives. Es va referir a la situació fronterera d'aquesta contrada en distints moments del passat, i no només en l'època medieval: "Quan el Regne Unit de la Gran Bretanya o França es disputen o envaeixen Menorca, el límit hispànic el tenim aquí", va afirmar el ponent. El proper divendres l'encontre tindrà un caràcter purament acadèmic, en una jornada intensiva amb cinc ponències.

Recordam que dissabte al matí hi ha previstes unes visites al Castell i la torre de Canyamel i al capvespre dues ponències més i l'obra de teatre "Fets de Rei". Diumenge al matí tindrà lloc la cloenda de les jornades, amb la conferència de Mohammed Benmammar, una actuació dels Ministrils del Consell (12,30 hores), l'acte oficial de cloenda amb la presència prevista del president del Govern, Francesc Antich, i els presidents dels Consells de Mallorca i Menorca I, per acabar, un concert de la Banda de Música de Capdepera.

LLIBRES EDITATS

taderament apoteòsic i amb el públic totalment entregat.

Després, xocolata i ensaimades a les voltes de can Creu d'Inca.

Sí, Santa Cecília és, per dret propi, la gran festa de la música. Per molts d'anys!

30 novembre 08

Brillant presentació de la col·lecció d'Art en joies, segons disseny de Gustavo

L'anunciada presentació dels dissenys de Gustavo convertits en joies obra d'art de mà del taller d'Art en joies, va tenir lloc el passat dissabte, 29 de novembre, de manera brillant i amb assistència d'un públic nombrós, àvid de conèixer el resultat d'aquest matrimoni artístic tan engrescador. A l'acte hi va ser present el mateix Gustavo, i evidentment els amfitrions encapçalats pel matrimoni Fuster Gallego i els seus fills Marga i Toni.

Aquesta col·lecció romandrà exposada a la joieria del carrer l'Agulla 24, on la podreu visitar en horari comercial.

Una vegada més, *Cap Vermell* felicita efusivament els qui han ordit una maniobra de resultats tan magnífics. Gustavo i Art en joies en són els responsables. Seu és el mèrit, i tots nosaltres els admirats beneficiaris. Enhorabona.

12 desembre 08

Suso Rexach presenta la novel·la *De l'amor i les seves aromes*

D'una manera o d'altra tots hi veureu alguna imatge de les vostres vides amoroses" T. Alzina

"Suso és un artista local, cantautor local, escriptor local...a un teatre local". *L'amu* en Miquel del Recreo.

"Ha estructurat el relat per apropar-nos al misteri, tanmateix insondable, de l'amor" J. Fuster.

La presentació de l'òpera prima de Suso Rexach estava envoltada de gran expectació. Suso sempre ens sorpren. I divendres no fou una excepció. Poguérem assaborir un primer tast d'aquesta novel·la, comentada sàviament per Miquel Flaquer, gabellí universal, Jaume Fuster, poeta local, i Tolo Alzina, Batle i amic den Suso.

També en Suso ens parlà de les seves sensacions. Una vetlada inoblidable per a tots els assistents, que també poguéren gaudir del debut del grup Perversions.

La vetlada fou deliciosa i és que, com ja hem dit, entre amics tot és més saborós.

Senyalar també que la primera part de la vetlada fou dedicada a l'entrega dels premis Ploma de ferro 2008. Sols hi assistí de forma presencial el segon premi (a la foto). El primer premi i el local ens feren arribar unes paraules per video o per carta.

Recordem que els guanyadors d'aquest certamen han estat Joan Cardona Romanos ("El recital"), Jordi Sedó i Solé ("Daniela") i Miquel Piris ("L'ombra del capcer"). Per cert que a la nota enviada per l'amic i col·laborador Miquel Piris, llegida per la seva germana Cati, no hi faltaren unes paraules de recordança per a *Cap Vermell*. Gràcies, Miquel. I ja que hem esmentat na Cati Piris, diguem que va ser la gran sorpresa de la vetllada i que triomfà en tota línia, al capdavant del quartet Perversions.

13 desembre 08

Gràn èxit de participació en el I Festival Intercultural de Capdepera

Una part del món habita a Capdepera, et convidam a conèixer la

Organitzat per l'Ajuntament de Capdepera, concretament per la regidoria de Serveis Socials, dissabte dia 13 de desembre de 2008 tingué lloc el I Festival Intercultural en el poliesportiu des Figueral. La trobada tingué una molt bona resposta de públic i gran participació per part de diversos col·lectius del municipi, tant locals com immigrants. Segons comentaris dels presents, en tota la jornada, se calculen uns 600 o 700 assistents.

A més de la música, hi va haver degustacions de menjar típic dels països participants: Alemanya, Equador, Argentina, Colòmbia, Marroc, Senegal Gàmbia i Espanya. Per una mòdica quantitat es podien tastar diversos plats, tots ben saborosos i exòtics. S'ha de dir que algunes taules acabaren el menjar en un tres i no res.

També hi participaren diverses entitats com Caritas, Deixalles, Creu Roja, Associació contra el Càncer, Voluntaris per la Llengua, Associació Tierra Verde i Sueños de Colores. Igualment, s'havien exposat els treballs del concurs de dibuix escolar realitzats per alumnes del municipi.

Tot molt ben organitzat, amb molt bon ambient i satisfacció generalitzada, cosa que fa presagiar una nova edició del festival.

La regidora, Virginia Urdangarín, mostrà la seva satisfacció per la bona acollida de la iniciativa i la implicació dels diversos col·lectius participants.

Des de *Cap Vermell* donam l'enhorabona a tots els responsables. Únicament posam un emperò: la coincidència amb el mercadet de Nadal.

EXPOSICIONS

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

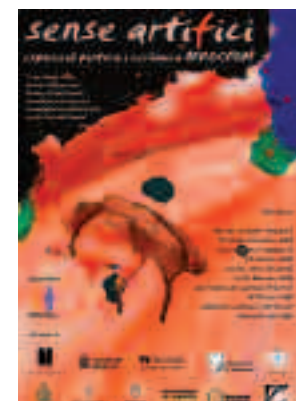
11

12

13

14

15

16

- 01 Carme Sánchez. 50 anys de pintura. Restrospectiva.
- 02 Margalida Morey. 50 anys de vestits a Capdepera.
- 03 Miquel Guivernau. Encolats.
- 04 Ceràmica contemporània a les Illes Balears. Projecte Llevant.
- 05 Kalle Behnke. Fotografies de Mallorca. Gener 2008.
- 06 Ca na Marisa. Març 08.
- 07 Exposició centre d'adults. Abril 08.
- 08 Mateu Estarellas. Maig 08.
- 09 Consciència't. IES Capdepera. Juny 08.
- 10 Joan Cursach. Juliol 08.
- 11 Joan Rai. Agost 08.
- 12 Documentació de l'Arxiu municipal sobre la divisió territorial. Agost 08.
- 13 Rosa Cendra. Pintures. Setembre 08.
- 14 Aproscóm. Sense artifici. Octubre 08.
- 15 Fotopress'07. Fundació "laCaixa". Novembre 08.
- 16 Mallorca, l'illa de les estrelles. Fotografies de Torrelló. Desembre 08.

6 abril 08

Cales premonitòries

Miquel Piris

De la procedència de Cala Gat no en tenc ni idea. Per ventura un dels primers catalans que van arribar a aquest lloc hi va trobar una colònia de moixos. No ho sé. El que sí tenc clar és que amb el temps aquest nom, misteriosament, ha anat agafant un significat que poc deu tenir a veure amb l'original. La cosa és que per poder anar a aquesta cala el juliol o l'agost i suportar l'estretor que s'hi pateix seria preferible anar un poc gatús.

És tal l'aglomeració que li podrien canviar el nom i dir-li Cala Tetris, sense passar ànsia d'exagerar. La manera en què hi encaixen cossos, tovalloles, matalassos, ombrel·les, flotadors, pales, poals, cremes..., és de concurs. Durant aquestes dates, veure-hi cercar lloc infructuosament a destacades personalitats polítiques balears que advoquen per fer créixer encara més el número de turistes que ens visiten és enlluernador. Realment, s'ha de tenir el cap de pedra, i el cor de ciment armat.

A Cala Lliteres li passa tres quarts del mateix: amb l'ocupació que n'ha fet el bar Sa Cova (de mallorquí només el nom, la resta "dotxland iube ales") de cadires, taules, para-sols i altres peces de mobiliari (el dia que hi fan "barbacue" és per llogar-hi cadires, si hi cabessin, és clar)... Per tant, només hi falten les lliteres que anunciava el nom per poder donar cabuda a més clientela. Lluny de fer un pensament es continuen construint hotels i apartaments al voltant. Com a Cala Gat, els intel·lectuals que planifiquen l'ordenació territorial constructiva dels municipis balears no varen pensar que les cales no es poden ampliar. Llavors, si hi vols anar a pegar un capfic no et queda més remei que tirar-te tot d'una a l'aigua, si hi caps, i tornar-te'n cap a casa a eixugar-te per evitar la sensació de metro japonès. Veient l'afluència de clients, se'm fa difícil entendre com és que el propietari dels negocis de Cala Lliteres manifestava pels diaris que la Reserva Marina l'acabaria d'enfonsar en la misèria i que hauria de vendre qualche vaixell del club "Mero". Més que amfós sembla confós.

I a Cala Agulla a l'estiu no n'hi cap ni una..., ni una, d'agulla, sí senyora. És així d'infantil, d'innocent. Ja ho indicava el nom fa estona. Ara sembla que hi duran arena. L'ampliació aquí és possible. De seguir així, el dia de demà sens dubte hauran de treure pinar perquè els turistes hi puguin caber. O fer plataformes dins l'aigua perquè els teutons puguin prendre el sol estirats. En tot cas, queda clar: els noms sovint modelen misteriosament les coses. Així, no ha de sorprendre que hi hagi qui vulgui ampliar el port fins a Son Moll.

Mateu Estarellas

MEDI AMBIENT

16 setembre 07

Una trentena de voluntaris participaren en la jornada de neteja de sa Mesquida

El diumenge dia 16, una trentena de voluntaris acudiren a la convocatòria de la regidoria de Medi Ambient per tal de participar en la jornada de neteja de la zona de sa Mesquida, especialment centrada en el torrent i les dunes de l'extrem nord de la platja.

L'equip de govern hi va estar generosament representat i a més de la convocant, Maria Orts, hi varem poder veure el batle, Tomeu Alzina, i els regidors Virgínia Urdangarín, Sebastià Sureda, Margalida Bover i Mateu Garau.

L'Associació Hotelera hi va aportar paella per a tots els participants

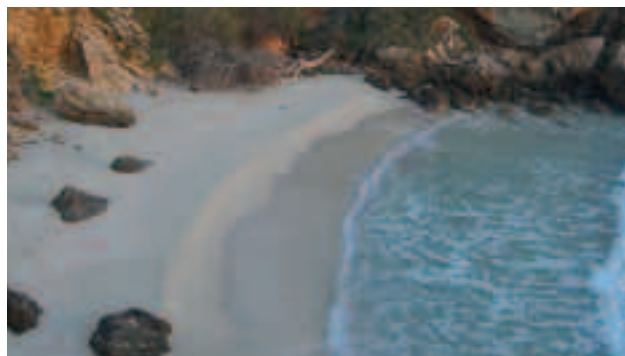
Les jornades d'aquesta naturalesa, al nostre parer, tenen una doble vessant: en primer lloc, fer net, recollir fems, restaurar la naturalesa a un estat desitjable; però, i igualment important, la presència de voluntaris en tasques de neteja ens ha de suposar, a tots els qui no hi donam una mà, que com a mínim tenim una responsabilitat que de cap de les maneres podem defugir: no embrutar

20 novembre 07

Nova platja

Els passejants del Sender de les Atzavares han vist, amb certa sorpresa, que es Fondalet, la petita cala devora

Son Moll, s'ha omplert d'arena quasi d'un dia per l'altre. Aquesta cala, abans de còdols i macs, ara és una magnífica platgeta d'arena. Realment preciosa. Així mateix, ens han comentat que no és la primera vegada que passa aquest fenomen; de fet ens vaticinen que no ens hem de fer il·lusions, perquè no durarà gaire.

6 juny 08

Dia del medi ambient 2008

La regidoria de Medi Ambient de Capdepera ha organitzat un seguit d'actes per a celebrar-ho en el nostre municipi. Dia 6 de matí al local de la tercera edat de Capdepera (estava previst a la plaça de la Constitució, però la pluja ha obligat a cercar un lloc cobert alternatiu) i al capvespre a la plaça des Pins, els nissos i nines de Capdepera i Cala Rajada han pogut realitzar una sèrie d'activitats relacionades amb el Medi Ambient. Així, han pogut decorar capses, fer jocs amb material reciclat, fer paper reciclat, caretes d'animals, practicar en el laboratori/aula marina muntat per Nasr Taibi, fer un dibuix per un món més just o conèixer algunes conseqüències dels incendis forestals. Les dues convocatòries han estat un èxit.

Demà podeu veure la pel·lícula *Terra*, al teatre municipal, i l'exposició a la sala polivalent (ambdues molt aconsellables).

10 juliol 08

L'àrea de Medi Ambient posa en marxa, una altra vegada, el fòrum de participació ciutadana de l'Agenda Local 21 de Capdepera

Les reunions de les comissions de feina es desenvoluparan el setembre i permetran prioritzar les accions per començar a executar-les a partir de l'any 2009.

L'Ajuntament de Capdepera ha posat en marxa una sèrie d'accions centrades en actualitzar i revitalitzar l'Agenda Local 21 amb l'objectiu d'establir uns objectius mediambientals, econòmics i socials.

Amb la participació activa d'un Fòrum Ciutadà i un programa de reunions de les comissions de feina, la intenció és aconseguir la sostenibilitat del municipi i una millor qualitat de vida dels ciutadans.

El passat 3 de juliol va tenir lloc un Fòrum de Participació Ciutadana al Teatre Municipal de Capdepera mitjançant la qual es va informar els assistents del significat de l'Agenda Local 21 i de la seva importància com a eina de participació pública.

Durant el mes de setembre es desenvoluparà un programa de reunions sectorials, que establiran un pla d'acció pel qual es procedirà a determinar les accions prioritàries. Aquestes accions seran les que es començaran a executar a partir del 2009.

El programa de reunions és el següent:

16 de setembre: Mobilitat, seguretat, renou i emissions atmosfèriques.

17 de setembre: Medi natural.

23 de setembre: Residus, energia i aigua.

24 de setembre: Usos del territori i planejament urbanístic.

30 de setembre: Serveis sanitaris, socials, educatius i culturals.

1 d'octubre: Activitats econòmiques i turisme.

20 agost 08

Nou servei de recollida de residus a Capdepera

L'empresa Melchor Mascaró durà a terme el nou servei de recollida de residus a Capdepera. El cost del servei supera 1.300.000 euros

Dia 31 de juliol l'ajuntament de Capdepera aprovà l'adjudicació del nou servei de recollida de residus i d'implantació d'un nou servei, amb els vots

favorables de l'equip de govern, l'oposició del Partit Popular i l'abstenció d'Es Grup.

L'empresa adjudicatària ha estat Melchor Mascaró que obtingué una puntuació més alta que Fomento, les úniques empreses que s'havien presentat. A partir de l'adjudicació hi ha sis mesos per a posar en marxa el nou sistema, que suposarà un canvi d'hàbits a, pràcticament, tot el municipi. És a dir, per febrer o març, el nou sistema ha de funcionar al cent per cent.

Segons paraules del batle de Capdepera, Bartomeu Alzina: "es tracta d'una aposta de futur, encaminada a augmentar el reciclatge selectiu de residus, oferir un millor servei i reduir la despesa per la taxa d'incineració".

Us feim cinc cèntims de les novetats.

* Recollida de la fracció de rebuig (la bossa dels fems de sempre),

-En algunes zones del municipi, seguirà el sistema de contenidors, ara bé, es canviaran per uns altres de 2.400 litres amb càrrega lateral (més grans que els actuals). Pel que fa a la freqüència de recollida s'estableix en 7 dies a la temporada alta (excepte Canyamel i Provençals, que serà de 6 dies) i de 6 dies durant la temporada baixa a Capdepera i Cala Rajada (la resta del municipi de 4 dies). A les zones rurals s'ubicaran contenidors a punts específics i la periodicitat serà de 6 dies a la setmana. La recollida serà a partir de les 24 hores.

-S'implantarà la recollida porta a porta al nucli urbà de Capdepera, al centre de Cala Rajada (zona entre els carrers Magallanes, Via Mallorca, Juan Sebastián Elcano, Reis Catòlics i pas-

seig Colón), Es Fangar i sa Pedruscada (entre l'avinguda Mediterrani i Arquitecte Alomar fins al carrer Verderol). És a dir, el sistema de Capdepera s'amplia a bona part del municipi. Els veïns podran treure els fems entre les 20 i les 24 hores, quan començarà a ser recollit pels camions. La freqüència de recollida serà de 4 dies a la setmana.

-S'implanta la figura de gran productors i productors singulars (hotels, bars, restaurants, botigues...), amb recollida diferenciada de fracció orgànica i de rebuig.

Recollida selectiva de vidre, paper i cartró i envasos.

- Les àrees d'aportació de Vidre, Paper-cartró i envasos seguiran a càrrec del Consell, així com els grans productors.

- Hi haurà recollida selectiva domiciliària a les mateixes zones que la fracció de rebuig i pels productors singulars (botigues, bars, restaurant, hotels petits...).

- La freqüència domiciliària serà d'un dia a la setmana per al cartró i un altre per al vidre, i dos dies a la setmana per als envasos.

- Per als productors singulars la freqüència de recollida prevista és: vidre (4 vegades setmanals temporada alta i 2 temporada baixa); paper-cartró (4 vegades a la setmana temporada alta i 2 a la temporada baixa); envasos (3 vegades a la setmana tot l'any).

Altres aspectes:

- Mercats i fires. La recollida s'efectuarà una vegada acabada l'activitat i en un termini màxim de dues hores. S'inclouen els mercats setmanals de Capdepera i Cala Rajada, el mercadet

L'ORIENT

- papereria • premsa • llibreria
- juguetes • objectes regal
- material oficina • fotocòpies • fax

Carrer des Llum, 12 Tel. i Fax 971 56 47 65 07580 Capdepera (Illes Balears)

CAPDEPERA
PLAÇA ORIENT 1
971-818895
DIMARTS TANCAT

BAR SEGLE XII
CAFETERIA - RESTAURANT

artesanal nocturn de la plaça Castellet i esdeveniments puntuals organitzats per l'ajuntament.

- Recollida d'animals morts. S'oferirà un telèfon per demanar el servei, de freqüència diària. El termini de recollida no podrà superar les 6 hores des de l'avís telefònic.

- S'implanta la recollida de la fracció de residus vegetals als habitatges (2 dies a la setmana la temporada alta i un a la temporada baixa). S'haurà de telefonar per demanar el servei.

-Hi haurà una trituradora de restes vegetals a la Deixalleria.

- S'inclou la recollida de residus de construcció a la via pública, en menys de 24 hores des de l'avís a l'empresa.

- Previ avís telefònic se recolliran mobles i altres aparells, dels domicilis, amb una freqüència de 3 dies per setmana a la temporada alta i dos a la baixa. No podrà passar més d'una setmana entre l'avís i la retirada.

- Els contenidors se rentaran almanco 7 vegades a la temporada alta (01-04/ 31-10) i 5 vegades a la temporada baixa (01-11/ 31-03).

- Rentatge intensiu de poals: Una vegada a la setmana a la temporada alta i un pic cada quinze dies a la temporada baixa.

- L'empresa adjudicatària gestionarà la Deixalleria amb el següent horari:

- De l'1 d'abril al 31 d'octubre: Dilluns a dissabtes de 8 a 20 hores. Diumenge de 9 a 14 hores.

- De l'1 de novembre a 31 de març: Dilluns a dissabte de 7 a 19 hores. Diumenge de 9 a 14 hores

- Hi haurà una empresa, que designi l'ajuntament, encarregada de controlar la qualitat del servei. Fent una resum ràpid, això és el que hem entès del plec de condicions que ens ha fet arribar l'a-

juntament. Pot ser hi hagi errors o males interpretacions. Així i tot ens han comunicat que se posaran en marxa campanyes informatives intenses, abans d'imposar el nou sistema, amb unes normes i uns horaris clars i específics. Ja sabem que el més important és la col·laboració ciutadana i del bon ús que tots fem dels contenidors, de respectar els horaris i acostumar-nos a separar els residus.

Pot ser alguns diran que s'estimen més els contenidors a la recollida domiciliària... el que segur és que ningú vol un contenidor davant la porta de casa seva.

Resta per veure si minvarà la factura de la incineració, ja que és de suposar que a major reciclatge, menys fems s'hauran de dur a cremar.

Per acabar, recordar que el cost del servei no podrà superar 1.328.600 euros, iva inclòs, uns 600.000 euros més de l'actual contracte, que ja són euros!

13 octubre 08

Més serps

Fa gairebé un any que Cap Vermell ja va aixecar la veu d'alarma sobre la presència de serps al·lòctones per aquestes contrades

Vos remetem a la informació publicada pel nostre amic i col·laborador Joan Genovard, en el mes de novembre de 2007, és a dir, fa quasi un any, referida a la presència a Capdepera de serps procedents de la Península. Deia, textualment, aquella notícia:

"Vos adjunt aquesta foto d'una serp que s'està adaptant a aquest territori i

no te cap depredador conegut fins ara. És un exemplar de "colobra de ferradura" adult, que fa 1,8 m. Segons sembla, els ous d'aquets animalets vengueren amb una partida d'oliveres que dugueren de la Península i han anat criant per aquí, ja que el nostre clima els és molt propici. També s'han vist exemplar d'un altre tipus de serp, la "colobra bastarda", que és més grossa. Amb aquesta ja són cinc les que s'han trobat per la zona de Capdepera. En cas de que en vegeu qualcuna, simplement aviseu la Policia Local perquè es prenguin les mesures necessàries."

Ara ha estat Miquel Ferrer Busquets, com a caçador, qui s'ha queixat d'aquests ofidis i se n'ha fet ressò la premsa de Ciutat. Segons declaracions fetes al *dBalears* (12 d'octubre), es tracta d'una espècie que s'alimenta de conills i perdius, amb una població que prolifera de manera alarmant. Ferrer insisteix a associar la "importació" d'aquestes serps a la d'oliveres procedents d'Andalusia. Amb tot, sembla que no són perilloses per a les persones.

Els caçadors voldrien actuacions per part de les administracions públiques, però, segons Miquel Ferrer, tot i haver-ho posat en coneixement de la Policia Local de manera reiterada, fins ara no s'ha rebut cap resposta.

Ja deim, *Cap Vermell* se'n va fer ressò molts de mesos enrere. Ara insistim en un tema que, sense ser dramàtic, sí que potser exigeix algun tipus d'actuació contundent, especialment per a prevenir desequilibris ecològics sempre indesitjables.

18 octubre 08

Presentació de la reobertura de la línia Manacor –Artà

Dissabte dia 18 d'octubre, el conseller de Mobilitat del Govern Balear presentà a Sa Màniga de Cala Millor les línies generals de la reobertura de la via Manacor-Artà. A l'acte assistiren gairebé tots els batles de la comarca de Llevant, el president dels SFM, el director general de Transport i un nombrós grup de ciutadans, entre els quals hem

de destacar els membres de la plataforma pel tren de Llevant.

Durant la seva compareixença, el conseller va donar les directrius bàsiques del projecte i tingué paraules d'agraïment a la ciutadania per les mobilitzacions identificades a la Plataforma pel Tren de Llevant i a la implicació dels batles de la Comarca. A més, el conseller animà a seguir lluitant per l'arribada del tren a Cala Rajada. Alguns aspectes bàsics del projecte:

- El projecte bàsic ha estat encarregat pels Serveis Ferroviaris de Mallorca a l'UTE Grusamar-Ineco

- El traçat previst és el mateix que funcionava a l'antiga línia Manacor-Artà.

- Les obres afecten 30,442 quilòmetres de via.

- El traçat està format per una superestructura de via en placa. Sistema que si bé resulta més car, a la llarga surt rendible, ja que té menys manteniment

- Sistema ATP (Automàtic Train Protection) de seguretat i comunicació.

Un element important és el tipus de tren triat, del tipus TRAM que permet velocitats de 100 km/h a zones interurbanes i de menys de 30 km/h a zones urbanes. És a dir, dins les zones urbanes funciona com un tramvia. A més, el TRAM té el pis baix, la qual cosa facilita l'accessibilitat als vasons.

D'altra banda, en les obres pròpies de la via hi haurà una restauració dels elements arquitectònics existents.

Un aspecte important, no concretat, és com es farà l'enllaç entre l'estació de Manacor-Artà i la de Manacor-Inca, pendent d'estudi pels tècnics de la Conselleria.

Atenent les declaracions efectuades a la presentació, la línia pretén facilitar la comunicació entre els pobles de la comarca de Llevant, ja que, segons els darrers estudis de mobilitat, poc més del 70 % dels usuaris ho serien per a accedir als serveis de Manacor (es reforçaria així la capitalitat de Manacor) i la resta de pas cap a Ciutat.

TRATTORIA ITALIANA

s'amfora

Passeig Colom, 8
Cala Rajada

telf. 971 56 62 08

VIAJES ECUADOR

C/ Magallanes, 47 Bajo C
07590 Cala Rajada
telf. 971 56 54 20
email: calarajada@viajesecuador.net

EXCURSIONS

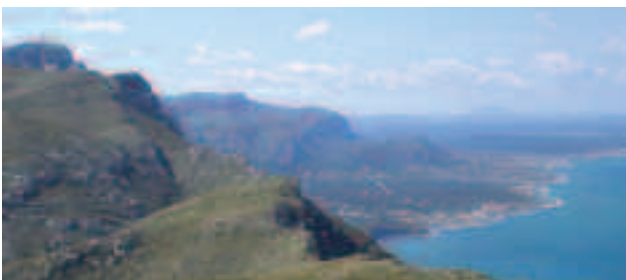
Des del naixement de la revista digital *Cap Vermell*, el grup excursionista de Capdepera i Cala Rajada aprofita el mitjà per a publicar les convocatòries per les excursions i les cròniques. A partir de l'estiu 2008, incloem cròniques de viatges que els nostres col·laboradors ens remeten. Us convidam a compartir les vostres experiències en aquesta secció d'excursionisme. Seguim sortint cada mes i el programa de les excursions es troba a la plana web de *Cap Vermell*. Aquest és el llistat de les excursions que hem fet.

GRUP EXCURSIONISTA DE CAPDEPERA I CALA RAJADA. "CRANQUES REUMÀTIQUES"

Any 2007

Mortitx. 29/04/2007
Cap Vermell. 13/05/2007
Sa Dragonera. 17/06/2007
Passeig marítim pel Parc de Llevant (Capdepera-Artà).
7/7/2008
Excursió Torrent de Pareis 26/08/2007.
S'Estaca (Valldemossa) 23/09/2007
Sa Comuna de Bunyola. 21/10/2007
Crònica de l'excursió a s'Ermida i es Canons (Artà).
4/11/2007
Camins des Fangar (Manacor) 15/12/2007

Any 2008

Puig Tomir (Escorca). 13/1/2008
Sa Costera (Sóller-Escorca). 10/2/2008
Puig des Galatzó (Estellencs). 2/03/2008
De Cala Rajada a la Colònia de Sant Pere (Artà).
22/03/2008
Dia 21 de març, tres caminaires de Cranques Reumàtiques decidírem sortir de Cala Rajada i recórrer el Parc de Llevant, fins a la colònia de Sant Pere.
Serres de Sant Jordi (Son Servera) 20/04/2008
L'excursió de dia 20 d'abril, frustrada pel vent i la pluja
Cabrera. (27/04/2008)
Serres de Son Jordi (Son Servera).15/06/2008
Parc de Llevant (Artà).09/11/2008
Es Fangar '08 (Manacor). 14/12/2008
Sa Fita des Ram (Esporles). 21/12/2008

DE VIATGE AMB **CAP VERMELL**

A la secció d'excursionisme volem posar en marxa un apartat de cròniques dels viatges que feim cada un de nosaltres. Especialment, hi tenen cabuda tots els viatges relacionats amb l'excursionisme, el senderisme, l'aventura, la navegació..., sense desmerèixer els de caràcter cultural o la visita a ciutats. Així que aquí teniu la plana de *Cap Vermell*, secció d'excursionisme, perquè conteu les vostres vivències viatjant pel món. Ànim i a escriure!

Començam amb una crònica de senderisme a La Palma, Canàries.

Animeu-vos a compartir les vostres experiències amb els lectors de *Cap Vermell*

11 agost 2008

La Palma, la isla bonita.

Paco Galian

Cap a final de juliol no tenia gaire esperances per sortir de l'illa, i menys encara amb idea de caminar, de fer senderisme. De manera que quan, en un d'aquests sopars estiuencs amb amics, va sortir la idea d'anar a una de les illes Canàries durant una setmana no em podia imaginar que acabaria amb les botes posades, trescant camins d'una espectacularitat i bellesa inigualables.

Tot va ser dit i fet. Contràriament al costum d'informar-me exhaustivament de les característiques del lloc on vaig, vàrem partir amb poc més que la idea que anàvem a la Isla Bonita (un nom certament cursi, pensava jo), que l'illa era més o manco de la superfície de Menorca i que podíem fer caminades. Així mateix, en alguns articles de revistes especialitzades vàrem veure que hi havia dues grans rutes: la 130 (que voreja tota La Palma) i la 131 (que travessa la part de més altitud). Descartades les grans rutes, ens férem a la idea de visitar alguns punts clau: els volcans, la Caldera de Taburiente i els boscos de laurisilva i falgueres.

Així arribàrem a La Palma i, primera sorpresa, ens trobàrem un aeroport petit (comparats amb Son Sant Joan, tots resulten petits!). D'altra banda, ens va sobtar el contrast entre les dues zones de l'illa: passàrem de l'est humit i ennigulat a l'oest solejat i calorós. Enmig, un túnel de menys d'un quilòmetre.

6 setembre 2008

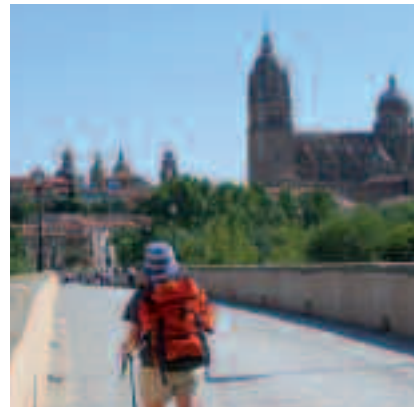
Ruta de la Plata. L'altre camí cap a Santiago

Aina Nadal

Aquest estiu, amb la meua parella, Rafel Bauzà, hem recorregut una de les rutes que conflueixen a Santiago de Compostela: la Ruta de la Plata. Aquest antic camí de pelegrinatge comença a Sevilla i arriba a Santiago, conformant un itinerari de prop de 1.200 quilòmetres que els peregrins del sud de la península ibèrica empraven per retre homenatge al sant.

Jo sóc molt aficionada a caminar i "el camí de Santiago" és per mi una autèntica passió. De fet, ja l'he recorregut sis vegades, per les diferents variants. Els anys 1993, 1999 i 2004 vaig fer el camí francès (de Roncesvalles a Santiago), que és el més conegut; l'any 2005 vaig fer la variant cantàbrica (d'Oviedo a Santiago); l'any 2006 va ser la variant aragonesa; i enguany he fet la Ruta de la Plata.

De tots, la ruta de la Plata és el menys concorregut, el més solitari, especialment la primera part. De fet no té res a veure amb el camí francès, ara per ara molt massificat i més organitzat per a facilitar la ruta dels caminaires. Amb en Rafel partírem de Sevilla dia 25 de juny i arribàrem a Santiago de Compostela

dia 10 d'agost, realitzant 44 etapes. Cal ressenyar que dedicàrem temps a visitar les ciutats que trobàrem al final de cada etapa important: Sevilla, Mèrida, Salamanca, Cáceres, Zamora..., per tant, la durada de la ruta es pot escurçar un poc, però no massa.

15 setembre 2008

El meu viatge: Singapur i Malàisia (1 i 2)

Pere Fuster Nadal

(1) Aquest passat mes d'agost vaig tenir l'oportunitat de fer un d'aquells viatges que molts desitgen fer alguna vegada a la seva vida i que, de fet, ha suposat una experiència inoblidable. Varen ser 17 dies fantàstics a Singapur i Malàisia, països asiàtics que no solen ser caps de cartell a les promocions de les agències de viatges però que res tenen a envejar a altres destinacions més clàssiques.

L'excusa per partir va ser la convidada que em va fer una amiga per assistir a les seves noces a Kuala Lumpur, la capital de Malàisia. No perdre massa temps a explicar per què una mallorquina es casa a un lloc tan remot, doncs

és una mica complicat. El fet és que com que la cerimònia era el 24 d'agost i a més tenia part de l'allotjament gratuït, vaig pensar que era una oportunitat que no es podia desaproveitar. I així vaig partir el 10 d'agost a fi d'aprofitar les meves vacances al màxim. Fins dia 17 vaig viatjar tot sol, mentre que a partir del 18 em vaig unir a la resta de convidats espanyols a les noces.

(2) La segona part del viatge comença a Kuala Lumpur, l'endemà de tornar de Cherating. Si vàreu llegir la primera part d'aquesta petita aventura, recordareu que vaig dir que el motiu principal d'haver arribat a una destinació tan llunyana era assistir a unes noces. Idò bé, a la capital malaia em vaig unir a una part dels convidats espanyols i als nuvis, tots ells acabats d'arribar, i també vaig tenir el primer contacte amb la família malaia de la núvia. El tracte que ens van dispensar supera qualsevol expectativa. De fet ens van instal·lar a uns magnífics apartaments de la ciutat i van posar a la nostra disposició un minibus que ens va portar a diversos indrets de la zona al llarg de la setmana. En definitiva, la generositat mostrada amb els convidats estrangers va ser excepcional.

23 setembre 08

Caminada pel GR10 (Pirineus Occidentals) - 1a Part - 2a Part

Durant 13 dies 3 companyes de viatge (*Maria, Lucia i M. Àngela*) hem recorregut un tram del GR10, una ruta que travessa per dins França els Pirineus de punta a punta, del Cantàbric a la Mediterrània, pràcticament arran de frontera.

Hem realitzat un tram (uns 220 km) en direcció oest, per entre les valls d'Ossau, d'Aspe i Saison, cada una d'elles ben singular, des de la ciutat de Gabas (més o menys a l'altura de Somport), per desviar-nos de ruta i fer el tour del Pic de Midi d'Ossau, dins el Parc Nacional dels Pirineus, i tornar a seguir en direcció a Ainhoa (ja quasi al Cantàbric).

És una ruta molt recomanable, si es compta amb un mínim d'uns 6 o 7 dies, perquè ofereix una diversitat de terrenys i de paisatge increïbles. A l'època en què nosaltres hi hem estat (principis de setembre) o principis de primavera criem que és una bona època per anar-hi.

Gairebé cada ruta presenta un nivell de dificultat diferent, gairebé amb desnivell diari de quasi 1000-1500m., de pendent molt més acusat en les primeres jornades i més suau a mesura que ens acostam al mar.

Quant a les hores, quasi totes les etapes són d'una mitjana de 7-8 hores (alguna de 5h), però quan un compta amb suficients hores de sol i amb un refugi segur on allotjar-se, a banda de bon clima, les hores de ruta són un mal menor. Només cal deixar-se endur per la màgia del dia a dia i tenir en compte les possibilitats de proveir-se d'aigua.

Quant a senyalització, la ruta està ben senyalitzada (excepte la zona de Midi), amb les típiques marques blanques i vermelles o indicadors grocs. Únicament a vegades entre senya i senya hi ha bastants metres, fent que de vegades, davant un encreuament de camins un s'hagi d'arriscar a caminar algunes passes debades cercant una fita que indiqui que es va per bon camí.

6 novembre 2008

Viatge als Dolomites (Itàlia).

Breu crònica de la sortida d'Agustí Esteva Flaquer a la vall di Fassa, a la zona de les Dolomites (nord-est d'Itàlia) entre els dies 30 de setembre i el 9 d'octubre de 2008.

Abans de començar la crònica voldria donar les gràcies en primer lloc a la meva família (esposa i fills), per l'ajuda que m'han donat per a la realització d'aquest viatge. També un recordatori molt especial per al guia Manuel Alonso, un català que viu a les Dolomites, que va entendre les meves expectatives i limitacions, ja que sense el seu suport no hauria fet ni la meitat de les ferrades ni tampoc hauria pogut visitar i contemplar tal quantitat de paisatges (muntanyes, llacs, valls, penya-segats, ...). Una salutació especial per al

Mikelle, Dimitri i família de l'Hotel Miramonti per haver-me tractat tan bé.

El viatge ha estat enfocat en la pujada de les muntanyes amb l'ajuda de les vies ferrades (vies o camins d'una ascensió de muntanya, que disposa d'equipament d'assegurança en els llocs difícils o perillosos, normalment claus, cable d'acer i escales de ferro, per a facilitar la pujada). Les vies ferrades es troben entre l'escalada i l'excursionisme de dificultat. Aquestes vies varen sorgir durant la primera Guerra Mundial perquè els exèrcits poguessin pujar el seu material a dalt dels cims i així poder controlar les valls i els colls de les muntanyes.

NOTA: A partir de gener 2009, aquesta secció comptarà amb el patrocini de Viatges Equador de Cala Rajada

MISCEL·LÀNIA

QUATRE XAFARDERIES

Molts temes han sortit a la llum des d'aquest apartat; si més no n'hem pogut fer una rialla. No agraiem prou a na Maria per sa cuina les seves agulles sense fil.

Sembla que en Miquel Àngel Flaquer ha estat i és un etern candidat a conseller de Turisme. No perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè ho hem recollit dels diferents mitjans de comunicació.

Quin abocador tancaren Son Barbassa o Son Terrassa?

Oficina Municipal a Cala Rajada
Fa desset anys, quan en Munta va ser batle, ja prometien això. Mira què s'han torbat! I ara resulta que per registrar un

document he de continuar anant a Capdepera. Vergonyós del tot!!!!

Mercat medieval

Els secrets i comentaris *sotto voce* en públic són lletjos, però no són patrimoni ni de dretes ni d'esquerres.

Nova parella de ball a l'Ajuntament. Quines mirades! Hi ha per estar-ne gelós?, i gelosa?

Piscina

És el conte de mai acabar. Quantes vegades s'ha anunciat la seva propera obertura? Ara per això ara per allò altre. N'hi ha que diuen que la piscina és un patrimoni d'aquells que qualifiquen com a Bé d'Interès Cultural: Sols és per mirar...i, com més lluny, millor.

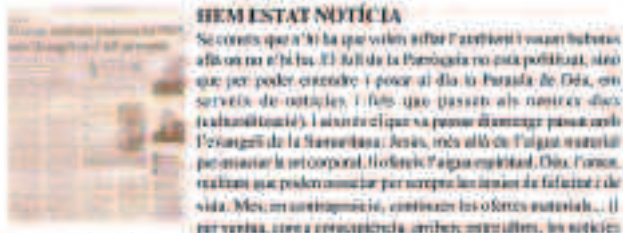
Mn Mulet, l'espectacle continua

Fins ara tractàvem les notícies parroquials com a xafarderies, sense voler donar-los més transcendència. Potser ja és hora de canviar de xip i que sigui tot el poble que li faci veure que va errat de comptes. La veritat és que empegueix, no sols pels continguts en si, sinó que Capdepera sigui notícia per culpa del full parroquial.

El darrer full parroquial fa una reflexió amb el llistat dels 20 partits polítics

que s'ajusten més al missatge eclesial (que no a les ensenyances del Bon Mestre). En primer lloc hi ha, evidentment, el PP. Continua el llistat Coalició Treballadors per la Democràcia, Unión Progreso y Democracia, PSOE i Unitat. Tal volta sigui una estratègia perquè la gent torni a l'església esperant el disabte per veure què dirà el full parroquial.

"Aún mayores cosas veréis...", deia l'Evangelí.

Act' d'altres socials de col·laboració amb nos, d'un pare apallat i de costats de violència domèstica. Un que va semblar que feia electoralisme, avui a) que dirà la nova opció-provació, unia gressa tota els partits polítics (llista oficial al Congrés) i que cadascun s'agafarà el seu fill.

- 1. PARTIDO POPULAR (PP)
- 2. COALICIÓN TRABAJADORES PER LA DEMOCRACIA (CTD)
- 3. UNIÓN PROGRESO Y DEMOCRACIA (UPD)
- 4. PARTIDO SOCIALISTA OBRERO ESPAÑOL (PSOE)
- 5. UNITAT PER LES ILLES (UNITAT PER LES ILLES)
- 6. PARTIT IL·LENC DE SESTI I EBBALEIARS (PISE)
- 7. PARTIDO ANTI (U)INO CONTRA EL MALTRATO ANIMAL (PAC.M.A.)
- 8. CIUDADANOS EN BLANCO (Esb)
- 9. FALANGE AUTENTICA (F.A.)
- 10. CIUDADANOS-PARTIDO DE LA CIUDADANIA (CUCI)
- 11. FALANGE ESPAÑOL DE LAS UÑONS (F.E. de las UÑONS)
- 12. PARTIDO DEMOCRATICO (PD)
- 13. ESQUERRA VERDE / EL VERDES (E.V.)
- 14. DEMOCRACIA NACIONAL (DN)
- 15. ALTERNATIVA ESPAÑOLA (AE)
- 16. PARTIDO COMUNITARIO DE LOS PUEBLOS DE ESPAÑA (PCPE)
- 17. PARTIDO FAMILIA Y VIDA (PFyV)
- 18. POR UN MUNDO MAS JUSTO (PUM)
- 19. LOS VERDES - GRUPO VERDE (LVG)
- 20. ALIANZA BALEAR (ABA)

A TOTS ELS PARTITS POLITICS I ALS ELECTORS DAVANT QUALS SEVI ELLECCIO:
El partit polític treballa pel bé comú, segons la seva ideologia. De bé creixi mentre "Hi ha en que és la VIDA i, per això, els electors a l'hora de votar i valoren un partit, les haurien de fer des de la vida de la VIDA: ¿Quin treballa més per la vida? ¿Quin ofereix més la vida? ¿Quin protegeix més la vida? El que se fa, ¿fins bé a la vida? Si un partit no treballa per la VIDA i per tot el que s'hi relaciona, i no té ni de ser; si un partit va en contra de la vida, hauria de retirar-se i després de retirar-se per la bona vida i cohesió social, tant de bo que una descompeny la sort espiritual de la persona que compleix el seu fi més, com explica l'evangelí d'aqueix dia i que era per servir d'exemple al nostre món i a tots els pobles i la pol·licitat de la cristiandat i la mariposa.

Instal·lacions

L'Agulla S.L.

C/ Llevamans, 26
07590 Cala Rajada
Tel. 971 56 36 59
Fax 971 56 54 61
agulla@tiscali.es

FONTANERIA EN GENERAL
Pep Terrasa

in [] off

INFORMÁTICA PROFESIONAL

Carrer Can Melis, 7
Cala Rajada
telf 971819525 - fax: 971818620

Més coses: De la visita del president Antich a Capdepera sempre recordarem aquella senyora de la residència que demanà al mateix temps que el senyalava: Qui és aquest senyor que està devora en Paco Galián?

Dels 150 anys, el millor, el “traje” del regidor i les gloses. Vegeu-ho.

De la visita de na Francina ens queda aquest record. Aquí encara no s’havien dit allò de no t’estim!

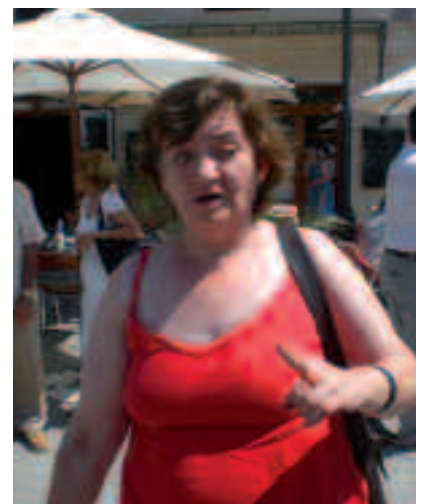
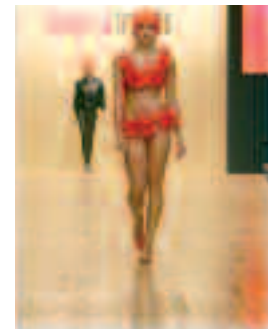
Doncs això! Assenyalant amb el dit -cosa que mai es fa, i menys davant una càmera-, la regidora 18 demanava per a què era la foto. Laura, no s’ha de ser tan ingènua. O no?

Després que setmanes enre debutàs Sandra Yaw, ara ha estat el torn de Toni Perelló, tot un veterà de l’escena local que ara pega el bot a la televisió, de la mà de la popular sèrie “Llàgrima de sang”, d’IB3.

Per cert, això de na Sandra Yaw com a model és senzillament impressionant. Vegeu-la a BalearicTrends.

Lo den Barona, no té nom, I encara sort que alguns amics li feren un comiat amb trofeu inclòs. Des d'aquí li desitjam el millor. L'enyorarem. Es podrà dir el que es vulgui, però pensam, i com moltes persones, que l'han convidat a anar-se'n.

I ara què? Subcontracten de qualsevol manera la gestió amb SiS ràdio que, per si no ho sabíeu, vol dir Som i Serem Ràdio. Aquesta fórmula té un avantatge. Que tot el que passi a la ràdio serà culpa d'aquesta gent de l'Obra Cultural.

De les festes el pregó de n'Ani...”i si critiquen que critiquin, que pel que paguen”.

La parella oficial de les festes han estat aquets dos. Sempre plegadets. Ja els han batiat com a Zipi i Zape. Tot i que a na Bel li agrada més lo de Tip i Coll. Aquí estan, a la diana florejada. Quan els fan fotos i quan no. N'Antònia diu que li agradaria saber de què parlen, sempre xep-a-xep, i amb la seva rialleta ji, ji, ji fins i tot a conferències i concerts.

UEP! Capdepera! S'ha de donar la raó a l'oposició i encara hi afegiria. És el NODO. Perquè de mal feta que està ni tan sols diuen el que han fet. En Sureda diu que era una demanda social. Ha, ha, ha!!!! quin panxó de rialles!!! no pot dir el doi més gran? Que digui que volen difondre el que fan, a la seva manera. Com tothom! I punt!!!

D'“El Fali” ja serà al pròxim anuari.

EL TEMPS

Informació de
Joan Espiritusanto

Pluja total recollida durant l'any:
792,2 l/m².

Novembre, el mes més plujós de
l'any amb
191,2 l/m² recollits.

El mes menys plujós fou agost, amb
0,3 l/m².

Dia més plujós de l'any, el 27 de
novembre, amb
62 l/m².

Dies de pluja durant l'any:
125 dies.

Dies de tempestes elèctriques:
27 dies

Neu caiguda:

Un sol dia, el 5 de març

Dies de calabruix:
5 dies.

Dies més calorosos:

2 -el 12 d'agost i
el 5 de setembre- amb 32°C.

Dies més freds:
2 dies -el 27 i el 28 de gener-
amb 2°C.

ENQUESTES

Les enquestes han estat la gran novetat de la nova revista digital. Una eina de participació que, tot i que hem descobert que alguns fan trampa per votar més d'una vegada cada dia, ha dinamitzat la web amb l'opinió diària que amb molta solvència i pluralitat ens heu fet arribar.

Amb ella hem triat els Premis Cap Vermell o el logotip de la Confraria de Pescadors. Hem valorat la gestió, comparat esdeveniments o demanant opinions. 50 enquestes, que són les següents:

1. De quin partit polític serà el proper batle de Capdepera?
2. Què li demana al nou consitori? Quines accions trobau prioritàries?
3. Com valoreu el programa de les festes de Sant Roc i Sant Bartomeu?
4. Què opines de la reserva marina?
5. Quina percepció teniu de la temporada turística?
6. Com valoreu la nova revista digital *Cap Vermell*?
7. Qui creus que és mereixedor del PREMI CAP VERMELL 2007? (proposades dels nostres lectors)
8. Cada quan visites aquesta pàgina web?
9. Pare Noel o Reis?
10. Quants quilos has engreixat aquestes festes? -enquesta operativa fins als Reis-
11. Quants sms envies per felicitar les festes?
12. Com valorau la tasca de l'equip de govern municipal, fins al present?
13. I la de l'oposició?
14. Com valoreu les rutes d'enguany?
15. Quin logotip de la CONFRARIA DE PESCADORS t'agrada més?
16. Estàs d'acord amb la decisió que l'Ajuntament ha pres amb el contingut de GESA?
17. ELECCIONS 2008. Qui creus que guanyarà a Capdepera?
18. ELECCIONS 2008. Qui creus que guanyarà a les Illes Balears?
19. Segon sondeig Eleccions 2008. Qui t'agradaria que guanyés les eleccions?
20. Del 10 al 16 de març votació final dels logos de la confraria.
21. Creus que el model de finançament de les Illes millorarà amb el nou govern del PSOE?
22. ORDENANCES FISCALS 1 Quin impost ha de pagar un vehicle de 12 a 16 cavalls fiscals?
23. ORDENANCES FISCALS 2 Quin impost de recollida de fems paga un habitatge de menys de 150 m²?
24. Què opines de que la taxa de recollida de fems d'una discoteca sia de 1.755,49 euros a l'any?
25. Quin canal de TV substituiries?
26. Quin canal de TV posaries?
27. T'afecta la crisi de què tant es parla?
28. Creus que el tren ha d'arribar a Cala Rajada?
29. Creus que el mercat medieval ha estat...?
30. Any 1. Qui és per a tu el polític més ben valorat de l'equip de govern?
31. Any 1. Qui és per a tu el polític menys valorat de l'equip de govern?
32. Any 1. Qui és per a tu el polític més ben valorat de l'oposició?
33. Any 1. Qui és per a tu el polític menys valorat de l'oposició?
34. Any 1. Quina valoració fas de la gestió de govern d'aquest ajuntament?
35. Creus que s'ha de fer la processó marítima del Carne?
36. Vas de rebaixes?
37. Creus que han de poder votar els immigrants 'legals' a les eleccions locals?
38. Quina és la platja que més t'agrada de Capdepera?
39. Quin acte de les festes de Sant Roc no te perdries per res del món?
40. Quin acte de les festes de Sant Bartomeu no te perdries per res del món?
41. Com valoreu el programa de les festes de Sant Roc i Sant Bartomeu 2008?
42. Creus que el tir a colomí s'hauria d'eliminar de les festes?
43. Són massa llargues les vacances per als estudiants?
44. Davant la crisi econòmica, de quin capítol penses retallar despeses?
45. Creus encertat el canvi de dia de la MOSTRA DE LA LLAMPUGA?
46. Com creus que es podria resoldre el problema de l'escolarització a Capdepera?
47. La corrupció política, segons tu, és un dels principals problemes d'aquesta comunitat?
48. Haurien de dimetir els polítics imputats en algun delictes, sense esperar la sentència judicial?
49. La corrupció condiciona el teu vot? 286400
50. Qui creus que és mereixedor del PREMI CAP VERMELL 2008? (proposades dels nostres lectors)
51. Serà aquest Nadal 2008 diferent a causa de la crisi?

1 setembre 2008

Com valoreu el programa de les festes de Sant Roc i Sant Bartomeu 2008?

Sembla que aquestes festes han tingut més problemes del que es podria considerar habitual.

D'entrada, plantejarem la mateixa enquesta que fa un any i els resultats són diametralment diferents.

És cert que tenim més del doble de lectors que llavors, però no hi ha opció a cap dubte:

Fa un any quasi el 40% les trobaren millors, i ara tot just passa del 20%. El més significatiu és el grup que les troba pitjors: l'any passat era un 6% i ara la xifra sobrepasa el 50% dels lectors que han votat.

Amb totes les reserves que es poden fer d'aquestes consultes, creim que s'ha d'obrir un període important per a la reflexió i per al canvi, ara que encara hi ha temps.

No serveix d'excusa la reflexió del regidor Climent Crespo, referint-se a la manca de participació en la comissió de festes.

Si recordam la primera reunió de la comissió de festes de l'any passat, amb més de 50 persones, mentre que a les habituals d'enguany n'hi assistien 5 o 6, cal concloure que el consistori actual ha dilapidat en un any les ganes i la confiança d'un grupat de gent.

Pensam que estimular la participació no és fàcil. Tal volta és l'assignatura pendent de tots els consistoris que hi ha hagut fins ara. Però la sensació que té molta d'aquesta gent és que ha estat literalment menyspreada, no se li ha fet cas i, per tant, davant un "per què jo ho dic", la gent prefereix no involucrar-s'hi.

Altres aspectes com descoordinacions, ara sí-ara no, ara aquí-ara allà..., sols incrementen la crítica fàcil.

Però com ja hem dit, temps hi haurà per a analitzar-ho més profundament.

Pel que fa al tir a colomí, sabem que alguns col·lectius s'han molestat just pel fet de publicar l'enquesta. Sabem que és un acte tradicional però que així com les amollades d'ànneres es fan ara de plàstic, qui diu que els colomins no ho podrien ser, també?

Fetes unes primeres reflexions, a més del que la gent ha penjat al bloc, que no és poc, aquí teniu les enquestes.

2007

Molt bé, m'agraden, són millors que les de l'any passat	153	39.1%
Calcades de l'any passat, sols varia el cartell	148	37.9%
Les trob massa llargues; curtet i alegret!	54	13.8%
De pena, molt soroll per no res, l'any passat foren millors	24	6.1%
Altres (millor si concretes per correu el teu vot)	6	1.5%
No m'agraden, no som fester	6	5%
Nombre de vots:	391	
Primer vot:	25.07.2007	
Últim vot:	01.09.2007	

2008

De pena, molt soroll per no res, l'any passat foren millors	186	57.2%
Molt bé, m'agraden, són millors que les de l'any passat	69	21.2%
Calcades de l'any passat, sols varia el cartell	34	10.5%
Les trob massa llargues, curtet i alegret!	23	7.1%
No m'agraden, no som fester	9	2.8%
Altres (millor si concretes per correu el teu vot)	4	1.2%
Nombre de vots:	325	
Primer vot: :	18.08.2008	
Últim vot:	1.09.2008	

El 2008 ha estat una gran temporada per la quadra gabellina de Distributions Llevant. Nit de Llevant ha guanyat gairebé totes les curses on ha participat a destacar el Gran premi de Criadors de 4 anys.

En Jordi Aracil continua entre l'elit de les curses de globus areostàtics no sols d'Espanya, sinó també d'Europa. Algú dubta que les fornades de Capdepera són del millor llevat?

Les teves **compres** fins en
6 mesos sense interessos,
als establiments
adherits de les Balears.

Ara, utilitza-la també a
comerços i caixers arreu del món.

Informa-te'n a les oficines de
"SA NOSTRA" o a www.sanostra.es

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

El lloc de Mallorca on primer surt el sol...

www.firstsunmallorca.com

CAPDEPERA

Un tresor per descobrir

Ajuntament de Capdepera